

Jerusalemiin Pyhän
haudan ritarit
Pyhällä maalla s. 10

Ryszard Mis – maailmaa
nähty mies s. 14

Franciskus miljöprogram
– Laudato si' s. 17

Paavi Franciscuksen
saarna Banguin
katedraalissa
s. 6

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 12 • 11.12.2015

*Siunattua
joulua*

Uutisia • Oremus • Artikkeleita • Nuorille • På svenska • In English • Ohjelmat

Tulossa

Loppiaisen
kodinsiunaus

20 * C+M+B * 16

Katolisissa maissa monissa seurakunnissa loppiaisen aikaan voi nykyisin nähdä lasten ja nuorten (kuten tiernapojat Suomessa keskiajalla) pukeutuvan itämaiden tietäjiksi tai kuninkaiksi ja vaeltavan talosta taloon suitsukkeita ja kynttilöitä kantaen. Kulkiessaan seurueessa he laulavat ja pyytävät lahjoitusta lähetystyöhön. Matkallaan talosta taloon nämä nuoret kirjoittavat liidulla ulko-oviin tekstiin "20*C+M+B*16". Se merkitsee: "Jumala siunatkoon tätä taloa vuonna 2016". Kirjaimet C+M+B toimivat latinankielisenä rukouksena, joka on oikeastaan lyhenys sanoista Christus Mansionem Benedicat (Kristus taloa siunatkoon). Ne myös viittaavat nimiin, jotka aikojen kuluessa on annettu kolmelle itämaiselle viisaalle: Caspar, Melchior ja Balthasar.

20 * C+M+B * 16

LOPPIAISEN
KODINSIUNAUSRUKOUS

Aluksi teemme ristinmerkin, rukouksemme Herran rukouksen ja Terve Maria -rukouksen. Sitten joku perheenjäsenistä lukee siunausrukouksen muiden läsnä ollessa. Sen jälkeen joku kiinnittää siunaustarran (tai kirjoittaa yllä esitetyn tekstin) asunnon oveen tai sisäänkäynnin läheisyyteen.

Siunausrukous

Jumala, taivaallinen Isämme!
Saattakoon siunauksesi kaikkia niitä, jotka käyvät ulos ja sisään tästä ovesta. Pidä suojeleva kätesi tämän talon yllä koko tämän vuoden.
Kaikki vastaavat loppuksi: Aamen

KAIKKI AVUSTUKSET
SUORAAN PIISPAN KANSLIAN
LÄHETYSAVUSTUSTILILLE:
FI09 1745 3000 1270 60

Hiippakunnan
lähetysoasioiden hoitaja
Paolo Nguyen Toan Tri

Paimenelta

Piispan joulutervehdys hiippakuntalaisille 2015

"Heinillä härkien kaukalon, nukkuu lapsi viaton." Näin me laulamme jouluna katsellen seimen lasta, Mariaa ja Joosefia. Tuo kuva huokuu inhimillistä ja taivaallista rauhaa ja rakkautta. Tuntuu kuin se ei oikein sopisi tähän meidän paljolti rauhattomaan ja rakkaudettomaan maailmaamme. Meidän kuulemme päivittäin uutisia itsekyydestä ja vallanhimosta johtuvasta kärsimyksistä ja vihanpidosta.

Meitä edeltävä suomalainen sukupolvi kertoi sota-ajan jouluista, jotka olivat heille ikimuistettavia. Keskellä haavoittumista, tappamista ja kuolemaa hiljennettiin kuulemaan joulun sanomaa.

Ehkä onkin niin, että juuri silloin, kun hätä on

Toivotan teille siunattua Vapahtajan syntymäjuhlaa!

+ Teemu Sippo SCJ
Helsingin piispa

Biskopens julhälsning till stiftet 2015

"Fridfullt i drömmar på krubbans halm slumrar litet nyfött barn." Den ursprungligen franska julsången sjunger vi när vi ser på barnet i krubban med Maria och Josef. Den bilden andas mänsklig och himmelsk frid och kärlek. Det känns nästan som att den inte passar in i vår värld, som präglas av brist på fred och kärlek. Varje dag får vi höra nyheter om lidande och konflikter som orsakas av egoism och makthunger.

Den generation av finländare som levde före oss berättade om jularna under kriget, jular som de aldrig skulle glömma. Mitt bland allt lemlästade och dödade, intill all död, där stillade man sig för att lyssna till julens budskap.

Kanske det är så att det är när nöden är som störst, när ingen finns som kan hjälpa, när allt omkring en är mörkt, då förstår man bäst det mysterium som är vår Frälsares födelse. "Vid midnatt börjar en ny dag", heter det. Det är ingen slump att Jesu födelses fest i tiden har fixerats till årets mörkaste tid. Genom sin Sons födelse lyser Gud upp vår nöd och hela världens mörker med sin frid och sin kärleks ljus.

Må det här budskapet av hopp och kärlek nå oss alla även i år.

Jag önskar er ett välsignat firande av vår Frälsares födelses fest!

+ Teemu Sippo SCJ
Biskop av Helsingfors

The Bishop's Christmas Greeting
to the Diocese 2015

In Finnish we always the French Christmas carol *Entre le bœuf et l'âne gris*: "Between the ox and the gray donkey; Sleeps, sleeps, sleeps small son." We sing it looking at the child in the manger, looking at Mary and Joseph. That image is a powerful image of human and heavenly peace and love. There is so much love in that image that we nearly feel it doesn't fit in this world of ours, which is so often lacking in peace and love. Every day we hear news about suffering and hatred that is caused by selfishness and hunger for power.

The generation of Finns before ours often spoke of the Christmases of the war years. Those were Christmas celebrations they never forgot. In the midst of all the wounding, killing and death, there was silence when people listened to the Christmas story.

Perhaps the reality is that it is when we suffer the

most, when there is no-one to help us, when we are surrounded by darkness – that is when we can best understand the mystery of the birth of our Saviour. "Midnight sees the birth of a new day", the saying goes. It is no coincidence that the celebration of the birth of Jesus was fixed for the darkest time of the year. God shines a light on our troubles through the birth of his Son, driving away the darkness of an entire world with the light of his peace and his love.

May this gospel of hope and love reach us again this Christmas.

I wish you a blessed celebration of the Birth of Christ!

+ Teemu Sippo S.C.J.
Bishop of Helsinki

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2015
78. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaporrtti

2016 nro	dl	ilmestyy
1	4.1.	15.1.
2	1.2.	12.2.
3	29.2.	11.3.
4	28.3.	8.4.
5	2.5.	13.5.
6+7	30.5.	10.6.
8	1.8.	12.8.
9	29.8.	9.9.
10	3.10.	14.10.
11	31.10.	11.11.
12	28.11.	9.12.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen 1 B
00140 Helsingfors

Puhelin/Telefon 09-6129470
Fax 09-650715
Email fides@katolinen.fi

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Vuonna 2015 vuosikerran hinta 35 e,
ulkomaille 40 e. / Utkommer med 12
nummer årligen. 2015: prenumeration
35 e, till utlandet 40 e.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki

Internet
katolinen.fi > Fides
fides@katolinen.fi

Osoitteenmuutokset
ja ilmoitukset /
Addressförändringar
och annonser
info@katolinen.fi

Sisällys

- 2 Piispan joulutervehdys
- 3 Uutisia ja ajankohtaista
- 4 Uutisia ja ajankohtaista
- 5 Sunnuntait ja juhlapyhät
Rukouksen apostolaatti
- 6 Paavi Afrikassa: anteeksianto, oikeudenmukaisuus ja rakkaus
- 8 Pohjoismaiden piispaikokouksen paimenkirje Jumalalle vihitty elämä
- 10 Jerusalemin Pyhän haudan ritarit Pyhällä maalla
- 12 Kirkkoisät ja katolinen kirkko
- 13 Isä Ryszard Mis – Maailmaa nähnyt mies
- 14 Maria Elisabeth Hesselblad – Birgittalaissääntökunnan uudistaja
- 15 Tapaaminen Jeesuksen kanssa
- 16 Pyhän Birgitan talo Roomassa 101 vuotta sitten
- 17 Franciskus miljöprogram – Laudato si'
- 18 Caritas-ajankohtaista
- 20 Rukouksen apostolaatti 2016
- 21 Ilmoituksia
- 22 Seurakunnat ja ohjelmat
- 24 Terveisiä Astenin Jeesuksen Pyhän Sydämen luostarista

Kannen kuva: "La Adoración de los pastores", Bartolomé Esteban Murillo, n.1668

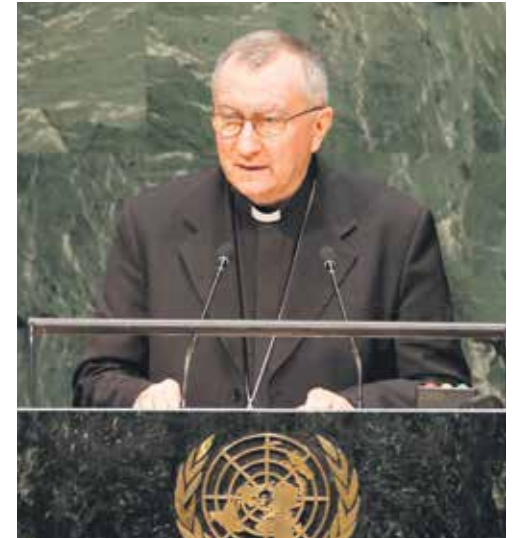
Uutisia ja ajankohtaista

YK:n ilmastohuippukokous (COP21)

Pariisissa järjestetyssä kansainvälisessä ilmastohuippukokouksessa 30.11.-11.12.2015 Pyhän istuimen puheenvuoron piti Vatikaanin valtiosihteeri, kardinaali Pietro Parolin 30. marraskuuta. Hän toi kokoukseen paavin terveiset ja rohkaisun kokouksen työlle: paavi Franciscus oli muutamaa päivää aiemmin vieraillessaan YK:n toimistossa Nairobissa viitannut huippukokoukseen ja toivonut, että se saisi aikaan maailmanlaajuisen ja "muuttavan" yhteisymmärryksen, joka perustuu solidaarisuuden, oikeudenmukaisuuden, tasa-arvon ja osallistumisen periaatteisiin ja suuntautuisi kolmen toisiinsa liittyvän päämäärän saavuttamiseen: lieventää ilmastonmuutoksen vaikutuksia, taistella köyhyyttä vastaan ja edistää ihmispersonan arvokkuutta.

Parolin totesi, että globaali yhteisymmärrys edellyttää selvän eettisen suunnan omaksumista, ja sopimuksen tulisi antaa selviä merkkejä, jotka suuntaavat kaikkien asianosaisten toimintaa: hallitusten, paikallisviranomaisten, yritysten, tiedemaailman ja kansalaisyhteiskunnan. Maiden, joilla on enemmän resursseja, tulisi auttaa köyhempiä maita edistämään kestävää kehitystä, esimerkiksi uusiutuvia energiamuotoja ja energiatehokkuutta. Tarvitaan pitkän aikavälin näkemystä ja on vakavasti harkittava kestäviä tuotanto- ja kulutustapoja ja elämäntyyliä, koska nykyinen elämäntyyli kertakäyttökulttuureineen on kestämaton (vrt. Laudato si').

KATT/VIS

tystä, esimerkiksi uusiutuvia energiamuotoja ja energiatehokkuutta. Tarvitaan pitkän aikavälin näkemystä ja on vakavasti harkittava kestäviä tuotanto- ja kulutustapoja ja elämäntyyliä, koska nykyinen elämäntyyli kertakäyttökulttuureineen on kestämaton (vrt. Laudato si').

KATT/VIS

Oskari Juurikkala diakoniksi

Suomalainen, hiljattain Helsingin yliopiston oikeustieteellisestä tiedekunnasta tohtoriksi väitellyt Oskari Juurikkala on vihitty diakoniksi Roomassa, jossa hän on opiskellut teologiaa Paavillisessa pyhän ristin yliopistossa.

Opus Dein personaaliprelatuuriin kuuluvan Juurikkalan vihki diakoniksi lauantaina 31.10.2015 Opus Dein

prelaatti, piispa Javier Echevarría. Juurikkala jatkaa vielä opintojaan Roomassa ja vihitään alustavien tietojen mukaan papiksi keväällä 2016.

Opus Deillä on Suomessa tällä hetkellä kolme pappia, isät Raimo Goyarrola, Rudolf Larenz ja Manuel Prado.

KATT

Paavin terveiset nuorille

Paavi Franciscus kuvasi yleisvastaanotolla 2. joulukuuta Afrikan-matkansa tunnelmia ja kertoi esimerkin iäkkäästä italialaisesta nunnasta, jonka oli tavannut Banguissa ja joka oli työskennellyt Afrikassa 23-24-vuotiaasta (hän ei ollut Keski-Afrikan tasavallasta vaan tullut naapurimaasta Kongosta pikkutyttönsä kanssa kanoottilla). Hän oli sairaanhoitaja, kouluttautunut kätilöksi ja auttanut maailmaan 3280 lasta. Hän oli antanut elämänsä toisten elämän puolesta: "On paljon sisaria, pappeja ja sääntökuntalaisia, jotka palavat halusta antaa elämänsä julistaakseen Jeesusta. Sen näkeminen on kaunista."

"Haluan sanoa pari sanaa nuorille: ajatelkaa mitä teette elämälläne. Ajatelkaa tätä nunnaa ja monia hänen kaltaisiaan, jotka ovat antaneet elämänsä ja monet kuolleetkin. Lähetystyö ei ole proselytismia. Tämä nunna sanoi minulle, että musliminaiset tulevat heidän luokseen, koska tietävät heidän olevan hyviä sairaanhoitajia, jotka hoitavat heitä hyvin eivätkä yritä käännäyttää heitä katekeesilla. He todistavat elämällänsä, ja antavat sitten uskonnonopetusta niille jotka tahtovat. Mutta todistaminen on kirkon sankarillisista lähetystyöistä: Jeesuksen Kristuksen julistamisesta omalla elämällänsä! Käännyn nuorten puoleen:

ajattele mitä haluat tehdä elämälläsi. Ajattele ja pyydä Herraa auttamaan sinua tuntemaan hänen tahtonsa. Mutta älä sulje pois mahdollisuutta tulla lähetystyöntekijäksi tuodaksesi rakkautta, inhimillisyyttä, uskoa muihin maihin."

KATT/VIS

Ajankohtaista

Kahden kirjan julkaisujuhla Turussa

Turun birgittalaisluostarin Birgittasalissa juhlistettiin lauantaina 21.11. kahden kirjan julkaisemista. Kirjailija Kirsti Ellilän *Pieni kirja Hemmingistä* ja FT Hilikka-Liisa Vuoren toimittama *Cantus Sororum* olivat keränneet paikalle muutamia kymmeniä tekijöiden ystäviä ja muita kiinnostuneita.

FT Florence Schmitt haastatteli tekijöitä. Ellilä kertoi omasta innostumisestaan autuaan Hemmingin persoonaan. Hemmingillä on annettavaa edelleen, sekä Suomen katolilaisille että laajemminkin, ja siksi Ellilä halusi kirjoittaa keskiaikaisen piispan toiminnasta ja hurskaudesta nykysuomalaisille.

Lauluyhtye Vox Silentii on jo vuosia laulanut birgittalaisisarten keskiaikaisia lauluja, joiden nuotit yhtyeen jäsen Hilikka-Liisa Vuori on nyt saanut kootuksi yksien kansien väliin. Julkaisun kunniaksi kuulimme yhtyeen kaunista latinan-

Kuvassa ovat vasemmalta Florence Schmitt, Kirsti Ellilä ja Vox Silentiiin Hilikka-Liisa Vuori ja Johanna Korhonen.

kielistä laulua. Laulajat kertoivat pyhän Birgitan ajatuksista sisarille sopivasta musiikista: tulee laulaa nöyrästi ja yksinkertaisesti, keskittäen ajatukset pyhään tekstiin. Laulun tulee olla harmonista, sen pitää tulla koko sydäimestä, voimakkaasti – oman äänen ei kuitenkaan tule erottua yli yhteisen laulun.

Kirjat kävivät kaupaksi. Yleisö nautti tarjolla olleesta kahvista, leivonnaisista ja viinistä. Tarjolla oli virallista Hemming-piirasta ja Hildegard Bingeniläisen äly- ja hermopipareita. Eurooppalaisen keskiajan teemoihin muuten painottuva tilaisuus sai monikulttuurista väriä Ellilän ystävien ohjelmanumeroista: kuultiin myös aramean- ja tagaloginkieliset lauluesitykset. Mukavat ja onnistuneet julkisjuhlat.

Verna Paloheimo

Stella Mariksen yhteisö – Stella Maris Community

Stella Mariksen yhteisö /
Stella Maris Community
Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi (Lohja)
puh./tel. 019-335793, 040-1356381,
040-1382881 (isä Gianni Sgreva CP,
totustus@hotmail.it)

Stella Maris on Helsingin hiippakunnan hengellinen keskus ja pyhiinvaelluspaikka. Stella Mariksen kirkossa, jonka ovi on valittu laupeuden riemuvuoden pyhäksi oveksi, on riemuvuoden aikana mahdollista saada aneet, jotka riemuvuoden julistamisen bulla takaa. Stella Mariksen hengellinen yhteisö tarjoaa mahdollisuuden osallistua sen päivittäiseen rukoukseen ja yhteisöelämään kaikille, papeille, sääntökuntalaisille, maallikoille, jotka toivovat hengellisen syventymisen päiviä.

Stella Maris is the spiritual center of the diocese of Helsinki and a place of pilgrimage. In the church of Stella Maris, whose door has been chosen as a visible sign of the "Holy Door of the Mercy of God", in this Jubilee Year of the Mercy, it is possible to gain the indulgences granted by the Bull of Indiction of the extraordinary Jubilee of Mercy. The spiritual community at Stella Maris offers the possibility of sharing its daily prayer and its communion of life to all those, priests, religious, laypeople, who wish to live days of spirituality.

Päivittäinen ohjelma (Daily Horarium)

5.30: Adoraatio/Eucharistic Adoration
6.30: Angelus, aamurukoukset/morning prayers, laudes/Lauds
7.00: Pyhä messu/Holy Mass
8.00: Aamiainen/Breakfast
9.00: Työtä, opiskelua, koulua/Work, study, school

12.00: Angelus, lukupalvelus/Office of Readings
12.30: Lounas (vapaa-aikaa, lepoa, työtä, opiskelua jne.)/Lunch (recreation, rest, work, study etc.)
15.00: Jumalan laupeuden ruusukko/Chaplet of the Divine Mercy
16.00: Työtä, opiskelua, koulua/Work, study, school
18.00: Adoraatio/Eucharistic Adoration
18.40: Vesper ja ruusukko/Vespers and Rosary
19.30: Päivällinen (lepoa, yhteisön kokoontuminen)/Dinner (recreation, community meetings)
21.00: Kompletorium/Compline

SUNNUNTAISIN / ON SUNDAYS

7.00: Adoraatio/Adoration
7.30: Angelus, aamurukoukset/morning prayers, laudes/Lauds
11.00: Pyhä messu kirkossa/Holy Mass in the church (suomeksi ja englanniksi)
15.30: Adoraatio/Eucharistic Adoration
16.30: Vesper/Vespers
17.00: Ruusukko/Rosary
18.00: Pyhä messu/Holy Mass (suomeksi ja englanniksi)
19.00: Adoraatio ja parantumis- ja vapautusrukoukset/Adoration with healing and deliverance prayer.

Joka päivä rippitilaisuus ja hengellinen ohjaus sopimuksen mukaan/Every day: possibility for confession and spiritual direction by appointment (040-1382881, totustus@hotmail.it)

Joka keskiviikko klo 20.00 seminaari paavin apostolisesta kehotuskirjeestä Evangelii Gaudium/Every Wednesday at 8 pm. a seminar on the apostolic exhortation Evangelii Gaudium.

Joka perjantai klo 20.30 Lectio divina italiaksi, ja tarpeen mukaan myös englanniksi (suomeksi) lauantaisin klo 16.00./Every Friday at 8.30 pm. Lectio divina in Italian, and if needed also in English (Finnish) on Saturdays at 4 pm.

JOULUKUU 2015 / DECEMBER 2015

13.12. (su) klo 17.00 pyhän oven avaaminen, piispanmessu/opening of the Holy Door, Mass presided by the Bishop

24.12. klo 22.00 jouluyön messu/24.12 at 10pm Vigil and Midnight Christmas Mass

31.12. klo 22.00 rukous ja messu uutta vuotta 2016 odottaessa/at 10pm Prayer and Mass on New Year's Eve 2016.

Tervetuloa! Welcome!

Kirjakauppasi netissä
katolinenkirjakauppa.net

Sunnuntait ja juhlapyhät

13.12. adventin 3. sunnuntai

– GAUDETE (III)

1L Sef. 3:14-17
Ps. Jes. 12:2-3, 4bdc, 5-6. - 6
2L Fil. 4:4-7
Ev. Luuk. 3:10-18

20.12. adventin 4. sunnuntai (IV)

1L Miika 5:1-4a
Ps. 80:2ac+3b, 15-16, 18-19. - 4
2L Hepr. 10:5-10
Ev. Luuk. 1:39-45

HERRAN SYNTYMÄ – JOULU, juhlapyhä, velvoittava

24.12. torstai, illalla, JOULUAATON ILTAMESSU

1L Jes. 62:1-5
Ps. 89:4-5, 16-17, 27+29. - 2a
2L Ap.t. 13:16-17, 22-25
Ev. Matt. 1:1-25 tai Ev. Matt. 1:18-25

25.12. perjantai, JOULUYÖN MESSU

1L Jes. 9:1-3, 5-6
Ps. 96:1-2a, 2b-3, 11-13a, 13. - vrt.
Luuk. 2:11
2L Tit. 2:11-14
Ev. Luuk. 2:1-14

JOULUAAMUN MESSU

1L Jes. 62:11-12
Ps. 97:1+6, 11-12. - 11
2L Tit. 3:4-7
Ev. Luuk. 2:15-20

JOULUPÄIVÄN MESSU

1L Jes. 52:7-10
Ps. 98:1, 2-3b, 3cd-4, 5-6. - 3cd
2L Hepr. 1:1-6
Ev. Joh. 1:1-18 tai Ev. Joh. 1:1-5, 9-14

27.12. ensimmäinen joulun jälkeinen sunnuntai – PYHÄ PERHE:

JEEBUS, MARIA, JOOSEF, juhla (I)

1L 1. Sam. 1:20-22, 24-28
Ps. 84:2-3, 5-6, 9-10. - 5a
2L 1. Joh. 3:1-2, 21-24
Ev. Luuk. 2:41-52

Tai: 1L Sir. 3:2-6, 12-14,
Ps. 128:1-2, 3, 4-5. - 1,
2L Kol. 3:12-21, Ev. Luuk. 2:41-52.

1.1. perjantai, PYHÄN JUMALAN- SYNNYTTÄJÄN MARIAN JUHLA- PÄIVÄ, juhlapyhä, velvoittava

1L 4. Moos. 6:22-27
Ps. 67:2-3, 5, 6+8. - 2a
2L Gal. 4:4-7
Ev. Luuk. 2:16-21

3.1. toinen joulun jälkeinen sunnuntai (II)

1L Sir. 24:1-4, 12-16
Ps. 147:12-13, 14-15, 19-20. - Joh. 1:14a
2L Ef. 1:3-6, 15-18
Ev. Joh. 1:1-18 tai Ev. Joh. 1:1-5, 9-14

6.1. keskiviikko, HERRAN ILMESTYMINEN – LOPPIAINEN, juhlapyhä, velvoittava

1L Jes. 60:1-6
Ps. 72:1-2, 7-8, 10-11, 12-13. - 11
2L Ef. 3:2-3a, 5-6
Ev. Matt. 2:1-12

10.1. kolmas joulun jälkeinen sunnuntai – HERRAN KASTE, juhla (III)

1L Jes. 40:1-5, 9-11
Ps. 104:1b-2, 3-4, 24-25, 27-28, 29-30. - 1
2L Tit. 2:11-14, 3:4-7
Ev. Luuk. 3:15-16, 21-22
Tai: 1L Jes. 42:1-4, 6-7, Ps. 29:1-2, 3ac-4,
3b+10. - 11b, 2L Ap.t. 10:34-38
Ev. Luuk. 3:15-16, 21-22.

17.1. kirkkovuoden 2. sunnuntai (II)

1L Jes. 62:1-5
Ps. 96:1-2a, 2b-3, 7-8a, 9-10a+c. - 3
2L 1. Kor. 12:4-11
Ev. Joh. 2:1-11

Piispan kalenteri

- 10.-12.12. Suomen luterilais-katolinen dialogikokous Turussa
- 13.12. Pyhän oven avaaminen laupeuden ylimääräistä riemuvuotta varten. Aloitustilurgia Johanneksen kirkossa klo 11, kulkue Pyhän Henrikin katedraaliin ja päämessu. Klo 17 pyhän oven avaaminen Stella Mariksen kappelissa.
- 14.12. Hiippakunnan talousneuvoston kokous
- 15.12. Piispanneuvoston kokous
- 19.12. Lehtorin ja akolyytin virkoihin asettaminen katedraalissa Redemptoris Mater-seminaarin opiskelijoille klo 10.
- 20.12. Vahvistuksen sakramentti Oulussa, Nasaretin pyhän perheen kirkossa klo 11.15.
- 24.12. Jouluyön messu katedraalissa.
- 25.12. Joulupäivän messu Pyhän Marian kirkossa klo 12.
- 27.12. Messu Tapanilan kirkossa klo 11.
- 28.-31.12. Retretti Ursuliinisisarille Turussa.
- 6.1. Loppiaisen juhlamessu katedraalissa.
- 10.1. Päämessu katedraalissa.

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Joulukuun 2015 rukouksen apostolaatin palsta

Laupeuden riemuvuosi on juuri alkanut. Kirkko kutsuu meitä löytämään Jumalan armahtavan salaisuuden. Siksi me tässä kuussa rukoilemme, että Jumalan armahtavaisuus koskettaisi meitä.

Joskus me liikutimme nähdessämme Jumalan äärettömän laupeuden maailmaa kohtaan, mutta emme tunne itse tarvitsevamme sitä, koska emme näe syntejämme. "Synti kiehtoo hänen silmänsä niin, ettei hän näe eikä vihaa vikojaan" (Ps. 36:3). Voimme kokea Jumalan armahtavaisuutta, jos uskomme, että me tarvitsemme sitä.

Joskus me sanomme pyhän Pietarin tavoin: "Mene pois minun luotani, Herra! Minä olen syntinen mies" (Luuk. 5:8). Meidän tarvitsee kokea Jeesuksen rakastava katse, joka auttaa meitä tuntemaan synnin rumuuden ja rohkaisee meitä parannuksen tielle.

Joskus emme usko, että meidän syntimme on annettu anteeksi. Me emme luota, että Jumala voi uudistaa meitä, luoda meidät uudelleen. Pelkäämme, mutta emme tiedä syytä pelkoomme. Olemme huolissamme, väsyneitä, emme ole tyytyväisiä itseemme.

Käytyämme ripillä ja kun olemme vilpittömästi antaneet kaiken Jumalan käsiin, me voimme nöyrästi rukoilla: "Jumala, minä uskon, että sinä olet antanut minulle synnit anteeksi ja sinä olet uudistanut minut Pyhän Hengen voimalla."

Jumala ei koskaan väsy antamaan anteeksi. Rippi, parannuksen sakramentti on kuin armahtavan Jumalan klinikka. Jumala parantaa meidät synneistämme ja haavasta, jonka syntimme on jättänyt meihin. Me voimme hyötyä hoidosta vain joskus tai voimme käydä hoidossa säännöllisesti.

"Jeesus Kristus, sinä olet meidän toivomme. Annamme sinulle sen mikä meissä on pimeää ja kylmää niin, että sinä syntyisit sydämessämme. Pyhä Jumalansynnyttäjä, rukoile puolestamme".

isä Stanisław Zawitowicz SCJ

Rukoilkaamme...

Joulukuu

- Että saisimme kaikki kokea Jumalan armahtavaisuutta, hänen, joka ei koskaan väsy antamaan anteeksi.
- Että Jeesuksen syntymä olisi varman toivon merkki perheille, erityisesti niille, jotka kärsivät.

December

- Att alla människor får uppleva barmhärtighet från Gud, som aldrig tröttnar på att förlåta.
- Att familjer, speciellt de som lider, i Jesu födelse kan se ett tecken på hopp, som inte sviker.

Tammikuu

- Että vilpitön vuoropuhelu eri uskontoihin kuuluvien miesten ja naisten välillä tuottaisi rauhan ja oikeudenmukaisuuden hedelmiä.
- Että kristityt Pyhän Hengen armon, vuoropuhelun ja veljellisen rakkauden avulla voittaisivat keskuudessaan vallitsevan hajaannuksen.

Januari

- Att den uppriktiga dialogen mellan män och kvinnor av olika religioner bär frukt och leder till fred och rättvisa.
- Att de kristna, med hjälp av den helige Ande, övervinner splittringen genom dialog och kristen kärlek.

Paavi Afrikassa: anteeksianto, oikeudenmukaisuus ja rakkaus

Paavi Franciscuksen vierailun johdosta laupeuden riemuvouden aloitusta aikaistettiin Keski-Afrikan tasavallassa: paavi avasi Banguin katedraalissa pyhän oven 29. marraskuuta, adventin ensimmäisenä sunnuntaina.

Paavi totesi ennen pyhän oven avaamista: "Tänään Banguista tulee maailman hengellinen pääkaupunki, laupeuden pyhä vuosi alkaa tässä maassa etukäteen. Tämä maa on vuosia kärsinyt sodasta ja vihasta, ymmärtämättömyydestä, rauhan puutteesta. Mutta tässä kärsivässä maassa ovat läsnä myös kaikki maat, jotka joutuvat kulkemaan sodan ristin kautta. Banguista tulee Isän laupeuden rukoilemisen hengellinen pääkaupunki. Me kaikki pyydämme rauhaa, laupeutta, sovintoa, anteeksiantoa ja rakkautta. Pyydämme rauhaa Banguille, koko Keski-Afrikan tasavallalle, koko maailmalle, kaikille sodasta kärsiville maille. Kaikki yhdessä pyydämme rakkautta ja rauhaa. Kaikki yhdessä: (sangan kielellä) "Doyé Siriri!"

Paavin saarna Banguin katedraalissa 29.11.2015

Tänä adventin ensimmäisenä sunnuntaina, adventin joka on Pelastajan odotuksen liturgista aikaa ja kristillisen toivon symboli, Jumala on johdattanut askeleeni teidän luoksenne tähän maahan, yleismaailmallisen kirkon valmistautuessa aloittamaan laupeuden riemuvoutta, jonka tänään täällä olemme jo aloittaneet. Tästä katedraalista käsin tahdon sydämin ja ajatuksin tavoittaa kaikki tämän maan papit, Jumalalle vihityt ja pastoraalityöntekijät, jotka ovat hengellisesti liittyneet meihin tällä hetkellä. Teidän kauttanne haluan tervehtiä myös kaikkia keskiafrikkalaisia, sairaita, vanhuksia elämän haavoittamia. Jotkut heistä ovat ehkä epätoivoisia ja heillä ei ole enää edes voimaa toimia, ja he odottavat pelkästään almuja: leivän almuja, oikeudenmukaisuuden almuja, huomion ja hyvyyden osoittamisen almuja. Me kaikki odotamme armoa ja rauhan almuja.

Mutta kuten apostolit Pietari ja Johannes, joilla temppeleihin tullessaan ei ollut antaa kultaa eikä hopeaa halvaantuneelle, minäkin tulen tarjoamaan heille Jumalan voimaa ja väkevyyttä, jotka parantavat ihmisen, saavat hänet taas nousemaan ylös ja tekevät hänet kykeneväksi aloittamaan uuden elämän, "lähtemään vastarannalle" (vrt. Luuk. 8:22).

Jeesus ei lähetä meitä vastarannalle yksin, vaan kutsuu meitä pikemminkin ylittämään järven yhdessä hänen kanssaan, kukin vastaten saamaamme erityiseen

kutsumukseen. Siksi meidän on oltava tietoisia siitä, että ylitystä vastarannalle ei voi tehdä muuten kuin hänen kanssaan, vapautuen jakavista perhe- ja verisidekäsitteistä rakentaaksemme kirkkoa, Jumalan perhettä, joka on avoin kaikille ja joka pitää huolta hädänalaisimmista. Tämä edellyttää, että olemme lähellä veljiämme ja sisariamme, se merkitsee yhteyden henkeä. Ei ole kyse ennen kaikkea taloudellisista resursseista; riittää, että jaamme Jumalan kansan elämän vastaten siihen, mihin toivomme perustuu (vrt. 1. Piet. 3:15), todistaen Jumalan äärettömästä laupeudesta, hänen, joka tämän sunnuntain vuoropsalmin mukaan on "hyvä ja neuvoo syntisille tien" (vrt. Ps. 25:8).

Jeesus opettaa meille, että taivaallinen Isä "antaa aurinkonsa nousta niin hyvälle

kuin pahoille" (Matt. 5:45). Koettuamme itse anteeksiannon meidän on annettava anteeksi. Tässä on perustava kutsumuksemme: "Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen" (Matt. 5:48). Kutsumuksessa täydellisyyteen on olennaisena vaatimuksena vihollistensa rakastaminen, joka suojelee koston kiusaukselta ja loppumattomalta kostoiskujen kierteeltä. Jeesus korosti painokkaasti tätä kristillisen todistuksen näkökohtaa (vrt. Matt. 5:46-47). Evankelioimistyössä toimivien on siksi oltava ennen kaikkea anteeksiannon edistäjiä ja sovituksen ja laupeuden asiantuntijoita. Näin voimme auttaa veljiämme ja sisariamme "vastarannalle" paljastaen heille voimamme, toivomme, ilomme salaisuuden: niiden lähteenä on Jumala, koska ne perus-

tuvat varmuuteen, että hän on veneessä kanssamme. Niin kuin apostoleille ruokkimisihmeessä Herra antaa meillekin lahjansa, jotta menisimme jakamaan niitä kaikille julistaen hänen vakuuttavaa sanaansa: "Aika tulee", sanoo Herra, "jolloin minä täytän Israelin ja Juudan heimoille antamani lupauksen" (Jer. 33:14).

Tämän sunnuntain liturgisista teksteistä voimme löytää joitakin Jumalan julistaman pelastuksen näkökohtia, jotka viitekohtina ohjaavat meitä lähetystehtävässämme. Ennen kaikkea Jumalan lupamaa onnellisuutta julistetaan oikeudenmukaisuuden käsittein. Adventti on aikaa valmistaa sydämemme voidaksemme ottaa vastaan Pelastajan, joka yksin on vanhurskas ja ainoa tuomari, joka voi antaa kullekin ansionsa mukaan. Täällä niin kuin muuallakin monet miehet ja naiset janoavat kunnioitusta, oikeudenmukaisuutta, tasavertaisuutta, näkemättä horisontissa myönteisiä merkkejä. Heille Jumala tuo oikeudenmukaisuutensa lahjan (vrt. Jer. 33:15). Hän hedelmöittää henkilökohtaiset ja kollektiiviset tarinamme, pettäneet toivomme ja kuihtuneet kaipauksemme. Hän lähettää meidät julistamaan erityisesti tämän maailman vallanpitäjien sortamille ja syntiensä taakan painamille: "Juuda saa avun, ja Jerusalemi elää turvassa. Häntä kutsutaan tällä nimellä: 'Herra on meidän vanhurskautemme'." Niin, Herra on vanhurskaus. Siksi meitä kristittyjä kutsutaan olemaan maailmassa oikeudenmukaisuuteen perustuvan rauhan toteuttajia.

Odottamamme Jumalan pelastus on myös rakkautta. Valmistautuessamme

Riemuvuosi

joulun salaisuuteen kuljemme jälleen vaelustamme Jumalan kansana ottaaksemme vastaan Pojan, joka tuli ilmoittamaan meille, että Jumala ei ole vain vanhurskaus vaan myös ja ennen kaikkea rakkaus (vrt. 1. Joh. 4:8). Kaikkiällä, myös ja ennen kaikkea siellä, missä väkivalta, viha, epäoikeudenmukaisuus ja vaino hallitsevat, kristityt on kutsuttu todistamaan Jumalasta, joka on rakkaus. Rohkaistessani pappeja, Jumalalle vihittyjä ja maallikkoja, jotka tässä maassa elävät todeksi kristillisiä hyveitä usein sankarillisestikin, tunnistan sen, että etäisyys, joka erottaa meidät näin vaativasta kristillisen todistuksen ihanteesta on joskus suuri. Siksi toistan rukouksessa nämä pyhän Paavalin sanat: "Lisätköön Herra runsain määrin teidän rakkauttanne toisianne ja kaikkia ihmisiä kohtaan" (1. Tess. 3:12). Pakanoiden todistuksen alkukirkon kristityistä on loistettava meille majakkana: "Katsokaa kuinka he rakastavat toisiaan, he todella rakastavat toisiaan" (Tertullianus, Apologeticum 39, 7).

Lopuksi Jumalan julistamalla pelastuksella on lyömätön voima, joka lopulta voittaa kaiken. Julistettuaan opetuslapsilleen kauhistuttavat merkit, jotka edeltävät hänen tuloaan, Jeesus päättää sanansa: "Kun nuo tapahtumat alkavat, nostakaa rohkeasti päänne pystyyn, sillä teidän vapautukseenne on lähellä" (Luuk. 21:28). Ja pyhä Paavali puhuu rakkaudesta, joka "lisääntyy runsain määrin" siksi, että kristillisen todistuksen on heijastettava tätä vastustamatonta voimaa, josta evankeliumissa on kyse. Myös ennenkuulumattomien mullistusten keskellä Jeesus haluaa osoittaa suurta voimaansa ja kirkkauttaan (vrt. Luuk. 21:27) ja rakkauden voimaa, joka ei pysähdy minkään edessä, ei taivaiden järkkyyssä, ei maan liekehtinessä, ei meren pauhatessa. Jumala on kaikkea vahvempi ja voimakkaampi. Tämä vakaumus antaa uskovalle tyyneyttä, rohkeutta ja voimaa tehdä kestävästä hyvästä pahimpien vastoinkäymisten edessä. Myös pahan voimien raivotessa kristittyjen on vastattava kutsuun pää pystyssä, valmiina kestämaan taistelussa, jossa Jumalalla on viimeinen sana. Ja tuo sana on rakkauden ja rauhan sana!

Niille, jotka tässä maailmassa epäoikeudenmukaisesti käyttävät aseita, esitän ve-toomuksen: luopukaa noista kuoleman välineistä, pukeutukaa pikemminkin oikeudenmukaisuuteen, rakkautteen ja laupeuteen, jotka ovat autenttisia rauhan takajia. Kristuksen opetuslapset, papit, sääntökuntalaiset ja maallikot, jotka työskentelevät tässä sopivasti nimetyssä maassa, joka sijaitsee Afrikan sydämessä ja joka on kutsuttu löytämään Herran todellisenä kaiken hyvän keskuksena, teidän kutsu-mukseenne on tuoda Jumalan sydän lihaksi kansalaistenne keskuuteen. Tehkää Herra meidät kaikki "vahvoiksi... ja pyhiksi ja moitteettomiksi Jumalamme ja Isämme edessä, kun Herramme Jeesus saapuu kaikkien pyhiensä kanssa" (vrt. 1. Tess. 3:13). Sovitus, anteeksianto, rakkaus ja rauha! Aamen.

Franciscus

Laupeuden ylimääräinen riemuvuosi

Riemuvuosi on alkanut 8.12.2015.

Laupeuden ovi avataan Helsingin hiippakunnassa sunnuntaina 13.12.2015 seuraavasti:

1) Pyhän Henrikin katedraalissa siten, että uskovat kokoontuvat kulkueeseen Johanneksen kirkolla klo 11.00. Kirkon osoite on Korkeavuorenkatu 12. Sieltä tullaan kulkueessa omaan katedraalin, jonka pääoven piispa avaa laupeuden oveksi. Tämän jälkeen vietetään juhlallinen messu.

2) Stella Mariksessä illalla klo 17.00 alkavan piispanmessun yhteydessä.

Riemuvuoden aneen voi saada seuraavasti:

"Saadaksesen aneen uskovia kutsutaan tekemään – merkinä syvästä tahdosta todelliseen kääntymykseen – lyhyt pyhiinvaellus pyhän oven luokse, joka on avoinna kaikissa katedraaleissa tai muissa hiippakuntien piispojen määräämissä kirkoissa sekä Rooman neljässä paavillisessa basilikassa. ... On tärkeää, että tämä hetki liitetään aivan ensiksi sovituksen sakramenttiin ja eukaristian viettoon". Näihin on vielä lisättävä uskontunnustuksen lausuminen ja rukous paavin ja hänen tarkoitustensa puolesta. Lisäksi aneen voi saada joka kerta, kun uskova tekee yhden tai useamman hengellisen tai ruumiillisen laupeudentyön. (Paavi Franciscus: Kirje Paavillisen uuden evankelioimisen edistämisen neuvoston puheenjohtajalle, arkkipiispa Rino Fisichellalle, 1.9.2015.)

Ne, jotka eivät pysty tekemään pyhiinvaellusta sairauden tai korkean ikänsä vuoksi, voivat saada aneen, kun he elävät sairautensa ja kärsimyksensä Herran läheisyyden kokemuksena uskoen ja toivossa iloiten, saavat pyhän kommuunion tai osallistuvat messuun tai yhteiseen rukoukseen, jopa median välityksellä. (Vrt. sama.)

Laupeuden riemuvuoden tapahtumia Roomassa

- 8.12. Pyhän oven avaaminen Pietarinkirkossa.
- 13.12. Pyhän oven avaaminen San Paolo fuori le Murassa ja Lateraanikirkossa.
- 1.1. Pyhän oven avaaminen Santa Maria Maggioressa.

Paavi Franciscuksen rukous Laupeuden riemuvuotta varten

Herra Jeesus Kristus,

sinä opetit meitä olemaan armahtavia kuin taivaallinen Isä ja sanoit, että joka näkee sinut, näkee Isän. Näytä meille kasvosi, niin me pelastumme. Rakastava katseesi vapautti Sakkeuksen ja Matteuksen rahan orjuudesta ja avionrikkojan ja Magdalenan etsimästä onnea pelkistä luoduista; se sai Pietarin itkemään petoksensa jälkeen ja vakuutti katuvalle ryöväriille pääsyn paratiisiin. Anna jokaisen meistä kuulla itsellemme sanottuina ne sanat, jotka lausuit samarialaiselle naiselle: Jos tietäisit, minkä lahjan Jumala on antanut!

Sinä olet näkymättömän Isän näkyvät kasvot, Jumalan, joka osoittaa kaikkivaltiuuttaan ennen kaikkea antamalla anteeksi ja armahtamalla. Anna kirkon olla maailmassa sinun, ylönousseen ja kunniaakaan Herransa, näkyvät kasvot. Sinä tahdoit palvelijointesi olevan heikkouteen puettuja, jotta he oikein tuntisivat myötätuntoa tietämättömiä ja erehtyviä kohtaan: anna jokaisen heidän luokseen tulevan tuntea, että Jumala odottaa ja rakastaa häntä ja antaa hänelle anteeksi.

Lähetä Henkesi ja pyhitä meidät kaikki hänen voitellullaan, jotta laupeuden riemuvuosi olisi Herran armon vuosi ja kirkkosi toisi uudella innolla hyvän sanoman köyhille, julistaisi vangituille ja sorretuille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista.

Tätä pyydämme Marian, laupeuden äidin, esirukousten kautta sinulta, joka elät ja hallitset Isän ja Pyhän Hengen kanssa iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Lord Jesus Christ,

you have taught us to be merciful like the heavenly Father, and have told us that whoever sees you sees Him. Show us your face and we will be saved. Your loving gaze freed Zacchaeus and Matthew from being enslaved by money; the adulteress and Magdalene from seeking happiness only in created things; made Peter weep after his betrayal, and assured Paradise to the repentant thief. Let us hear, as if addressed to each one of us, the words that you spoke to the Samaritan woman: "If you knew the gift of God!"

You are the visible face of the invisible Father, of the God who manifests his power above all by forgiveness and mercy: let the Church be your visible face in the world, its Lord risen and glorified. You willed that your ministers would also be clothed in weakness in order that they may feel compassion for those in ignorance and error: let everyone who approaches them feel sought after, loved, and forgiven by God.

Send your Spirit and consecrate every one of us with its anointing, so that the Jubilee of Mercy may be a year of grace from the Lord, and your Church, with renewed enthusiasm, may bring good news to the poor, proclaim liberty to captives and the oppressed, and restore sight to the blind.

We ask this through the intercession of Mary, Mother of Mercy, you who live and reign with the Father and the Holy Spirit for ever and ever. Amen.

Piispainkokous

Pohjoismaiden piispainkokouksen paimenkirje Jumalalle vihitty elämä

Euroopan pohjoisissa hiippakunnissa

Paavi Franciscus antoi 21.11.2014 julistuksen Jumalalle vihityn elämän vuodesta kirkossa. Vuosi alkoi 30.11.2014 ja päättyi 2.2.2016. Me, Pohjolan piispat, haluamme tästä syystä kääntyä hiippakunnissamme toimivien sisartemme ja veljemme puoleen ja erityisesti kaikkien niiden puoleen, jotka ovat jollakin tavalla kiinnostuneita Jumalalle vihitystä elämästä sen eri muodoissa, ja lausua jotakin Jumalalle vihityn elämän paikasta ja tehtävästä katolisessa kirkossa. Me tunnemme myös vastuun tuoda tätä teemaa lähelle katolisia uskoviamme, sillä ikävä kyllä on tosiasia, että Jumalalle vihityn elämän läsnäolo samoin kuin ymmärrys ja kiinnostus sitä kohtaan näyttää heikenevän katolilaisten keskuudessa: Monet sääntökunnistamme eivät enää toimi maissamme tai ovat vähällä sulkea talonsa jälkikasvun puuttumisen takia. Yksi on kuitenkin varma: Jumalalle vihityllä elämällä on aina paikka kirkossa. Se voi kuitenkin kukoistaa vain siellä, mistä löytyy aitoa uskoa. Tätä taustaa vasten haluamme kutsua teitä kaikkia yhdessä meidän kanssamme mietiskelemään Jumalalle vihityn elämän tehtävää kirkossa.

Vaikka Jumalalle vihitty elämä ei nykyisessä muodossaan ulotukaan aivan kirkon alkuun eikä se ole osa kirkon hierarkkista rakennetta, se kuuluu silti järkkymättömästi kirkon elämään ja pyhyyteen (vrt. Lumen gentium, 44). Kun käytämme sanaa ”kutsumus” myös kutsumuksesta Jumalalle vihittyyn elämään, se tarkoittaa, että Jumala vaikuttaa Jumalalle vihittyyn elämään kutsumisessa. Se ei siis ensi sijassa ole jotakin sellaista, mitä kirkko historiassaan olisi keksinyt voidakseen ratkaista tiettyjä ongelmia.

Kirkkolaki määrittelee Jumalalle vihityn elämän seuraavalla tavalla: ”Evankelisten neuvojen tunnustamisen kautta vihitty elämä on pysyvä elämänmuoto, jossa uskovat Pyhän Hengen toiminnan vaikutuksesta ja Kristusta läheisesti seuraten omistautuvat täydellisesti Jumalalle, jota rakastetaan kaikkein eniten, niin että he hänen kunniaakseen, kirkon rakennukseksi ja maailman pelastukseksi uudella ja erityisellä tavalla omistettuina saavuttaisivat Jumalan valtakunnan palveluksessa täydellisyden rakkautessa ja julistaisivat kirkossa loistavina merkeinä taivaan kirkkautta” (CIC, kaanon 573 § 1).

Olemme suuressa kiitollisuudenvälässä sääntökuntayhteisöillemme ja kaikille Jumalalle vihityille henkilöille siitä mittaamattomasta panoksesta, jonka he ovat antaneet kirkolle myös täällä meidän luonamme. Haluamme kuitenkin jo tässä korostaa, ettei pastoraalinen tai karitatiivinen palvelus – kuinka tärkeää se onkin – ole Jumalle vihityn elämän ydin. Sen ydin on Jumalalle vihitty elämä itse,

siis elämä, jonka keskipisteenä on Jumala ja joka on peilikuva iankaikkisesta elämästä. Jumalalle vihittyjen henkilöiden tulisi kaikessa epätäydellisyydessäänkin heijastaa elämässään uutta elämää Kristuksessa – Kristuksessa, joka täällä maan päällä eli kokonaan ja jakamattomasti taivaallista Isäänsä varten. Jumalalle vihityjen tulisi tehdä Kristuksen seuraamisessa näkyväksi se elämä, jonka kaikki ovat saaneet kasteessa.

Pyhä paavi Johannes Paavali II antoi meille joitakin tärkeitä ajatuksia Jumalalle vihitystä elämästä apostolisessa kirjeessään ”Orientale Lumen” (2.5.1995). Voimme löytää niistä paljon inspiraatiota.

Sillä, miten me ymmärrämme Jumalalle vihityn elämän, on juurensa Lähi-Idässä. Tätä elämänmuotoa ei itäisessä traditiossa pidetä erityisenä kutsumuksena erityistä kristittyjen ryhmää varten, vaan ennemminkin merkinä, jota kohti kaikki kastetut voivat kääntyä. Tällä tavalla luostarista tulee profeettainen paikka, jossa luomakunta on todellista Jumalan ylistystä, rakkauden käsky toteutuu ja siitä tulee inhimillisen olemassaolon ihanne. Luostarielämä oli aina idän kirkkojen sielu. Luostareissa kristillinen elämä kehittyi kaikessa kauneudessaan, rikkautensa ja hedelmällisyydessään.

Idän traditiossa luostarielämä on pysynyt yhtenäisenä, kun taas lännessä on kehittynyt erilaisia apostolisen elämän muotoja. Se on kehittynyt täällä hyvin

monimuotoisesti. Luostariyhteisöt syntyivät erakkoelämästä. Myöhemmät Jumalalle vihityn elämän muodot ovat milloin tavoitelleet entistä suurempaa ankaruutta tai syvällisyyttä, milloin taas halunneet antaa vastauksia konkreettiseen ahdinkoon tai uusiin pastoraalisiin tarpeisiin.

Kuvatessaan luostarielämän olemusta paavi Johannes Paavali II toteaa, että se jännittyy kahden navan, Jumalan sanan ja eukaristian, väliin. Luostarielämä kehittyi tässä jännityskentässä, joka johtaa meitä yhä syvempään Jumalan tuntemiseen. Tällä ei tarkoiteta älyllistä teologista tietämystä vaan hengellistä tuntemista, joka muuttaa Jumalalle vihityn henkilön yhä enemmän Kristuksen kuvan kaltaiseksi. Herran ilmoituksesta Tabor-vuorella tulee näin ikoni kristityn muuttumisesta. Tämä samankaltaistuminen Kristuksen kanssa on luostarielämän varsinainen päämäärä. Se on syy siihen, että luostarielämästä on tullut kristillisen elämän symboli ja luostareista on tullut koko kirkon hengellisiä keskuksia.

Näistä Jumalalle vihityn elämän alkuaikojista lähtien miehet ja naiset, jotka on kutsuttu evankelisten neuvojen mukaiseen elämään, ovat vihkiytyneet Herralle erityisellä tavalla: he seuraavat Kristusta, joka itse eli neitseellisesti ja köyhänä (vrt. Matt. 8:20; Luuk. 9:58) ja joka kuuliaisuudellaan ristinkuolemaan asti (vrt. Fil. 2:8) lunasti ja pyhitti ihmiset (vrt. Vatikaanin II kirkolliskokous, Perfectae Ca-

ritatis, 1). Vihityssä elämässä Kristukseen uskovat tekevät Pyhän Hengen liikkeelle panemina päätöksen seurata Kristusta kiinteämmin, antautua Jumalalle, jota he rakastavat yli kaiken, sekä kuvata ja julistaa kirkossa tulevan maailman kirkkautta pyrkimällä täydellisempään rakkautteen Jumalan valtakunnan palveluksessa (vrt. KKK 916).

Perinteisesti sääntökunniksi tai kongregatioiksi kuvatuissa yhteisöissä elämisen lisäksi on myös uusia tai uudelleen löydettyjä Jumalalle vihityn elämän muotoja. Apostolien ajoista lähtien Herran on kutsunut kristittyjä neitsyitä liittymään vain häneen suuremman sydämen, ruumiin ja hengen vapaudessa (vrt. 1. Kor. 7:34-36; KKK 922). Tämä elämänmuoto kokee nykyään uutta kukoistusta ja tarjoaa siten perinteisen sääntökuntaelämän rinnalla mahdollisuuden seurata Kristusta kiinteästi.

Muita mahdollisuuksia tarjoavat myös apostolisen elämän yhteisöt, jotka liittävät miehiä ja naisia, aviopareja ja perheitä yhä tiiviimmin Kristukseen uudenlaisten yhteisömuotojen avulla, jotta he voisivat todistaa hänestä uudella tavalla.

Toteamme vielä suuresti iloiten, että myös reformaation kirkkoissa monet veljemme ja sisaremmme osoittavat ymmärrystä ja kiinnostusta sääntökuntaelämää kohtaan ja että joissakin reformaation kirkkoissa on esimerkiksi perustettu luostareita.

Haluaisimme korostaa kuitenkin myös

Piispainkokous

jokaisen uskovan kutsumusta pyhyyteen, niin kuin Vatikaanin II kirkolliskokous selvästi ilmaisee dogmaattisen kirkkokonstituution 5. luvussa. Paavali kirjoittaa Ensimmäisessä kirjeessä tessalonikalaisille (4:3): "Jumalan tahto on, että te pyhitytte." Apostoli Pietari puhuu siitä, että meidät on kutsuttu osallisuuteen jumalallisesta luonnosta (vrt. 2. Piet. 1:4). Ja Jeesus sanoo Vuorisaarnassa: "Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen" (Matt. 5:48). Lopulta meidän on vielä muistettava uusi käsky, jonka Kristus antoi meille uudessa liitossa: "Minun käskyni on tämä: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä" (Joh. 15:12). Nämä ja monet muut raamatunkohdat on tarkoitettu meille kaikille, sillä kasteessa meistä on tullut Jumalan adoptioimia poikia ja tyttäriä ja olemme saaneet sydämiimme Pojan Hengen (vrt. Gal. 4:6).

Kirkon hengellinen uudistuminen voi tapahtua vain, jos me – Pyhän Hengen innoittamina – avaudumme tälle totuudelle. Tässä mielessä meidän täytyy ymmärtää myös Jumalalle vihitty elämä kirkossa. Sen uudistuminen saa tukea kastettujen uskon uudistumisesta, aivan samoin kuin Jumalle vihityn elämän uudistuminen vaikuttaa uudistavasti kaikkien kastettujen pyhyiden kutsuun.

Laajemmin tämä tarkoittaa, että niin sääntökuntien jäsenten kuin muidenkin Jumalalle vihittyjen henkilöiden samoin kuin kaikkien kastettujen on yhä suuremmassa määrin arvostettava eukaristiaa, samoin kuin kaikkeinpyhimmän sakramentin palvontaa, pyhää Raamatua, kirkon hetkipalvelusta – eikä vähäisimpänä uutta rakkauden käskyä. Näin tapahtuu kirkon uudistuminen ja kirkko kykenee toteuttamaan uutta evankelioimista, jota pyhä paavi Johannes Paavali II kuvasi kirkon tärkeimmäksi tehtäväksi.

Haluamme tässä paimenkirjeessä kääntyä myös aivan erityisesti teidän puoleenne, Jumalalle vihityn elämän sisaret ja veljet. Te olette vihkiyneet elämäne Kristukselle ja kirkolle. Tämä vihkiytyminen on suuri armo ja lahja kirkolle. Me kiitämme teitä kaikesta sydämestämme, että olette ottaneet vastaan kutsumukseenne ja elätte sitä todeksi sydäntenne alttiudella. Me tunnemme huolenne puuttuvasta jälkikasvusta ja yhteisöjenne tulevaisuudesta ikääntymisestä johtuen. Siksi tiedämme, että yhteiskunta kyseenalaistaa elämänmuuton ja joskus kritisoi sitä. Mutta juuri tässä tilanteessa haluamme rohkaista teitä paavi Benedictus XVI:n sanoin hänen saarnassaan Herran temppeleintuomisen juhlanä vuonna 2013:

"Älkää liittykö niihin tuomiopäivän profeettoihin, jotka julistavat vihityn elämän päättymistä tai merkityksettömyyttä kirkossa meidän päivinä; ennemminkin puukekaa yllenne Jeesus Kristus ja varustautukaa valon aseineen, kuten pyhä Paavali kehottaa (vrt. Room. 13:11-14), pitäkää varanne ja olkaa valveilla!" Myös me pyydämme: Olkaa valveilla ajan merkeille. Te olette saaneet kutsumukseenne Jumalalta, te ette valinneet sitä itse: "Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin

teidät" (Joh. 15:16). Tämän Jeesus sanoo teille myös tänään.

Kirkon, yhteiskunnan ja sääntökuntien nykyisessä tilanteessa me näemme suuren haasteen, joka koskee erityisesti teitä: Palatkaa aina uudestaan takaisin ensimmäiseen rakkauteenne. Vain intensiivisessä suhteessa Jeesukseen Kristukseen te löydätte voiman ja suunnan kulkea omaa tietänne – niin kuin paavi Franciscus sanoo vihityn elämän vuotta koskevassa apostolisessa kirjeessään 21.11.2014: "Odotan, että 'herättäte maailman', koska profeetallisuus on Jumalalle vihityn elämän tunnusmerkki..." (II, 2). Profeetta saa Jumalalta kyvyn tarkkailla historiaa, jossa hän elää, ja tulkita sen tapahtumia: hän on vartija, joka valvoo yöllä ja tietää, milloin aamu tulee (vrt. Jes. 21:11-12). Hän tuntee Jumalan, ja hän tuntee ihmisen, veljensä ja sisarensa. Hän kykenee erottelemaan asioita ja syyttämään julkisesti synnin pahuutta ja epäoikeudenmukaisuuksia, sillä hän on vapaa, sillä hänen ei tarvitse vastata kenellekään muulle herralle kuin Jumalalle eikä hänellä ole muita tarkoituksia kuin Jumalan. Profeetta on tavallisesti köyhien ja puolustuskyvyttömiä puolella, koska hän tietää, että Jumala itsekin on heidän puolellaan.

Me kannustamme kaikkia Jumalalle vihittyjä henkilöitä elämään lähetystehtäväänsä edelleenkin iloiten ja autenttisesti, niin että he voisivat tulla toisille innoituksen lähteiksi ja seuraamisen esimerkeiksi.

Käännymme myös erityisesti nuorten ihmisten puoleen, jotka ovat uskoon juurtuneita ja aktiivisia; usein he elävät uskoaan todeksi ja puolustavat sitä suurella innolla, tosin yhä vielä etsivät sitä konkreettista tapaa, jolla he voisivat antaa todistuksen uskostaan. Nykyään tuntuu hyvin vaikealta tehdä ratkaisuja koko elämää varten, mutta me kannustamme nuoria ihmisiä mietiskelemään näitä asioita rukouksessa ja pyytämään papeilta ja Jumalalle vihityiltä henkilöiltä neuvoa ja ohjausta.

Kaikkia pappeja me kehoitamme saamaan innoitusta pastoraalisessa työssään sekä Jumalalle vihityiltä henkilöiltä että uskovalta yleensä ja olemaan käytettävissä – siinä määrin, kuin Pyhä Henki antaa heille armolahjoja tätä varten – hengellisinä ohjaajina. Varmasti he huomaavat, että silloin myös monet ei-katolilaiset etsivät heitä halutessaan kasvaa uskossaan.

Lopuksi me kannustamme kaikkia uskovia rukoilemaan aivan erityisesti kutsumusten puolesta. Niin kuin kutsumukset syntyvät pääsääntöisesti todeksi eletyn uskon ympäristössä, tämä usko ilmenee myös sen kautta, että me luottamme Jumalan kaitselmukseen ja hyvyyteen osoitamme kiinnostusta ja kannamme vastuuta Jumalan valtakunnan kasvamisesta. Tällaisesta elävän uskon ja rukouksen ympäristöstä Jumala herättää myös tulevaisuudessa kutsumuksia Jumalalle vihittyyn elämään.

*Pohjoismaiden piispainkokous
15.11.2015*

Avioliitto- kurssi

Avioliittokurssin suorittaminen on välttämätöntä, jotta voi solmia avioliiton katolisessa kirkossa. Pyhän Henrikin ja Pyhän Marian seurakuntien yhteinen avioliittokurssi järjestetään Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa torstaisin klo 19.00 alkaen seuraavina päivinä:

21.1.2016, 28.1, 4.2,
11.2, 18.2, 25.2, 3.3.

Lisätietoja saa
isä Marco Pasinatolta,
puhelin 050-5377775.
Tervetuloa!

Tridentiininen messu

Pyhän Henrikin katedraalissa
Sunnuntaina 3.1.2016
klo 13.00
(isä Anders Hamberg)

Gregorius-yhdistyksen järjestämiä tridentiinisiä messuja vietetään Pyhän Henrikin katedraalissa normaalisti aina kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 13.00.

A Tridentine Mass is celebrated again on Jan. 3rd in Saint Henry's Cathedral at 13.00. These Masses are celebrated in the Cathedral normally every first Sunday of a month at 13.00.

SOCIETAS SANCTI GREGORII MAGNI
gregoriusyhdistys.wordpress.com

English-language Catechism for Adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the Catechism of the Catholic Church? A study group of English-speaking people meets twice a month at the **Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki**. The study group is open to all those who are interested.

The next English Catechism will be on

- Monday November 23rd at 18.30
- Monday December 7th at 18.30

Contact person: **Diana Kaley**, 040-7235703, diana.kaley@studium.fi. Moderator of the group: fr. **Antoine Lévy, OP**.

Maallikkodominikaanit järjestävät Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa
Ritarikatu 3, III kerr., Kruununhaka

Katekismus saatiin luetuksi
loppuun viime kerralla.

Lauantaina 12.12. klo 14 on
viimeinen tapaaminen kysymysten
ja keskustelun merkeissä
opiskeluun osallistuneille. Lopuksi
rukoilemme vesperin.

Siunattua adventin aikaa!!

Maallikkodominikaanit

URKUMUSIIKIN JUHLAA KATEDRAALISSA

URKUREITA LÄHELTÄ JA KAUKAA

ULF SÖDERBERG
(Tukholma)

Urkukonsertti Pyhän Henrikin
katedraalissa torstaina
7. tammikuuta 2016 klo 18.00.

Pyhiinvaellus

Antiikin ajoista saakka kristityillä on ollut haave saada kerran elämässään kulkea niillä pyhillä paikoilla, missä Kristus on syntynyt ihmiseksi, elänyt ja opettanut, kuollut ja noussut kuolleista, ja missä kristinusko ja kirkko ovat syntyneet. Marraskuussa ryhmä Jerusalemin Pyhän haudan ritarikunnan jäseniä lähti pyhiinvaellukselle Pyhälle maalle.

Pyhän haudan ritarikunta perustettiin ensimmäisen ristiretken aikana Jerusalemin kuninkaan tueksi, erityisesti turvaamaan pyhiinvaeltajien reittejä Pyhällä maalla. Kun muslimit olivat 1200-luvun lopussa valloittaneet Jerusalemin kuningaskunnan alueet kokonaan takaisin hallintaansa, ritarikunta menetti tämän aseman ja tehtävän. Se maksoi Egyptin sulttaanille, jotta fransiskaaniensa sääntökunta saisi ottaa hoitoonsa kristittyjen pyhäköt. Vuonna 1342 paavi Klemens VI teki fransiskaaneista virallisesti Pyhän maan ja sen kristillisten kohteiden suojelejoita, ja he huolehtivat edelleen suuresta osasta Israelin, Palestiinan ja Jordanian pyhiinvaelluskohteita ja niiden katolisista kirkkoista.

Paavi Pius IX uudisti ritarikuntaa 1800-luvulla. Sen tehtävänä tuli olemaan Jerusalemin latinalaisen patriarkaatin toiminnan tukeminen. Keskeinen rahallisen tuen kohde ovat palestiinalaislasten koulut sekä Betlehemin yliopisto, joka on ainoa yliopisto Palestiinassa ja ainoa katolinen yliopisto Pyhällä maalla.

Pyhiinvaellus Pyhälle maalle on nykyisin velvoittava ja oikeastaan itsestään selvä osa ritarikunnan jäsenyyttä.

Genesaretin järvi

Seitsemän ritarikunnan jäsentä, mukana isä **Marino Trevisini** matkan hengellisenä johtajana, ja yksi kameraa kantava puoliso kulki Pyhän maan pyhiinvaelluskohteissa. Viikon aikana käytiin sekä Israelissa, Palestiinaan kuuluvalla Jordanin länsirannalla että Jordaniassa.

Käytännön syistä pyhiinvaelluksemme ei ihan tarkkaan seurannut Jeesuksen maanpäällisen elämän aikajärjestystä. Aloitimme **Genesaretinjärven** kauniista rantamaisemista.

Kapernaumissa syvennyimme moniin Jeesuksen julkisen elämän tapahtumiin. Viivähdimme kukkulalla, missä hän kuvasi kansanjoukkoille kahdeksan autuaiden lajia ja kävimme siellä olevassa kauniissa fransiskaanikirkossa. Katselimme arkeologien esiin kaivamia taloja Jeesuksen ajalta, niiden joukossa on Pietarin anopin kotitalo. Kävimme Kapernaumin roomalaisajan

Pyhän Haudan kirkon sisäänkäynti, huomaa tikkaat ylhäällä ikkunan alla.

Jerusalemin Pyhän haudan ritarit Pyhällä maalla

synagogan raunioilla. Kuljimme sen 300-luvulla valkeasta marmorista veistettyjen pylväiden välissä – samalla paikalla oli sijainnut se synagoga, jossa Jeesus julkisen elämänsä alussa sapattina opetti ”niin kuin se, jolle on annettu valta” ja ajoi miehestä ulos saastaisen hengen (Mark. 1:21-27). Tässä synagogassa Jeesus Johanneksen evankeliumin mukaan (Joh. 6:51-59) sanoi ”Minä olen elämän leipä” ja ”Sillä, joka syö minun lihani ja juo minun vereni, on ikuisen elämä”.

Saimme vielä astua veneeseen ja katsella ympäröiviä Genesaretinjärven rantoja. Jeesus ilmestyi ylösnousemuksen jälkeen kalastajiksi palanneille opetuslapsilleen ja tarjosi järven rannalla heille paistettua kalaa (Joh. 21). Täällä Simon Pietari sai aterian jälkeen Kristukselta asemansa ensimmäisenä apostoleiden joukossa, ensin kolmas vakuutettuaan rakastavansa Herraansa. Kävimme Pyhän Pietarin primaatin kirkossa koskettamassa alttarin edessä kalliota (Mensa Christi), joka tradition mukaan oli näiden tapahtumien paikkana.

Ajatukset veneessä kääntyivät hetkeksi nykyhetkeen. Järven vastarannalla ovat Golanin kukkulat, ja niiden takana Syyria. Niin lähellä, ja niin kaukana siitä rauhasta, mikä järvellä vallitsi.

Yli Jordanvirran

Matka jatkui Genesaretinjärven eteläpuolitse Jordanian puolelle. Siellä Jordanvirran rannalla Johannes Kastaja saarnasi ja kastoi; myös Jeesuksen kasteen paikka on virran Jordanian puoleisella rannalla.

Bussimme nousi Nebo-vuoren rinteeltä. Vuoren huipulta Mooses näki elämänsä lopulla Luvatum maan, sitten kuoli ja sai lepopaikkansa viereisessä laaksossa. Meidän silmämme olivat tavoittavanaan Jordanin toisella puolella maailman ehkä vanhimman kaupungin Jerikon rakennuksia, etäisemmät kohteet verhoutuivat aurinkoiseen utuun. Lähistöllä näkyi toinen vuori, jolla aikanaan sijaitsi tetrarkki Herodes Antipaan palatsi. Siellä hänen tytärpuolensa Salome tanssi ja sai vaatimansa palkkion, Johannes Kastajan pään lautasella.

Madaban kaupungissa katselimme vanhaa tunnettua Pyhän maan karttaa, joka on säilynyt 500-luvun puolivälissä rakennetun bysanttilaisen pyhän Yrjänän kirkon mosaiikkilattiassa. Kartan alkuperäisistä 21 x 7 metristä on osia tuhoutunut, mutta edelleen se on vaikuttavan yksityiskohtainen kuvaus Jordanivirtaa ympäröivistä alueista. Siihen on nimetty noin 150 kylää ja kaupun-

nia, ja kartta on aikanaan ollut pyhiinvaeltajille tärkeä opas. Tarkimmin on kuvattu Jerusalemin muureineen, portteineen, katuihin ja kirkkoineen.

Kohti Jerusalemiä, matkamme keskeistä kohdetta mekin Madabasta suuntasimme. Matkan varrella pysähdyttiin tutustumaan **Qumranin** kaivauksiin; viereisistä kallioluolista lampaita paimentava beduiini löysi 1940-luvulla runsaan määrän kirjakkääröjä, joiden tutkijat ovat sittemmin todenneet olevan peräisin vuosien 300 eKr ja 100 jKr väliseltä ajalta. Beduiini myi pergamentit halpaan hintaan; löydöt kiersivät omistajalta toiselle, ja kaupoissa rikastui muiden muassa eräs betlehemiläinen suutari, syyrialaiskristitty. Hänen sukunsa komean talon Betlehemiissä näimmekin myöhemmin.

Jerusalemiin

Majapaikkamme Jerusalemissa oli itävaltalainen Pyhän perheen vieraskoti vanhasa kaupungissa muslimien ja kristittyjen asuttamien alueiden rajalla, Via Dolorosan kulmauksessa. Ei yllättä, mutta kotoista, tuulahdus vanhan eurooppalaisen keisarikunnan perinteitä aivan moskeijan vieressä (muezzin lauloi varhaisimman rukouksut-

Pyhiinvaellus

sun huoneemme ikkunan takana puoli viiden aikoihin) ja basaarikujien tuntumassa. Vieraskotia hoitaa tarmokkaasti sisar Bernadette Schwarz, ja sekä vastaanotossa että ruokasalissa palvelee siviilipalvelustaan suorittavia nuoria itävaltalaisia.

Aloitimme päivän (tuntuvasti muezzinia myöhemmin) messulla Öljymäen rinteellä, missä Jeesus palmusunnuntaina Jerusalemiin saapuessaan katseli edessään avautuvaa kaunista kaupunkia ja itki sen kohtaloa (Luuk. 19:41). Pieni kyynelen muotoinen kirkko, jonka alttarin takana olevasta ikkunasta avautuu nytkin avara näkymä vanhaan kaupunkiin, on nimeltään **Dominus Flevit**, Herra itki.

Lähistöllä **Pater Noster** -kirkko on samalla paikalla, johon keisarinna Helena rakennutti 300-luvulla *Opetuslasten kirkon*. Sen alta arkeologit ovat löytäneet luolan, jossa Jeesuksen kerrotaan opettaneen opetuslapsille Isä meidän -rukouksen. Kirkon seinillä ja sitä ympäröivillä muureilla on kookkaita keramiikkatauluja, joissa rukous on luettavissa yli sadalla eri kielellä, myös suomeksi.

Kävimme tietenkin **Yläsalissa (Cenaculum)**, missä tradition mukaan valmistettiin Jeesuksen viimeinen pääsiäisateria ja missä Jeesus pesi opetuslasten jalat ja asetti eukaristian ja pappeuden sakramentit. Täällä

keastaan kaksi rinnakkaista kirkkoa Jeesuksen ristiinnaulitsemisen ja hautaamisen paikoille, rakennutti keisari Konstantinus 300-luvulla. Kalliota louhittiin pois haudan ympäriltä, niin että itse hauta säilyi ehjänä ja tuli sijaistamaan pyöreän kirkon sisällä. Hauta ympäröitiin sitä suojaavalla marmorirakennuksella, jonka sisään mahtuu muutama pyhiinvaeltaja kerrallaan.

Kirkkoja rakennettaessa keisarinna Helena löysi Golgatan kukkulan alapuolelta kolme ristiä, joista yksi todettiin parantumisihmeen avulla Jeesuksen ristiksi. Löytöpaikalla on krypta, jonne laskeutuvia portaita reunustavat keskiaikaiset graffitit, pyhiinvaeltajien seiniin kaivertamat pienet ristit.

Konstantinuksen kirkko kärsi pahojen vaurioita muslimihallitsijoiden aikana. Nykyinen kirkko, joka sisältää molemmat aikaisemmat, on pääosin ristiretkialta, 1100-luvulta.

Messun jälkeen nousimme portaat Golgatalle ja polvistuimme Jeesuksen ristin paikalla ja näimme sen luona Jeesuksen kuolinhetkellä haljenneen kallion. Laskeuduttuamme taas alas liityimme haudalle odottavien jonoon. Saimme kumartua hautaa suojaavan rakennelman pienellä ovelta ja astua ensin eteiskammioon, Enkelin kap-

vat kirkon julkisivuun korkealla sisäänkäynnin yläpuolella. Ne näyttäytyvät ensi kertaa litografiassa vuodelta 1728, ja niistä on valokuva vuodelta 1850. Niiden sanotaan olevan Armenian kirkon omaisuutta, ja vuonna 1964 paavi Paavali VI määräsi, että niiden on pysyttävä paikoillaan kunnes katolinen ja ortodoksinen kirkko saavuttavat yhteyden.

En yritäkään kuvata niitä tunteita ja mietteitä, mitä Pyhän Haudan kirkko, pyhiinvaelluksemme huipentuma, mielessäni herätti. Tunnen olevani hyvin etuoikeutettu, kun olen tuona yhtenäkin marraskuuseen päivänä saanut osallistua siellä messuun ja katsella sen jyhkeyttä, kuunnella, kokea sen pyhyttä ja vahvoja tunnelmia.

Betlehem ja Jeesuksen syntymäkirkko

Edessä oli vielä tärkeä kohde: vajaan kymmenen kilometrin päässä Jerusalemissa mutta Palestiinan puolella sijaitseva Bethlehem. Matkan loppupuolella tuntui sopivalta kääntää kärsimysviikon ja pääsiäisen tapahtumissa pyörineet ajatukset kohti lähestyvää adventtia ja joulua.

Palestiinan rajalla ajoimme ohi kahdeksan metriä korkean betonimuurin. Pyhiinvaeltajien ja turistien bussien kulkua tarkastuspisteet eivät merkittävästi hidasta, paikalliselle väestölle siirtyminen rajan yli on huomattavasti hankalampaa. Väärä syntyperä ja väärän värinen henkilökortti voi tehdä siitä melkein mahdotonta.

Keisari Konstantinus ja hänen äitinsä Helena rakennuttivat kirkon myös Jeesuksen syntymäluolan paikalle 300-luvulla. Bysantin keisari Justinianus rakensi uuden kirkon parisataa vuotta myöhemmin. Sitä on laajennettu ristiretkiaikana. Koska paikka on pyhä sekä kristityille että muslimeille, kirkko on säästynyt järjestelmälliseltä hävitykseltä. Sitä hallinnoivat ortodoksinen kirkko, fransiskaanien sääntökunta ja Armenian kirkko. Hallinnollisten kiistojen takia korjauksia ei ole tehty 1800-luvun jälkeen, ja kirkon kattorakenteet ovat lahonneet huonoon kuntoon. Siitä huolimatta että Jeesuksen syntymäkirkko on ainoa Palestiinassa sijaitseva UNESCON maailmanperintökohde.

Astuimme sisään matalasta Nöyryyden ovesta. Tällä hetkellä suuressa kirkkosalisessa tehdään lopultakin korjauksia, ja rakennustelineitä ja tukia on joka puolella. Suuret kattokruunut luovat niiden keskellä hehkuu itäpäädyn kultaiseen ikonostaasiin.

Jeesuksen syntymäluola on kirkon alla. Pyhiinvaeltajat polvistuvat lattiassa olevan hopeisen tähden kohdalla. Tässä Kristus syntyi ihmiseksi. Vieressä on muitakin luolia; yhdessä niistä pyhä Hieronymus asui ja käänsi Raamattua latinaksi.

Toinen Betlehemin tärkeä paikka on paimenten keto. Sen ei ole nykyisellään suuren suuri, kaupungin rakentaminen valtaa alaa. Mutta kedolla on luola, johon paimenet olivat koonneet lampaansa suojaan yön vaaroilta sinäkin yönä 2015 vuotta sitten, kun

taivaallinen sotajoukko äkkiä pelästytti heidät ylistyslaulullaan *Kunnia Jumalalle korkeuksissa...*

Yliopistolla

Vierailimme Betlehemin yliopistolla, missä saimme tietoa sen tiedekunnista ja akateemisista ohjelmista sekä rahoituksesta. Kuulimme muutaman opiskelijan kertomuksia omasta opiskelustaan ja tulevaisuudennäkymistään.

Työttömyysprosentti on Palestiinassa korkea, ja erityisesti moni nuori kokee tulevaisuuden synkäksi. Heitä muuttaa pois Palestiinasta huolestuttavan paljon. Eivät kaikki tapaamamme opiskelijatkaan pitäneet työnsaantimahdollisuuksiaan kotimaassa itsestään selvinä. Palestiinan taloudellinen tilanne on vaikea, ja Israelin siirtokuntapolitiikka pahentaa ongelmia.

Opiskelijoista neljännes on kristittyjä, kolme neljänestä muslimia. Osa on kotoisin Palestiinasta, osa Israelin puolelta, missä moni asuu kotonaan, sillä opiskelijasuuntojen vuokrat Betlehemiin ovat korkeat. Israelissa, betonimuurin toisella puolella, asuminen on hankalaa sekin: matka ei ehkä kilometreissä ole pitkä, mutta raja-alueella konepistooleita kantavien sotilaiden hoitamilla tarkastuspisteillä voi mennä aamuin illoin pari tuntia.

Opiskelijoilla on suuret haasteet, mutta oli ilo nähdä, miten eri uskontokuntiin kuuluvat nuoret voivat luontevasti elää, ponnistella ja nauraa yhdessä. Se yllätti, että heistä kolme neljästä on naisia. Betlehemin yliopisto luo toivoa. Nuoret, jotka kasvat kunnioittamaan rauhan, oikeudenmukaisuuden ja yhteisen hyvän arvoja, valmistautuvat ottamaan aikanaan haltuunsa yhteiskuntansa johtavia asemia.

Viime keväästä asti suunniteltu pyhiinvaellusmatkamme osui ajankohtaan, jolloin uutiset olivat viikkojen ajan kertoneet väkivaltaisten välikohtausten lisääntymisestä palestiinalaisten ja israelilaisten välillä. Oli harkittava jo matkan perumistakin. Kuulemamme mukaan monet pyhiinvaeltajaryhmät olivat päätyneet perumaan. Itävaltalaisessa vieraskodissa huoneiden täyttöaste on normaalisti marraskuussa 80%:n tienoilla, nyt se oli alle 30%. Matkanjärjestäjämme, palestiinalaiskristityn perustama pyhiinvaelluksiin erikoistunut LailaTours, oli menettänyt monia ryhmävarauksia.

Israelin ja Palestiinan solmussa olevien suhteiden radikaalia paranemista ja alueen rauhoittumista ei ole odotettavissa aivan pian. Lähdimme, ja matka oli meidän kannaltamme täydellisen onnistunut. Sitä varjostivat kuitenkin lähes päivittäiset tiedot siitä, miten taas josakin oli israelilaista puukotettu, tai ainakin puukotuksen uhkaa oli pidetty välittömänä (joskus se kädessä nähty puukko ehkä olikin kännykkä?), ja israelilaisotilas oli ampunut tekijän/epäillyn. Totuus tapauksista vaihteli uutislähteen mukaan.

Jerusalemien patriarkka, palestiinalais-syntyinen Fouad Twal, jonka puolesta päivittäin messussa rukoilimme, on tuominut väkivallan aallon. Hän toivoo molempien valtioiden päättäjiltä rohkeutta palata neuvottelupöytään, etsimään pysyvää ja oikeudenmukaista ratkaisua, joka kunnioittaa kolmen uskonnon rinnakkaineloa.

Verna Paloheimo

Yhteiskuva messun yhteydessä Pyhän Haudan kirkossa.

hän myös ilmestyi yhdelletoista opetuslapselle ylösnousemuksen jälkeen, ja täällä vuodatettiin Pyhä Henki helluntaijuhlassa.

Getsemanen puutarhassa kasvaa vielä kahdeksan ikivanhalta näyttävää oliivipuuta – arvellaan että ne voivat olla 2000 vuotta vanhoja. Vieressä olevan kirkon alttarin edessä olevaa kalliota pyhiinvaeltajat kumartaen koskettavat ja polvistuvat rukoukseen. Tässä Jeesus rukoili ja hikoili verta ennen vangitsemistaan.

St. Petrus in Gallicantu, ”Kukonlaulun pyhän Pietarin kirkko”, on rakennettu paikalle, missä sijaitsi ylipappi Kaifaan palatsi. Jeesusta pidettiin viimeisenä yönään vangittuna ja kahleissa kirkon alla olevassa piimeässä tyrmässä.

Pyhän haudan kirkko

Seuraava päivä oli matkan kohokohta. Aamulla kuljimme **Via Dolorosaa** kohti **Pyhän Haudan kirkkoa**, rukoillen ristintietä. Viimeisten viiden aseman tapahtumapaikat, Jeesuksen vaatteiden riistämisestä hänen hautaan laskemiseensa, ovat sisällä itse kirkossa.

Kirkkoa on mahdoton kuvata lyhyesti. Se on valtava. Ensimmäisen kirkon, oi-

peleihin, jossa on korokkeella pala haudan ovea peittänyttä kiveä. Toinen matala ovi- aukko, ja pääsimme polvistumaan lyhyeen rukoukseen itse hautakammiossa, Kristuksen ylösnousemuksen paikassa. Tässä parin metrin pituisessa hautaluolassa koko maailmanhistoria muuttui.

Ortodoksinen, katolinen ja Armenian apostolinen kirkko hallinnoivat hautaa, ja kullakin on siellä oikeus liturgiisiin viettoihin. Koko Pyhän Haudan kirkko on jaettu kuuden eri kristillisen kirkon kesken: kreikkalaisortodoksisella patriarkaattilla, latinalaisella patriarkaattilla, Armenian kirkon patriarkaattilla sekä syyrialaisortodoksisella kirkolla, koptilaisella kirkolla ja Etiopian kirkolla on omat tarkasti määrätyt osansa kirkosta. Kirkkoista köyhin on Etiopian kirkko; sen kappeli on pieni, ja vielä vaatimattomampi on muutaman etiopialaisen munkin ja nunnan luostari Pyhän Haudan kirkon katolla.

Kirkkojen on keskenään vaikeaa löytää sopua edes tarvittavista remonteista. Ne ovat vuonna 1853 solmineet sopimuksen, jonka Turkin sulttaani on vahvistanut. Sen mukaan kirkossa vallitsee Status quo, ikuisiksi ajoiksi. Mitään ei voi muuttaa. Tämän muuttumattomuuden symboliksi ovat tulleet pienet setripuiset tikkaat, jotka nojaa-

Artikkeleita

Lännen ja idän kirkkojen kirkkoisien toiminta-aika on perinteisesti määritelty ajallisesti siten, että läntisen kirkon viimeisinä kirkkoisina pidetään paavi Gregorius Suurta (540-604) ja Sevillan piispa Isidorusta (560-636). Itäisen kirkon viimeinen kirkkoisä oli bysanttilainen teologi Johannes Damaskolainen (675-749). Kirkkoisien aika-kausi kokonaisuudessaan käsittää apostolisten isien ja apologettojen jälkeisen ajan, noin vuodet 200-750.

Kirkkoisien tutkimuksen alue, patrologia (kr. pater, isä, logos, oppi), esiintyy ensimmäisen kerran teknisenä terminä erikoista kyllä protestanttisella teologilla Johann Gerhardilla vuonna 1653. Katolinen kirkko ei koskaan ole virallisesti vahvistanut luetteloa kaikista hyväksymistään kirkkoisista. Kuitenkin heidän ajatuksensa ja kirjoituksensa muotouttavat ensimmäisten vuosisatojen aikana katolisen kirkon identiteettiä eli yhtä pyhää, apostolista ja katolista kirkkoa. Itse ”kirkkoisä”-käsite näyttää esiintyvän ensi kerran 300-luvun alussa, jolloin trinitaariset kiistat olivat polttavimmillaan ja kysymys mahdollisimman oikeasta katolisen kirkon opista tarvitsi tulkitsijoita ja puolustajia hereetikkoja vastaan; tässä merkityksessä kirkkoisät ovat myös apologettoja eli aiempien apologettojen työn jatkajia.

Tutkimuksen näkökulmasta patrologia on historiallisen teologian osa-alue. Sen keskeinen kohde ovat kirkkoisät kirjoituksineen, ajatusmaailmoineen ja elinolosuhteineen. Katolinen ja ortodoksinen kirkko antavat kirkkoisille suuren arvon. Tämä on luonnollista ja ymmärrettävää siksi, että katolisilla kirkoilla on ekklesiologinen (kirkko-opillinen) saumaton jatkumo alkukirkosta nykypäivään ja katolinen kirkko on transsendentaalisen jatkuvan ylijällisen kirkon näkyvä puoli ajallisessa maailmassa.

Sen sijaan protestanttisten yhteisöjen ekklesiologia on heikko, toisin sanoen käsitettä ”kirkko” ei ole heidän kirkolliskokouksissaan teologisesti määritelty eikä perusteltu. Protestantit unohtavat sen, ettei kirkko ole sama kuin heidän käsityksensä ja ajattelunsa siitä; kirkko ei ole ensisijaisesti mikään ihmisten muodostama yhteisö, vaan näkymätön mutta todellinen jumalallinen salaisuus samanaikaisesti toimivine monitasoisine ulottuvuuksineen. Siksi protestanttisuudessa kirkkoisien toiminnan ja kirkon yhteyttä ja samalla myös tähän sisältyvää salaisuutta ei nähdä olennaisena elementtinä kirkon olemukselle eikä opin muotoutumiselle.

Länsimaisen katolisen kirkon ekklesiologia sen sijaan perustuu kirkkoisä Augustinuksen perustukselle näkymättömästä ja samalla näkyvään kirkkoon vaikuttavasta todellisesta yhteydestä.

Pyhä Gregorius Suuri, maalaus Francisco de Goya, 1797.

Kuitenkin on huomattava, että toisaalta Lutherkin katsoi aluksi, että protestanttisenkin papiston koulutuksessa olisi raamattuopetuksen ohella tärkeintä kirkkoisien tuntemus. Tällä tavoin myös protestanttinen maailma piti alkuaan kirkkoisien opetuksia arvokkaina, vaikka protestanttinen ajattelu sittemmin vieraantui täysin katolisesta jatkuvuudesta.

Vanhan kirkon historiassa todistavat kirkkoisät oman aikansa uskosta – mutta eri tavoin kuin dogmatiikan näkökulmasta tahdotaan asiaa nähdä. Dogmaatitot tahtovat usein nähdä kirkkoisät jo heidän omana elinaikanaan kirkon nykyisen uskon todistajina. Kuitenkin kirkkoisät saattavat edustaa myöhemmistä dogmaattisista määrittelyistä jossakin määrin poikkeavia käsityksiä, jotka eivät kuitenkaan ole ristiriidassa koko kirkon opetuksen kanssa. Tässä näkyy jännitys, josta seuraa, että patrologia kuten kirkkohistoriakaan yleisesti ottaen ei sovi dogmatiikan aputieteeksi. Historiallisten ja dogmaattisten käsitysten sekoittaminen johtaa aina absurdeihin seurauksiin ja anakronismeihin.

”Patrologian” ohella käytetään kirkkoisien tutkimuksesta nimeä ”patristiikka”. Aiemmin termiä käytettiin siinä merkityksessä, että tahdottiin erottaa isien teologia (”theologia patristica”) raamatullisesta ja skolastisesta teologiasta sekä uskontunnustusten teologiasta. Uudelleen 1950-luvulta lähtien termi patristiikka tuli käyttöön siinä merkityksessä, että sillä haluttiin määrittää rajat kirkkoisien ajan kirkkohistorialle osadisip-

liineineen suhteessa keskiajan kirkkohistoriaan. Tämä kielenkäyttö on nykyisin lyönyt itsensä läpi ja on yleisesti hyväksytty.

Joka tapauksessa patristiikan sisältö ovat kirkkoisät, heidän kirjoituksensa, teologiansa, elämänsä ja historiallinen merkityksensä. Kirkkoisät ovat vanhan kirkon oikeauskoisia opettajia – tämä kirkkohistoriallisessa, ei dogmaattisessa merkityksessä. Jos luemme jonkun henkilön kirkkoisiin, hänen merkityksensä riippuu kristillisen opin ajallisesta, historiallisesta muotoutumisesta. Esimerkiksi Origenes luetaan kirkkoisiin kuuluvaksi historiallisen merkityksensä perusteella, vaikka Konstantinopolin II ekumeenisessa kirkolliskokouksessa vuonna 553 tuomittiin Origeneen oppeja.

Kirkkoisä-käsitteen dogmaattisesti käyttökelpoisen määritelmän löytäminen tuo mukanaan sekä historiallisia että loogisia ongelmia. Dogmaattisessa merkityksessä kirkkoisina pidetään kirjoittajia, joista voidaan osoittaa heidän antiikkiin kuulumisensa lisäksi se, että he edustivat oikeaa katolista uskoa (fides orthodoxa), pyhyttä omassa elämässään (sanctitas vitae) ja kirkon hyväksyntää opetuksissaan (approbatio ecclesiae). Toisaalta taas historialliset ongelmat nousevat siitä, että kirkkoisät ovat ottaneet osaa oman aikansa teologisiin kiistoihin ja siitä, että heillä oli ystäviä ja vastustajia ja että heidän oikeauskoisuuttaan arvioitiin eri tavoin.

”Isä”-nimitys ilmaisee vanhalla ajalla juutalaisilla, kreikkalaisilla ja roomalai-

silla sekä auktoriteettia että yhteenkuuluvuutta. Se ilmaisee myös järjestystä (ordo), joka on alkuaan luonnonoikeudellinen ja on samalla pyhitetty jumalallisen oikeuden (ius divinum) kautta. Tämä perusidea koskee myös kristillisiä kirkkoisä.

Kirkkoisien toiminnan yhtenä keskeisimpänä vaikutusalueena voidaan pitää heidän selvittelyjään vanhan kirkon heresioiden kanssa. Monet kirkkoisät osallistuivat sekä paikallisiin että provinssialikonsiileihin/synodeihin, joissa heresioita käsiteltiin ja tuomittiin. Kuitenkin kirkkoisien omassa kirjoituksissa heidän suhteensa heresioihin on laajempi ja seikkaperäisempi. Esimerkiksi pyhä Augustinus mainitsee ja tuomitsee 88 heresiaa ”De haeresibus ad Quodvultdeum” -teoksessaan vuonna 428 (mukana mm. Origenen teologiset käsitykset). Johannes Damaskolainen puolestaan mainitsee 100 heresiaa.

Patrististen julkaisujen ja kirkkoisien tekstien julkaisemisen aloitti jo pyhä Hieronymus julkaisemalla kristillisten kirjoittajien luettelon vuonna 392.

Todellista edistystä kirkkoisien tekstijulkaisujen toimittamisessa merkitsivät pyhän Mauruksen kongregaation (mauriinit) toimittamat tekstieditiot vuodesta 1630. He sovelsivat tekstien käsittelyyn humanistien kehittämiä historialliskriittisiä sääntöjä ja saivat aikaan mallikelpoisia tekstijulkaisuja vuosisadoiksi eteenpäin.

Abbé J.-P. Mignen johdolla alettiin toimittaa vuosina 1844-1867 jättiläismäistä tekstieditiosarjaa sekä lännen että idän kirkkoisista: ”Patrologiae cursus completus series latina”, joka käsittää 221 osaa, sekä ”series graeca”, joka käsittää 167 osaa.

Vielä on mainittava Wienin tiedeakatemian vuonna 1866 aloittama sarja lännen kirkkoisista ”Corpus Scriptorum Ecclesiasticorum Latinorum”, joka jatkuu edelleen, sekä Steenbruggen benediktiinien toimesta vuodesta 1953 alkaen julkaistu sarja lännen kirkkoisista ja myös konsiileista nimellä ”Corpus Christianorum”.

Suurin ansio näiden patrististen editoiden, sarjojen ja kokoomateosten syntymisessä on sääntökuntien jäsenillä. Kansainvälistä patristista yhteistyötä varten syntyi vuonna 1951 ”International Conference on Patristic Studies”, joka pidetään viikon konferenssina joka neljäs vuosi Oxfordin yliopistossa. Osanottajat ovat teologien lisäksi historiatieteiden ja filologian ja lähtitieteiden edustajia. Viimeksi konferenssi pidettiin tämän vuoden elokuussa (2015) ja se kokosi ennätysmäärän asiantuntijoita patristiikan eri alueilta. Mukana oli suuri määrä patristiikkaan suuntautuvia nuoria tutkijoita, joten patristiikan tulevaisuus on taattu. Olen itse ollut aiemmin viisi kertaa esitelmöitsijänä, mutta onneksi nuoremmat tulevat tilalle ja traditio jatkuu. Edelleen katoliset yliopistot eri maanosissa järjestävät säännöllisesti konferensseja patristiikan eri osa-alueilta.

Kauko K. Raikas, teol.tri, fil.maist.

Artikkeleita

Hän on isä Ryszard Mis, joka on lähetystyön tuntija SCJ:n organisaatiossa. Mies on matkustanut kaikilla mantereilla työnsä puolesta, kokenut papin kutsumuksensa aikana Jumalan ja Jeesuksen, Jumalan ainoan Pojan läsnäolon, taivaan ja helvetin, perkeleen ja pyhimykset.

Ryszardin perheessä oli vanhemmat ja kuusi sisarusta, ja joskus rukouksiin olohuoneeseen kutsuttiin toisessa huoneessa ollutta poikaa: "Tule nyt, me olemme kaikki täällä jo polvillamme!" Ryszard palveli messussa, äidin herättäessä häntä sunnuntaiaamuisin tätä tehtävää hoitamaan. Kirjat olivat tärkeä elementti, kirjaston säännöistä löytyi porsaanreikä ja kaverin kanssa pojat keskenään lainasivat toisilleen kolmea sallitua lainaa, ja niitä sitten luettiin viikon aikana, kirja päivässä, kaksi parhaassa.

Kun ikää oli hiukan karttunut, Ryszard halusi lähteä lähetystyöhön. Tähän aiheeseen liittyi myös ensitapaaminen SCJ:n pappien kanssa. Kaksi pappia SCJ:stä oli tullut käymään Ryszardin seurakunnassa, kirkkoherra esitteli hänet heille ja siitä yhteistyö vähitellen alkoi. Ryszard kävi lukion ja aloitti SCJ:n seminaarissa

Isä Ryszard Mis – *Maailmaa nähtynyt mies*

opinnot, muutaman vuoden kuluttua oli vuorossa kahden vuoden sotapalvelus. Kommunistit pitivät tuolloin valtaa Puolassa ja tekivät tällaisia pakollisia järjestelyjä, mutta ne kääntyivät aina heitä itseään vastaan, niin tässäkin. Seminaristit ja papit jotka oli pakotettu armeijaan verkostoituivat siellä, ja tältä ajalta on seminaristi ja sotilas Ryszardilta kaunis muisto. Hän tapasi armeijassa siellä samaan aikaan sotapalvelusta suorittaneen Jerzy Popieluszkon. Hänestä tuli pappi ja solidaarisuusliikkeen perustajahahmo. Kommunistisen puolueen salaisen palvelun agentit kiduttivat hänet kuoliaaksi ja upottivat hänen ruuminsa Veiksel-jokeen liikkeen alkuvaiheessa. Hän on nykyisin autuas Jerzy Popieluszko, marttyyri.

Isä Ryszard vihittiin papiksi Krakovassa ja hän halusi lähteä lähetyksi Ka-

meruniin, mutta viisumia jouduttiin odottamaan. Tämän ajan hän oli opiskellessaan Roomassa lähetystyön historiaa ja missionaarista teologiaa. Hän oli Pie-

tarinkirkon aukiolla, kun Karol Wojtyłasta tuli paavi Johannes Paavali II. Kameran ei kahden vuoden odotuksen jälkeen myöntänyt viisumia, ja isä Ryszard palasi Puolaan. Hänestä tuli missiologian opettaja SCJ:n seminaariin.

Tuolloin piispa Paul Verschuren tuli käymään Puolassa ja kyseli, olisiko kiinnostuneita lähtemään Suomeen. Isä Ryszard ilmoittautui vapaaehtoiseksi. Lokakuussa 1980 hän tuli Suomeen papiksi ensin Mariaan, jossa hän Helsingissä ollessaan opiskeli kieltä. Sitten hänet siirrettiin työhön Jyväskylään. Seurakunta oli silloin valtavan kokoinen, melkein puoli Suomea. Tämän jälkeen hän teki töitä Tampereella ja Turussa, sekä taas Mariassa. Näiltä ajoilta hän on oppinut tuntemaan oikeastaan koko Suomen, niin että kun joku sanoo olevansa siltä ja siltä

paikkakunnalta, isä Ryszard muistaa heti minkälainen paikka se on. Isä Ryszard sai myös tavata paavi Johannes Paavali II:n kun tämä vieraili Suomessa. Piispantalossa yhteisellä aterialla paavi oli istunut isä Ryszardin sanojen mukaan "minun oikealla puolellani".

Hän pitää Suomesta ja suomalaisista. Ihmiset ovat mukavia ja ei ole mitään, mikä sen suuremmin harmittaisi Suomessa tai suomalaisissa. Kun isä Ryszardin kanssa keskustelee, hänestä saa sen kuvan, että hän on todella tyytyväinen työhönsä ja olemiseensa Suomessa ja suomalaisten parissa.

Vuonna 1989 isä Ryszard kutsuttiin Roomaan kuusivuotiselle kaudelle vastaamaan SCJ:n koko maailman lähetystyöstä. Tämä työ vei hänet kaikille mantereille ja näkemään vaurautta ja kurjuutta. Ruandassa hän koki kuin helvetin, kun hän lähestyi niitä alueita, joissa kansanmurha oli fyysisesti tapahtunut. Alueille on saatu toimitettua myös ulkopuolista apua. Keniassa hän vieraili vankilassa, jossa samassa huoneessa oli 50 miestä, ainut tuuletus oli jatkuvasti suljetun oven kautta. Heidän käsiinsä ja jalkoihinsa oli hitsattu kahleet kiinni, käsiin ja jalkoihin oli palanut samalla reiät. Näin tehtiin kaikille vangeille, vaikka myöhemmin jotkut olisi havaittu syyttömiksi.

Tähän kauteen liittyy myös mukavia muistoja hänen maamiehästään paavista, joka on nyt kanonisoitu. Kun paavi Johannes Paavali II:lle oli tuotu karitsa lahjaksi, se juoksi vapaana ja söi ruohoa paavin puutarhan pihalla. Samana päivänä isä Ryszard oli käymässä paavin luona muun SCJ:n silloisen johdon kanssa, ja paavi ehdotti, että ottakaa te tämä karitsa sinne SCJ:n päämajaan. Taloustavasta oli kuitenkin estelyt, että sitä olisi vaikea hoitaa siellä ja kukaan ei tahdo teurastaa sitä, kun se on paavin karitsa. Niin karitsa jäi paaville. Tuona Rooman kautena isä Ryszard tapasi paavia säännöllisesti SCJ:n asioiden parissa.

Kun kuusivuotiskausi oli päättynyt, isä Ryszard lopulta palasi Suomeen ja Mariaan. Tällä hetkellä hän on "eläkkeellä", eli toimii nyt Pyhän Marian assistenttina sekä vastaa Katekeettisen keskuksen toiminnasta.

Nuorille ja miksei jo vanhemmillekin, jotka harkitsevat sääntökuntaelämää, isä Ryszard haluaa sanoa seuraavaa: Kannattaa olla rohkea! Elämää ei voi missään kutsumuksessa laskea loppuun asti, elää sitten yksin, avioliitossa, sääntökunnassa tai pappina. Aina voi sattua jotakin odottamatonta. Mutta Jumalan kanssa ei ole yksin. On helpompi erehtyäkin, kun on Jumalan kanssa. Aina voi sanoa: minä olen uskonut sinuun, pelasta nyt minut tästä, ole minulle armollinen.

Kun näitä isä Ryszardin sanoja kuuntelee, tulee mieleen monenkin psalmin sanat, joissa ihminen on hädässä, ehkä myös omaa syytään, ehkä ilman omaa syytään. Silti aina psalmista huutaa avuksi Herraa: Minä olen hädässä, pelasta minut! Ja aina Herra on auttanut. Isä Ryszardin esimerkin ja sanojen rohkaisemana me voimme tehdä samoin. Ja olla rohkeita ja tarttua sääntökuntakutsukseen, kenelle se vain on mahdollista!

Artikkeleita

”Rukoilin, että rakas Herrani ja sieluni sulhanen itse täyttäisi kaiken, mikä minulta puuttui, ja soisi minulle armon yhä enemmän kuolla pois omasta itsestäni.”

(Maria Elisabeth Hesselblad 1906)

Maria Elisabeth Hesselblad syntyi 4.6.1870 köyhään kyläkauppias August Robert Hesselbladin perheeseen Fåglavikin kylässä Ruotsissa. Lapsi oli ensimmäinen perheen 13 lapsesta. Hoitajatar laski vastasyntyneen lieden edessä olevalle kylmälle kivelle ja lausui kuin ennustuksena: ”Lasta on karaittava ajoissa; hänen on kestettävä suuria koettelemuksia elämänsä aikana.” Ennen esikoisen kouluun menoa perhe muutti Faluniin paremman elämän toivossa. Elämä oli vaikeaa ja isä sairasteli, mutta ahkera Elisabeth auttoi perhettä niin paljon kuin pystyi. Lapsen vaikutti voimakkaasti ensimmäinen (luterilainen) ehtoollinen, jolloin hän koki vahvana Jumalan läsnäolon. Tyttö sairastui vakavasti vuotavaan vatsahaavaan ensimmäisen kerran 12-vuotiaana. Sairaus parani, mutta uusiutui monesti elämän varrella.

Elisabeth lähti 16-vuotiaana perheen suostumuksella siirtolaisten mukana Yhdysvaltoihin ja toivoi, että työtä saatuaan voisi rahallisesti auttaa perhettään. Kotiapulaisen työtä löytyi helposti, mutta työpäivät olivat pitkiä ja iltaisin piti opiskella englantia. Vatsahaava alkoi vaivata, ja häntä hoidettiin pitkään Rooseveltin sairaalassa. Hoitajan työ alkoi kiinnostaa ja oltuaan jonkin aikaa apulaisena sairaalassa hänet hyväksyttiin sairaanhoitajakouluun. Sairaanhoitajan työssään hän tapasi katolisia potilaita, kuuli ensi kertaa Mariasta ja näki ensimmäisen kerran ruusukkonauhan.

Työ vei hänet joksikin ajaksi dominikaaniluostariin, jossa hän vapaahetkinään syventyi luostarin kirjastoon ja pyhien elämään. Pyhä Birgitta oli tullut tutuksi jo lapsuudessa. Rukoillessaan kerran luostarin kappelissa hän sai ensimmäisen mystisen kokemuksensa.

Etsimistä ja löytämistä

Opiskelutoverit, rikkaan Cisnerosin perheen tyttäret, pyysivät Elisabethia mukaansa Eurooppaan. Brysselissä matkalliset osallistuivat Kristuksen ruumiin ja veren juhlaan. Maria jäi ovensuuhun katselemaan juhlamenoja ja sai siinä mystisen kokemuksen. Ääni sanoi: ”Minä olen se, jota etsit.” Ilman täytti suloinen tuoksu kuin keväisellä niityllä.

Elisabeth otettiin katolisen kirkon yhteyteen 15.8.1902. Samana vuonna hän lähti uudelleen Eurooppaan veljensä Sten Sturen, Amerikan kauppalivas-

ton upseerin, kanssa. Vatsahaava kiusasi matkalla ja hänen oli vietettävä pitkä toipumisaika Englannissa. Sieltä matka jatkui Roomaan. Hän oli kerran unessa nähnyt pyhän Birgitan talon ja matkalla Pietarinkirkkoon hän tunnisti tuon 1300-luvulta peräisin olevan rakennuksen vaunujen kääntyessä Piazza Farneselle. Talossa asuivat tuohon aikaan puolalaiset karmeliittasisset, jotka olivat laulamassa hetkipalvelusta hänen astuessaan sisälle kirkkoon.

Ääni sanoi Elisabethille: ”Minä tahdon sinun palvelevan minua täällä.” Tuo ääni muistutti häntä yhä uudelleen kutsuksesta ja tehtävästä, joka odotti häntä ja sanoi myös, että pyhä Birgitta auttaisi häntä. Ruotsissa käydessään ääni puhui hänelle: ”Myy, mitä sinulla on, ja tule sitten ja seuraa minua.” Agnes-sisaren ehdotuksesta kotitalo myytiin, jotta Maria saisi jatkaa toisenlaisia tehtäviään.

Kaikkeinpyhimmän Vapahtajan sääntökunnan uudistaminen

Oltuaan 18 vuotta Yhdysvalloissa Elisabeth lähti Roomaan eläkkeeseen pyhän Birgitan talossa. Karmeliittasisset, joille hän oli kirjoittanut, uskoivat häneen ja hän sai luvan elää novisiaattiaikansa luostarissa klausuurin ulkopuolella. Sairauden uusiutuessa hänen luultiin kuo-

levan. Hän sai viimeisen voitelun, mutta alkoi toipua ja ryhtyi suunnittelemaan itselleen Birgitan harmaata pukua. Eräänä päivänä kattoterassilla hän sai näyn, jossa viisi birgittalaispukuista nunnaa kulki hänen edellään. Tuo näky vahvisti hänen kutsumustaan.

Kahden vuoden kuluttua hän sai luvan käyttää harmaata birgittalaispukua ja 1906 hän lausui lupauksensa Ruotsin pyhän Birgitan tyttärenä, jolloin hänestä tuli sisar Elisabeth. Hän alkoi selvittää olemassa olevien birgittalaisluostareiden tilannetta ja pyysi kirjeissään päästä tutustumaan niihin. Hän vieraili sitten noissa vanhan sääntön luostareissa, joita toimi edelleen Englannissa, Hollannissa, Saksassa ja viisi luostaria Espanjassa.

Vuonna 1906 paavin uusi astronomi isä Hagen, johon Elisabeth oli tutustunut Yhdysvalloissa, tuli Roomaan ja alkoi auttaa ”armon kantamaa” ystävänsä tämän pyrkimyksissä. Elisabeth pyysi seuraavana vuonna paavilta apua sääntökunnan uudelleen eloon herättämisessä ollessaan sisarensa Agneksen kanssa tämän vastaanotolla. Paavi siunasi heidät ja koko Ruotsin.

Karmeliittaluostarin priorinna halusi luovuttaa talon birgittalaisääntökunnan käyttöön, mutta kuoli pian. Hänen seuraajansa taas vastusti hanketta. Elisabethille osoitettiin pieni huoneisto samasta talosta Via Monserraton puolelta, jossa

hän alkoi suunnitella yhteisöään. Syyskuussa 1911 Englannista saapui kaksi postulanttia ja seuraavana vuonna vielä yksi. Pieni birgittalaisyhteisö joutui kuitenkin pian muuttamaan pois, koska karmeliitat tarvitsivat tilaa itselleen. Uusi paikka, Villino, löytyi isä Hagenin avulla läheltä Vatikaania.

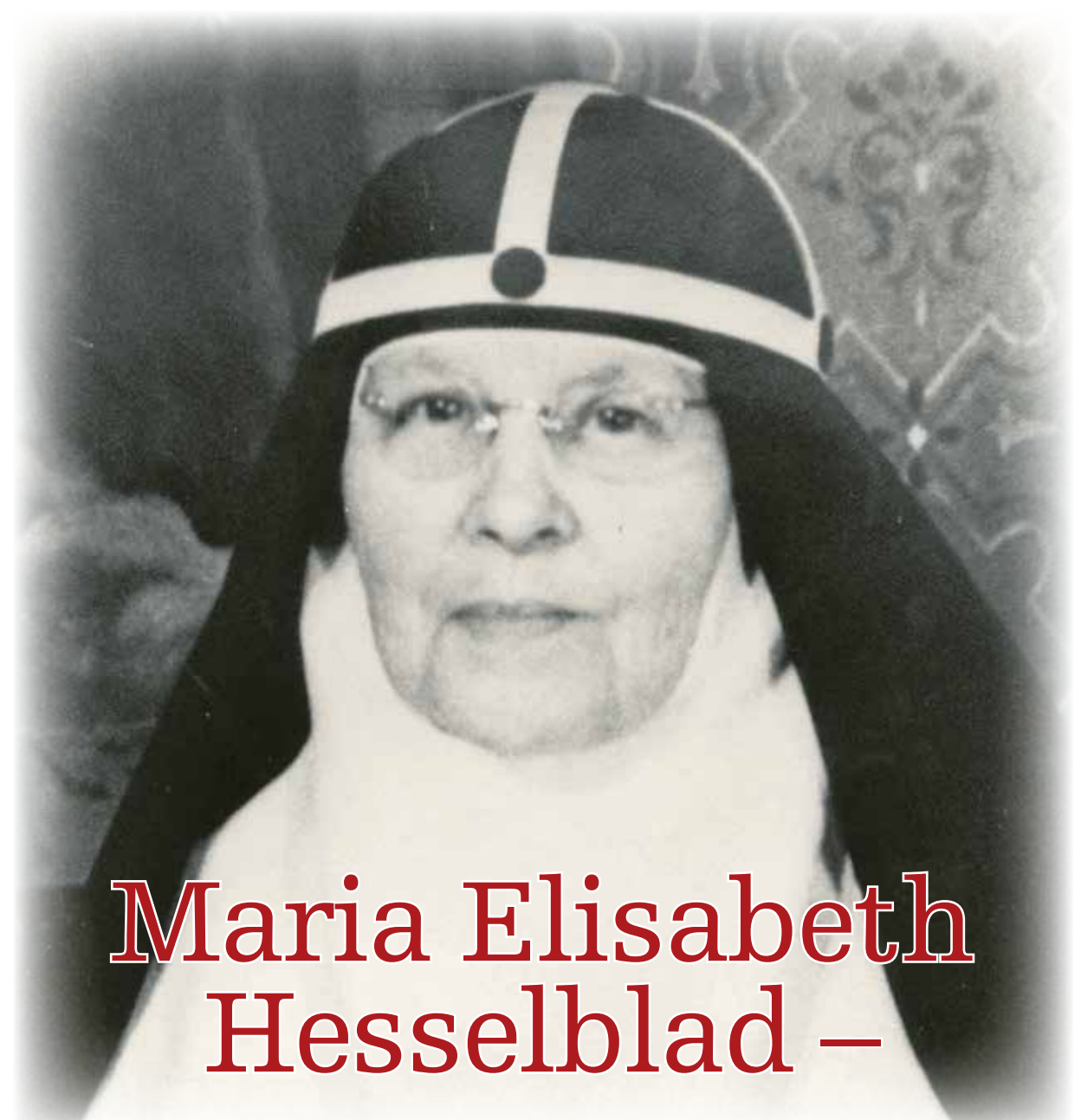
Sisaret tekivät paljon työtä saadakseen varoja luostarilleen. Maanjärityksessä 1915 kuoli 30 000 ihmistä ja sen seurauksena jäi paljon orpolapsia, jolloin birgittalaisisset ottivat hoiviinsa kuusi pientä tyttöä. Villinosta piti sitten lähteä ja uusi paikka löytyi Via Corsican varrelta. Lisää postulanteja saapui ja yhteisössä oli tuolloin 10 jäsentä.

Paavi Benedictus XV kutsui sisar Elisabethin yksityisvastaanotolle, jolloin tämä pyysi apua Piazza Farnesen talon saamiseksi sääntökunnalle. Paavin mielestä Roomassa tarvittiin pohjoismaista keskusta. Pyhä istuin lainasi sisarille rahaa, jolla ostettiin kiinteistö osoitteessa Via delle Isole 34. Siellä uuden birgittalaishaaran pääluostari toimi 12 vuotta. Kiinteistössä tarvittiin paljon korjauksia ja sisaret tekivät itse kaiken ammattimuurarin apua lukuun ottamatta. Uuden kappelin vihkimessua vietettiin 6.4.1919 ja seuraavana vuonna yhteisö sai kanonisen hyväksynnän.

Ruotsalainen aatelisto oli halukas ostamaan Piazza Farnesen talon, mutta han-

Maria Elisabeth Hesselblad –

Birgittalaissäätökunnan uudistaja

Nuorille

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Herodes yrittää murhata Jeesuksen

Matt. 2:13-22

Tietäjien lähdettyä Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä mukaasi ja pakene Egyptiin. Pysy siellä, kunnes käsken sinun palata. Herodes aikoo etsiä lapsen käsiinsä ja surmata hänet."

Joosef heräsi unestaan, otti heti yöllä mukaansa lapsen ja hänen äitinsä ja lähti kulkemaan kohti Egyptiä. Siellä hän pysytteli Herodeksen kuolemaan asti. Näin kävi toteen, mitä Herra oli profeetan suulla ilmoittanut: "Egyptistä minä kutsuin poikani."

Kun Herodes huomasi, että tietäjät olivat pitäneet häntä pilkkanaan, hän raivostui. Hän antoi käskyn, että Betlehemissä ja sen lähistöllä oli surmattava kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat pojat, sen ajan perusteella, jonka hän oli tietäjiltä saanut selville. Näin kävi toteen tämä profeetta Jeremian lausuma ennustus: Ramasta kuuluu huuto, itku ja kova valitus. Raakel itkee lapsiaan eikä lohdutuksesta huoli, sillä heitä ei enää ole.

Kun Herodes oli kuollut, Herran enkeli ilmestyi Egyptissä Joosefille unessa ja sa-

noi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä mukaasi ja palaa Israelin maahan. Ne, jotka halusivat surmata lapsen, ovat kuolleet." Joosef heräsi, otti mukaansa lapsen ja hänen äitinsä ja palasi Israelin maahan.

Mutta kun hän kuuli, että Juudean kuninkaaksi oli Herodeksen jälkeen tullut tämän poika Arkelaos, hän ei uskaltanut mennä sinne. Saatuaan sitten unessa ohjeen hän meni Galileaan.

Kommentti

Herodes on Juudean kuningas. Kun hän kuulee, että toinen kuningas on tullut, hän vihastuu. Hän on kovin itsekäs ja kauteellinen eikä halua tuntea Jeesusta henkilökohtaisesti, koska hän pelkää Jeesusta. Herodes ajattelee, että Jeesus on mahtava vastustaja. Hän tahtoo poistaa uhan, joka voisi viedä häneltä vallan hallita maata.

Herodes haluaa kontrolloida kaikkea. On sääli, että hänen sydämensä on täynnä

häntä itseään, minkä takia hän ei voi hallita rehellisesti, rakastaa ketään eikä palvella kansaansa. Hän on yksin, surullinen ja hermostunut.

Toisaalla samalla hetkellä Joosef käyttäytyy aivan eri tavalla. Joosef tottelee enkeliä ja luottaa häneen, koska hän rakastaa Jumalaa. Hän on täynnä rakkautta. Hän on iloinen, onnellinen ja rauhallinen. Hänellä on valtava vastuu Messiaan isänä. Hän ei kuitenkaan ole siitä huolissaan, sillä hän luottaa Jumalaan. Hän on ainoastaan köyhä puuseppä, ja heikko – ainakin näin hän ajattelee itsestään. Mutta hän ei epäile. Hän tietää, että kun Jumala pyytää jotakin ihmiseltä, on varmaa, että Jumala on sen jo antanut. Siispä jos hänen täytyy hoitaa, kasvattaa ja kouluttaa Jeesusta, hän on siihen valmis, koska Jumala on jo ollut valmis.

Joskus elämässäni saatan ajatella, että olen vahva, itsenäinen ja voimakas. En tarvitse mitään enkä ketään. Varo! Pelkäätkään Jumalan kanssa voin tehdä kaiken. Ennen kuin rupean tekemään jotakin, minun täytyy pyytää apua Jumalalta. En saa unohtaa, että elämäni moottorin pitää olla rakkaus. Rakkaudella voin kuunnella Jumalaa ja täyttää hänen tahtonsa itseäni kohtaan. Tästä seuraa ilo ja rauha.

isä Raimo Goyarrola

Jatkoa edelliseltä sivulta

ke ei onnistunut. Kreivitär Rosenista tuli sisarten hyvä ystävä, joka auttoi heitä monin tavoin. Hänen johdolla Ruotsiin perustettiin birgittalaisuudesta kiinnostuneiden maallikkojen seura Societas Sanctae Birgittae. Tuolloin heräsi myös kiinnostus perustaa luostari Ruotsiin.

Djursholm

Kesällä 1923 vietettiin Vadstenan keskiaikaisen luostarin "sinisessä kirkossa" pyhän Birgitan syntymän 550-vuotismuistoa arvokkain juhlamenoin, joihin oli kutsuttu myös äiti Elisabeth ja sisar Regina. Vasta perustettu Birgitta-säätiö ajoi Vadstenan luostarin entistämistä.

Djursholmista löytyi talo kauniilta paikalta meren rannalta ja se toimi aluksi Pyhän Birgitan lepokotina. Roomasta tuli kaksi sisarta sinne työhön ja vähän myöhemmin Englannista lisää kaksi sisarta. Tässä vaiheessa ensimmäiset kuusi maallikko-oblaitta liittyivät sääntökuntaan. Vähän myöhemmin äiti Elisabethin luona kävi neljä suomalaista naista, jotka halusivat perustaa Suomeen oman oblaattien ryhmän. Sääntökunnan saapuminen merkitsi käännekohtaa katolisen kirkon elämässä Ruotsissa ja sai suurta huomiota osakseen. Dagens Nyheter julkaisi näyttävän artikkelin: "Ensimmäinen nunnaluostari 400 vuoteen."

Lokakuussa 1923 äiti Elisabeth sairastui vakavasti. Hän kieltäytyi ehdotetusta leikkauksesta ja jäi toipilasajaksi Ruotsiin suunnitellen levossa sääntökunnan tulevaisuutta.

Sääntökunta laajenee

Oltuaan lähes kaksi vuotta poissa Roomasta äiti Elisabeth pysähtyi paluumatkalla Sveitsin Luganoon. Piispa Bacciarini halusi saada birgittalaisisaret maahansa ja ehdotti uuden yhteisön perustamista Lugano-järven rannalle Paradiso-nimiseen huvilaan. Paikan kunnostus vaati paljon työtä, johon äiti Elisabeth osallistui valmistamalla itse alttarikatoksen sekä puisen kirjatelteen. Roomasta kutsuttiin sinne työhön kaksi sisarta.

Vatikaani kannatti birgittalaisluostarin uutta perustamista Roomaan ja majataloa pohjoismaista saapuville pyhiinvaeltajille. Vuodesta 1926 poliittinen tilanne muuttui Mussolinin tultua valtaan, mikä merkitsi vaikeuksia myös luostarihankkeelle. Piazza Farnesen talossa tuolloin asuneet karmeliitat olivat halukkaita muuttamaan muualle, mutta heille piti ensin löytyä uusi paikka. Vasta kevästä 1931 talo kuului uuden haaran birgittalaisisareille. Isä Hagen oli kuollut, mutta oli ennen kuolemaansa kuullut ystävänsä unelman toteutumisesta. Laajat kunnostustyöt käynnistyivät: talo maalattiin, keskukslämmitys asennettiin, samoin vesijohdot, viemärit ja sähkö. Ensimmäinen postulantti oli ruotsalainen.

Äiti Elisabethin opiskeluaikainen ystävä Maria Cisneros-Potter tarjosi hänelle luostariksi taloaan Englannista, josta oli itse muuttanut pois. Sisaret saapuivat Iver Heathiin 1931 ja taloon alettiin rakentaa kappelia ja kuoria sekä sisarten asunhuoneita. Vuonna 1932 äitiluostariin kuului viisi luostaria: Via delle Isole Roomassa, Djursholm Ruotsissa, Lugano

Sveitsissä, Iver Heath Englannissa ja Birgitan talo Roomassa. Novisiaatti perustettiin Roomaan.

Vuonna 1935 Vadstenaan Ruotsiin perustettiin uusi luostari 20 vuotta aikaisemmin rakennettuun herraskartanomaiseen taloon. Sisar Katherine alkoi johtaa uutta yhteisöä perinteikkäällä alueella, jonne pyhä Birgitta oli 1300-luvulla suunnitellut luostarin.

Jesuiittaisä Beretta, joka oli ollut lähestytyssä Calicutissa Keralan osavaltiossa, halusi että sinne perustettaisiin paikka jatkuvalla sakramentin palvonnalle. Hän pyysi birgittalaisisaria lähtemään sinne. Äiti Elisabeth hyväksyi kutsun ja huhtikuussa 1937 kahdentoista sisaren ryhmä lähti kohti Intiaa. Calicutissa, Keralan osavaltiossa, alettiin sitten rakentaa Marikunnua, Marian kukkulaa. Nykyisin Intiassa on 16 uuden haaran birgittalaisluostaria.

Toinen maailmansota aiheutti ongelmia Rooman luostareille, sillä saksalaisten miehittämää kaupunkia pommitettiin usein. Luostari osallistui pakolaisten ja vainottujen auttamiseen.

Äiti Elisabethin elämän viime vaiheet

Ruotsin kuningas Kustaan 90-vuotispäivänä äiti Elisabethille myönnettiin Maltalaisritarikunnan ensimmäisen luokan risti siitä avusta, jota hän oli antanut pakolaisille Roomassa. Vuonna 1955 hänelle myönnettiin Pohjantähden ritarikunnan komentajamerkki. Ekumeeninen työ alkoi jesuiittaisä Boyerin johdolla, joka

oli kirkkojen ykseyden hyväksi toimivan Unitas-liikkeen puheenjohtaja. Pyhän Birgitan talon pohjakerroksessa alettiin viettää messuja kristittyjen ykseyden puolesta. Äiti Elisabethin 80-vuotisjuhlaa vietettiin 4.6.1950.

Luostarilupaustensa 50-vuotispäivänä 1957 äiti Elisabeth oli vuoteenomana ja osittain halvaantuneena eikä jaksanut ottaa vastaan vieraita. Paavi Pius XII lähetti hänelle onnittelusähkeen. Kaksi päivää ennen kuolemaansa hän sai pyhän kommunin isä Boyerilta.

Äiti Elisabeth kuoli 24.4.1957 aamulla kello neljä sydämen pysähtyessä. Hän lepäsi kaksi päivää pienessä vierashuoneessa palvien kynttilöiden ympäröimänä. Kukkia tuli lisää jatkuvasti. Paarit vietiin vuorokaudeksi kirkkoon, jossa surevat kävivät jättämässä jäähyväisensä. Hänet haudattiin Veranon hautausmaalle, mutta vuoden kuluttua saatiin lupa viedä hänen maalliset jäännöksensä pyhän Birgitan kirkkoon. Siellä ne sijoitettiin seinään alttarin oikealle puolelle, missä on kaunis krusifiksi taivaansinisessä syvennyksessä.

Maria Elisabeth Hesselblad julistettiin autuaaksi 9.4.2000. Hänen kanonisoimisprosessinsa on parhaillaan käynnissä.

Elina Grönlund

Lähteet:

Marguerite Tjäder (1991): Äiti Elisabeth. Birgittalaisisaret, Turku
Marguerite Tjäder Harris (1997). Sisters of Saint Birgitta in Spain and in Mexico. Birgittiana 4/1997, Napoli

Pyhän Birgitan talo Roomassa 101 vuotta sitten

"Farnese-torilla on jotakin, joka vaatimattomasti kutsuu kaukaa pohjoisesta tullutta matkailijaa luokseen, ei taideteostensa, vaan muistojensa takia... pieni, siistinnäköinen kulmarakennus, jonka katolla hyvin hoidettujen kukkien keskellä näkyvä pieni kellotorni; katon tasalla on kaksi kuvapatsasta ja niiden välillä pieni risti. Kuvapatsaiden alapuolella näemme suurin kirjaimin 'In honorem S. Birgittae D'. Pyöreän ikkunan alla oleva ovi johtaa Pyhän Birgitan kirkkoon. Sinne on Pohjolasta tulevan matkailijan hetkeksi pyhädyttävä. Jos sattuu olemaan iltamessun aika ja onni on ollut oikein myötäinen, voi kuulla kaunista laulua urkujen säestyksellä – mutta laulajia ei näy. Pyhän Birgitan talossa asuvat nunnat ne laulavat, mutta heidän ankara luostarilupauksensa estää heitä näyttäytymästä maailmalle."

Tuohon aikaan, vuonna 1914, talossa asuivat puolalaiset karmeliittanunnat, ja kuvauksen kirjoittaja oli Liisi Karttunen (1880-1957), Kiteen kappalaisen tytär, suomalainen historiantutkija ja sittemmin myös diplomaatti. Hän työskenteli vuodesta 1907 alkaen Roomassa Henry Biaudet'n johtamassa Vatikaanin arkistojä tutkineessa ryhmässä. Karttunen tutki erityisesti vastauskonpuhdistuksen ajan katolista kirkkoa sekä Vatikaanin suhteita Pohjoismaihin, ja hänen väitöskirjansa valmistui vuonna 1908. Karttunen mielenkiintoinen lyhyt artikkeli "Domus Sanctae Birgittae" Pyhän Birgitan talon vaiheista (päiväys 8. lokakuuta 1914 Roomassa) julkaistiin Nuoren Suomen "joulualbumissa" 1914.

Karttunen kirjoittaa, että talo, jossa Birgitta eli, kirjoitti ilmestyksensä ja kuoli, on hänen kuoltuaan "vähältä osaltaan pitkiksi ajoiksi erottamattomasti liittynyt Pohjoismaiden historiaan: se on vastaanottanut seinänsä sisälle matkailijoita, jotka pohjoisesta tulivat paavien kaupunkiin joko vaatimattomina pyhiinvaeltajina rukoilemaan Rooman pyhillä paikoilla, joko piispoina, saamaan kirkon ylimmältä päältä, paavilta, vahvistuksen korkeaan virkaansa tai hallitsijoiden lähettämällä paavin hoviin. Ja myöhemmin, kun uskonpuhdistus levisi pohjoisiin maihin, tunkien tieltään katolisen opin, oli pieni Birgitan talo Roomassa kotina niille pakolaisille, jotka mieluummin luopuivat isänmaastaan kuin uskostaan ja niille nuorukaisille, jotka valmistautuivat vanhan katolisen opin palvelijoiksi, toivossa voivansa vetää juurineen irti uuden opin Pohjoismaista."

Lahja Vadstenan luostarille

Roomaan tultuaan Birgitta oli ensin asunut klarissojen luostarissa San Lorenzo in Panisperna-kirkon lähellä, sitten kardinaalin talossa San Lorenzo in Damaso-kirkon vierellä (nyk. Cancelleria), ja lopulta ystäväystyynyt Francesca Papazurin kanssa, joka tarjosi hänelle asunnon omassa kodissaan. Siellä Birgitala ja hänen tyttärellään Katariinalla oli toisessa kerroksessa pieni huoneisto, jossa Birgitta kuoli 23.7.1373. Katariinan saatettua äitinsä ruumiin haudattavaksi Vadstenan luostariin hän palasi Roomaan Francesca Papazurin luo. Tämän tarkoituksena oli lahjoittaa talonsa Vadstenan luostarille, ja lahjoituskirja tehtiin 8.1.1383. Niin Birgitan talon omistajaksi tuli Vadstenan luostari ja siitä tehtiin majatalo Roomaan saapuvia ruotsalaisia varten.

Talon hoitaminen kaukaa Vadstenasta käsin oli kuitenkin hankalaa. Luostari asetti talolle holhoojia ja laati sitä varten säännöt vuonna 1431. Sääntöjen mukaan kaksi luostariveljeä valittiin hoitamaan Birgitan taloa ja valvomaan Vadstenan luostarin etuja Roomassa. Talon hoitajien tulee mm. "vastaanottaa matkustajia Ruotsista, antaa heille leipää ja viiniä ja huone viikon ajaksi. Rikkaat pyhiinvaeltajat, jotka tahtovat asua talossa, saavat niin tehdä, mutta omalla kustannuksellaan... talon hoitajien tulee olla auttavaisia köyhiä kohtaan ja pitää huol-

ta heidän sielunhoidostaan. Niinikään tulee heidän joka ilta Birgitan määräysten mukaan lukea eli laulaa Maria-hymni 'ave maris stella'. Taloa kutsutaan tästä edes Pyhän Birgitan ruotsalainen hospitaali (Hospitale S. Birgittae de regno Sueciae)."

Hoitajia ja vieraita

Talon hoitajana oli 1431-1445 pappi Birger Gunnarsson Linköpingistä (hänen aikanaan Birgitan kuolinhuone muutettiin kappeliksi), sitten Erik Fasteson Linköpingistä, norjalainen Asgot Svensson ja ruotsalainen Petrus Henrici vuoteen 1505 saakka. Petrus Henricin aikana monia kuuluisia pohjoismaalaisia kävi talossa, mm. Turun piispa Konrad Bitz. Peder Månssonista tuli Birgitan hospitiumin johtaja 1508. Hän korjasi taloa ja rakensi uuden suuremman kappelitalon alakerroksiin. 1524 hospitiumin johtajana oli muutamia kuukausia Olaus Magnus, kunnes Vadstenasta tuli luostari-veli Holmsten Jonsson. Hänen aikanaan monet vastoinkäymiset kohtasivat hospitiumia – kuten uskonpuhdistus Ruotsissa. "Mutta olipa niitä, jotka muistivat Birgitan hospitiumin ja joiden mieliin se kangasti kuin kaukainen lymy-paikka: ne pakolaiset, jotka mieluummin jättivät synnyinmaansa kuin vanhan katolisen uskontonsa ja jotka löysivät turvapaikan Birgitan rauhaisen talon seinien sisällä. Näistä pakolaisista on mainittava varsinkin arkkipiispa Johannes Magnus, joka saapui Roomaan v. 1541 ja kuoli siellä v. 1544. Hänet haudattiin paavin kustannuksella Pyhän Pietarin kirkkoon."

Pyhän Birgitan hospitium kukoisti vielä kerran, kun Olaus Magnus v. 1549 asettui Roomaan. Hän oli varakas ja pani Birgitan talon hyvään kuntoon ja perusti sinne myös pienen kirjapainon, jossa painatti paitsi omia ja veljensä teoksia "kuin myöskin puupiirroksilla koristetun loistopainoksen Birgitan ilmestyksistä. Tämä Ruotsin viimeinen katolinen arkkipiispa vaipui ikuisen uneen elokuun 1 päivänä 1557 suureksi suruksi Rooman pienelle ruotsalaiselle siirtolalle." Hänen jälkeensä hospitium jäi joksikin aikaa oman onnensa nojaan, kun-

nes v. 1568 "eräs roomalainen nunnakunta" sai talon haltuunsa.

Kuningas Sigismundin aikana nunnat karkotettiin Birgitan talosta v. 1589 ja hospitium tuli Puolan kuninkaan alaiseksi. Sen varat "päätettiin käyttää nuorten pohjoismaalaisten kasvattamiseksi katoliseen uskoon jotta he sitten puolestaan voisivat voimiensa mukaan koettaa palauttaa kerettiläiset Pohjoismaat jälleen katolisen kirkon yhteyteen. Näiden pohjoismaalaisten nuorukaisten joukossa, jotka Juhana III:n ja sittemmin Sigismundin aikoina olivat opiskelemissa Roomassa, tapaamme koko joukon omia maanmiehiämmekin." Karttunen mainitsemia suomalaisia jesuiittain kollegiossa opiskelleita olivat Gregorius Clementis, Johannes Jussoila, hänen veljensä Joseph Jussoila, Valentinus Thomae, Paulus Ingevaldi, Ericus Erici Sorolainen (luterilaisen piispan poika) ja Johan Ahola.

Vähiellen Roomassa opiskelevien nuorukaisten määrä pieneni. Hospitiumin hoito laiminlyötiin ja sen varoja käytettiin väärin. Kuningatar Kristiinan tulo hospitiumin hoitajaksi 1673 ei auttanut. Kristiinan kuoltua paavi "asetti erikoisen kongregationin asiaa tutkimaan, ja tulos oli seuraava: kongregationi pidätti talon itselleen Ruotsin mahdollisia katolilaisia varten, mutta antoi birgittiini-munkeille oikeuden käyttää hospitiumin kirkkoa, Birgitan kappeliksi muodostettua huonetta ja paria asuinhuonetta talossa".

Korjauksia

Kardinaali Albani alkoi korjata kirkkoa, ja ennen vuotta 1707 se oli pääasiallisesti "siinä asussa, jossa se on säilynyt meidän päivimme". Hänen ajaltaan ovat m.m. "sisäankäytävää koristavat, katon tasalla näkyvät suuret kuvapatsaat, jotka esittävät Pyhää Birgittaa ja hänen tyttärtään Katariinaa. Kardinaali Albani kaunistutti kirkon myöskin kattomaalauksilla, jotka suoritti roomalainen taiteilija Biagio Puccini."

Vallankumousvuodet 1798-1799 karkottivat birgittalaismunkit Roomasta. Sittemmin Birgitan talo oli Santa Maria in Trastevere -kirkon hoidossa, jolta ranskalainen Pyhän Ristin munkkikunta vuokrasi sen. "Pyhän Ristin veljiä ei näytä Birgitan talo kuitenkaan suuresti miellyttäneen ja he olivat iloisia voidessaan siirtää vuokraoikeutensa v. 1889 puolalaisille karmeliittanunnille, eli oikeammin heidän priorissalleen sisar Maria Edwige della Crocelle, syntynyt kreivitär Wielhorska." Hän korjautti koko talon: "Mitään säästämättä sisar Edwige, jolla oli perittyjä varoja, koristi Birgitan kirkon ja somisti Birgitan ja Katariinan pienen huoneuston talon toisessa kerroksessa. 'Domus Birgittae' ei koskaan ennen ole ollut niin siistissä, kauniissa, milt'ei pä yllellisessä asussa."

8. lokakuuta oli juhla pyhän Birgitan talossa ja sen kunniaksi monta messua (7.10. on Birgitan kanonisaation vuosipäivä): "Jokaisen messun aikana pieni kirkko on täynnä rukoilijoita. Farnese-torin lähellä, kuten kaikkialla Roomassa, on monta suurta kirkkoa, mutta merkittävä vetovoima näyttää tällä pienellä kirkolla olevan: aniharvoin on se messujen aikana tyhjä. Se johtuneekin myöskin siitä, että Birgitan muisto on tälle kaupunginosalle hyvin rakas... Mutta kirkossa polvistuvien, rukousnauhan helmiä siirtävien rukoilijoiden joukossa ei näy

ainoatakaan, jonka kasvojen piirteistä voisi päättää hänen tulevan niistä maista, joissa Birgitan äidinkieltä puhutaan. Mutta onhan kaksi hänen maalaistaan alituisesti läsnä tässä kirkossa: Vadstenan luostari-veli Laurentius Benedicti, jonka hautakiveen kirkon lattiassa on kirjoitettu hänen kuolleen v. 1523 ja haudatun kirkon lattian alle, ja kreivi Niels Bielke Tukholmasta, joka kuoli Roomassa v. 1765..."

Birgitan huoneessa

"Tavallisesti ovat Birgitan ja Katariinan huoneet suljetut, mutta kirkon vartija johdattaa mielellään muukalaisen sinne. Mutta tänään ovat ovet avatut huoneustoon, jonne noustaans Monserrato-kadun puolelta... Välihuone, jossa Birgitta ja Katariina nauttivat ateriansa, on pienen pieni; sen seinät on sisar Edwige koristuttanut maalauksin... Välihuoneen kahden puolen ovat hurskaiden naisten asuinhuoneet, joista molemmat nyt ovat järjestetyt kauniiksi kappeleiksi. Katariinan huonetta koristaa kaksi suurta freskoa: toinen esittää sitä Roomassa tunnettua legenda, miten Tiberin tulviessa v. 1377 vesi alkoi laskeutua Katariinan läheisyydessä. Vastaisella seinällä on fresko, jossa Birgitan ruumista lähdetään viemään Ruotsiin San Lorenzo in Panisperna-kirkosta, jossa ruumis oli ollut yleisön nähtävänä... Itse Birgitan huone on kauniisti ja siroisti koristettu ja kokonaisuudessaan se tekee miellyttävän vaikutuksen..."

"Mitään ei ole sisar Edwige säästännyt kunnioittaakseen arvokkaalla tavalla sen pyhimyksen muistoa, joka tässä pienessä huoneessa yli 500 vuotta siten eli, kärsi, paastosi ja rukoili. Mutta kallein ja arvokain tämän huoneen muistoista on vasemman akkunan alla oleva, seinään muurattu mustennut pöytä. Se oli ennen alhaalla kirkossa lasin alla, nyt on sisar Edwige siirtänyt sen Birgitan omaan huoneeseen, jossa se niinikään on lasin alla kullatun kehyksen ympäröimänä. Ja täällähän se onkin paikallaan. Sillä tässä huoneessa, tuolla pöydällä, Birgitta kirjoitti monta kirjaa, tuolla pöydällä sairasti kuolintautinsa – hän, joka muuten nukkui lattialla – ja ummisti silmänsä ikuisen lepoon."

"Yhä useampia ihmisiä alkaa tulla pienen huoneustoon, nunnia valkeine päähieneineen, paljasjalkaisia munkkeja, pappeja, työläisnaisia, hienoja rouvia, koululapsia. He polvistuvat lukien rukouksiaan sekä Birgitan että Katariinan huoneissa. Hetkiä kuluttua saapuu eräs pappi, pukeutuu valkeapitsiseen messupukuun välihuoneessa ja toimittaa hiljaisen Jumalanpalveluksen Birgitan alttarilla... Kuinkahan moni rukoilevista mahtaa tietää, että tämä messu on 'Ruotsin hengellisten tarpeiden hyväksi', kuten on sanottu pienessä taulussa, joka riippuu välihuoneen seinällä ja jossa Ruotsin kielellä luetellaan ne kuusi Jumalanpalvelusta, jotka vuodessa pidetään Ruotsin ja Pohjoismaiden hyväksi. Vielähän siis Birgitan hospitium yhä huolehtii kaukaisista pohjoisista maista."

Lyhentänyt Katri Tenhunen

Liisi Karttunen: "Domus sanctae Birgittae". Nuori Suomi 1914. Joulualbumi XXIV. Helsinki: Helsingin uusi kirjapaino-osakeyhtiö, s. 211-233. (Artikkelin löytämisestä kiitos FT Anna-Liisa Tenhuselle.)

På svenska

Franciskus miljöprogram – Laudato si'

De omfattande skogsbränderna på Indonesien är det senaste exemplet på global miljöförstöring. Ett område lika stort som Israel bränns upp för att tillgodose storföretagens behov av billiga råvaror såsom palmolja och virke, närmast eukalyptus. Bränderna är en årlig företeelse och har pågått i ett tiotal år. Miljökonsekvenserna är lokala, regionala och globala. Påven Franciskus tog upp det globala miljöproblemet i sin senaste encyklika *Laudato si'* som kom ut i maj 2015.

Påvens miljöencyklika består av sex delar. I del ett beskriver påven det globala miljöproblemet: luftföroreningen, vattenproblemet, den förlorade biodiversiteten, den globala ojämlikheten, bristen på vettiga åtgärder och olika åsikter. I del två behandlar påven den katolska kyrkans syn på naturen. Här hänvisar han naturligtvis till Jesu budskap men också ofta till den helige Franciskus av Assisi och den helige Bonaventura, två ledande franciskaner, samt sina företrädare Johannes Paulus II och Benedikt XVI. I del tre lyfter påven Franciskus fram de grundläggande orsakerna till den pågående miljökatastrofen: globalisering, teknologin och vinstbegreppet. I följande del behandlar påven ekologin och principen kring det allmänna bästa. I del fem lyfter han fram några förslag till åtgärder samt behovet av dialog mellan ekonomi, politik och religion. I det sista sjätte kapitlet behandlas teman såsom ekologiuppföstran och spiritualitet. Slutligen har Franciskus skrivit två böner, kanske efterliknande den helige Franciskus, en för vårt land och en för hela skapelsens bevarande.

Laudato si' är tankeväckande. Påven har en gedigen förståelse för den globala miljöproblematiken som måste lösas på alla tre nivåer – lokalt, regionalt och globalt. Hans utgångspunkt är dock annorlunda än t.ex. Greenpeace eller WWF, den utgår från Kristi syn på skapelsen. Människan har fått ansvar för att bevara naturen samtidigt som människan är en del av den. Naturen är inte till för att exploateras utan för att användas på ett ansvarsfullt sätt så att den kan bevaras och föras vidare till kommande generationer. Dagens storbolag och kapitalister betar sig som kommunisterna i Sovjetunionen eller dagens kommunistiska Kina, som enligt Karl Marx ansåg att naturen är en fri eller gratis tillgång. Detta sätt att tänka ledde till förstörelsen av Aralsjön och stora delar av Sibirien, samt till de pågående omfattande naturkatastroferna i Kina.

Ohållbarheten i dagens modeller

I inledningen till verket lyfter påven fram ohållbarheten i dagens ekonomiska kapitalistiska och marknadsekonomiska modeller. Miljön ses endast som input-funktioner eller som element i omedelbar konsumtion och exportering. För att få en förändring till stånd måste man helt ändra på nuvarande produktions- och konsumtionsmodeller. De nuvarande ekonomiska strukturerna och tillväxtmodellerna måste helt förändras. Han beskyller det nuvarande ekonomiska tankesättet som omoraliskt och en synd mot skapelsen. Det är inte endast ett brott mot naturen men också mot oss själva och sist och slutligen en synd mot Gud själv.

Lösningen finns i vårt sätt att tänka. Vi måste sluta eller minska konsumera, bli givmildare, dela med oss och leva i ett slags askes. Vi måste lära oss ett nytt tankesätt och var man helt enkelt lämnar bort sådant som man inte behöver. Vi får inte vara mentalt lata och blint lita på tekniska möjligheter. Ett varnande exempel i vårt land av detta sätt att tänka är miljökatastrofen kring gruvan Talvivaara. Ett stort ansvar ligger hos de lokala myndigheterna som måste ändra sitt tankesätt och beakta i första hand de svaga och i andra hand företagets intressen.

Påven lyfter fram problematiken med begreppet tid. Naturen förändras långsamt, ofta över decennier, medan tekniken och de ekonomiska förändringarna är snabba, ofta gäller endast storföretagens kvartalekonomi. Denna dissonans leder till och har lett till att en betydande del av världens befolkning fått en allt sämre livskvalitet. Slit och släng-mentaliteten har lett till betydande problem med allt större mängder avfall som ofta dumpas i u-länderna. Luftföroreningen är i huvudsak en följd av vårt nuvarande ekonomiska system. Förstörelsen av de tropiska skogarna och uppkomsten av s.k. ekonomiskogar är ett globalt system som hotar biodiversiteten. Beträffande rent vatten konstaterar påven att rent dricksvatten är en grundläggande rättighet. Man får inte göra business av försäljningen av rent vatten, som är en grundförutsättning för ett friskt liv. Utan vatten kan man inte leva. Tillgången av rent vatten hotas även av gruvindustrin och ansvarslös användning av jordmassor i synnerhet i områden var övervakning och kontroller är otillräckliga eller helt saknas.

Fel målsättning

Biodiversiteten är en gåva av Gud. De nuvarande ekonomiska modellerna har lett till omfattande exploatering av skogar. Franciskus konstaterar att dagens politiker är underestimerade teknologin och finansmarknaden. Ekonomiska intressen kör ofta över det allmänna goda. Desinformation är allmänt. Påven konstaterar lakoniskt att mänskligheten har svikit Guds förväntningar betr. hur man sköter jorden. Vi har svikit Gud. Han varnar oss – vi är inte Gud. Gud har gett jorden åt oss och vi har fått den som gåva. Bibeln är helt entydig – det finns ingen plats för tyranniserande förvrängd självcenterad verksamhet. Då vi lever enligt denna modell har vi satt oss själva i fara. Utan rättvisa är allt liv i fara, varnar Franciskus. Världsalltet består av interrelaterade system. När vi ska-

par obalans i ett system påverkar detta alla andra system. Obalansen måste korrigeras, som har följder för alla. Allt är beroende av allt annat.

Sist och slutligen är den nuvarande ekonomiska modellen sådan att vinnaren tar allt. De svaga lämnas utanför. Detta är mot Jesus ideal av rättvisa, broderskap och fred. Den rika har inte ett större värde än den fattiga. Detta innebär bl.a. att lantbrukaren har rätt till sitt land, till teknisk utbildning, lån, försäkringar och tillgång till marknaden.

Många lever med illusionen att världens fattigdomsproblem kan lösas genom att expandera marknaden. Denna modell som styrs av finansekonomin beaktar inte en "rätt" produktionsnivå, en bättre fördelning av rikedom, ansvarsfull miljöverksamhet och sist och slutligen om ansvaret för kommande generationer. Vinstmaximering är inte en tillräcklig målsättning, poängterar påven.

Den nuvarande ekonomiska modellen har lett till hopplöshet beträffande framtiden – man tror inte längre på en bättre framtid. Den självcenterade människan bedömer allting ur sin egen synpunkt, allt annat är relativt. Relativismen är skadlig för den leder till att man betraktar medmänniskan endast som ett objekt. Om det inte finns bestående principer är allting endast till för att användas och konsumeras. Människan, i synnerhet de svaga, sjuka, gamla, blir slit och släng produkter utan värde. Följderna är människohandel, modern slaveri, handel av illegala varor.

Lösningar

För att lösa de globala miljöproblemen hänvisar påven Franciskus till en palett av idéer och förslag. Vi behöver globala bindande miljöavtal och normering. Den överstatliga finansmarknaden bör underställas politiken. Andra åtgärder som nämnts av påven är t.ex. motarbetande av korruption på alla nivåer, även anomalier kring "bästa broder"-nätverk, omorganisering av trafiksystem och -sätt, förändrade konsumtionsmönster, investeringar i glesområden, i synnerhet infrastruktur, effektivare marknadsföringsmetoder för närproducerat. Det är ännu mycket som kan göras, påpekar påven Franciskus.

Betydande problem är korruptionen och den bristande genomsynligheten om hur beslut fattas. Den lokala befolkningens och de svagas omedelbara och långsiktiga intressen bör alltid beaktas. Ekonomiska kortsiktiga intressen för inte styra beslutsfattandet.

Här finns alltid en risk för desinformation och hemlighållande av information såsom ökat oljud, nedsatta skönhets- och kulturella värden. Man bör inte fatta sådana beslut som bestående förstör ett naturvärde och endast gynnar ett kortsiktigt ekonomiskt vinstintresse. De svaga måste alltid ha prioritet i ekonomiska beslut som gäller bestående förstörande av naturvärden. Vinst får inte vara det avgörande beslutskriteriet.

Påven är synnerligen kritisk till begreppet "hållbar utveckling" som han ser som ett sätt av näringslivet att lura allmänheten och andra intressen. Orsaken är att genom begreppet sammanbinds ett ekologiskt värde till finansvärldens och teknokratins logik. Företagens sociala och miljöansvar blir endast delfaktorer i marknadsföringen och imageskapande. Vinstmaximering är en anomaly som inte beaktar förstöringen av naturen såsom dess odödlighet, förlorad biodiversitet och andra miljöskador. Företagens vinster beaktar endast en del av helhetskostnaden – vinsterna är oskäligen.

Lite är mera

Slutligen föreslår påven en ny spiritualitet var konsumentbeteendets onda cirkel bryts. Han konstaterar att ju dummare människans hjärta är desto mera är hon i behov att köpa, äga och konsumera. Om denna typ av människa styr beslutsfattandet i världen begränsas normerna (lagarna) till att öka det själviska välbefinnandet som styrs av ens behov. Varje inköp är inte endast ekonomiskt utan har även en moralisk innebörd, framhäver påven. Vi måste ändra på vårt sätt att leva och skapa oss nya levnadsvanor.

Det finns mycket vi som individer kan göra. Det är fråga om miljöutbildning som börjar hemma. Det är främst i familjen var man lär sig det "nya" beteendet. Man bör sköta om sina saker (tvätta, reparera och sy), hålla hemmet städat och snyggt (allting skall ha sin egen plats), respektera lokala ekosystem och skydda allt levande. Det är inom familjen som gemenskapen och kärleken till sin nästa och till naturen uppkommer. Här ligger ett stort ansvar på föräldrarna som kan uppföstra med eget gott exempel. Man borde sträva till ett ansvarsfullt enkelt liv enligt principen "lite är mera". Den kristliga spiritualiteten lär oss att leva i måttlighet och vara nöjda med lite. Vi måste återvända till ett liv var vi kan vara glada och nöjda med vad vi har och inte oro oss för sådant vi inte har och kanske inte någonsin kan få. Vi måste i hemmet lära oss att inte låta våra själviska önskningar och egoistiska intressen styra oss utan undvika konsumtionssamhällets dynamik. På detta sätt blir vi också lyckligare och mindre frustrerade. Vi kan aldrig tillfredsställa alla våra behov utan lyckan kommer genom att vara i fred med sig själv, genom att ta vara på andra och det gemensamma bästa. Påven hänvisar här till två helgon, Teresa av Lisieux och Johannes av Korset. Han poängterar eukaristins och söndagsfredens betydelse.

Laudato si' är värd att läsas. Det är ett verk som är högaktuellt.

Jan-Peter Paul

Franciskus: Laudato si' (på finska), KATT 2015. Encyklikan har just kommit ut också på svenska med titeln "Lovad vare Du". Boken ges ut av Veritas Förlag (www.veritasforlag.se) och finns på Katolsk Bokhandel (www.katolskbokhandel.com).

Avustustyö

Caritas-adventtikeräys

Myanmarin tulvat pahimmat sataan vuoteen Caritas auttaa tulvien uhreja

Kun sadekausi alkoi heinäkuussa, monsuunisateet olivat erittäin kovat Myanmarin pohjois- ja länsiosissa. Siellä asuvat ihmiset ovat kokeneet tulvia ennenkin ja valmistautuivat sadekauteen parhaansa mukaan, jottei vesi aiheuttaisi kovin suurta vahinkoa taloille ja maataloudelle. Toisin kävi: vuoden 2015 tulvat muistetaan Myanmarissa vielä pitkään, sillä kyseessä on pahin tulva sataan vuoteen. Siksi Myanmarin tulvauhrit ovat Suomen Caritaksen adventtikeräyksen aiheena. **Auta meitä auttamaan!**

Tulvat vaikuttavat vakavasti yli miljoonan ihmisen elämään. Sata ihmistä hukkui, kun vesi nousi Irrawaddyn suistoalueella. Pohjois-Myanmarin Chinin osavaltiossa maanvyörymät ovat aiheuttaneet suuria ongelmia. Elokuussa tilanne vaikeutui entisestään, kun hirmumyrsky Komen vielä iski Myanmariin. Maan hallitus julisti hätätilan usealle alueelle ja pyysi kansainvälistä apua. Vuonna 2008 Myanmar ei pyytänyt apua, vaikka hirmumyrsky Nargis silloin aiheutti 130 000 ihmisen kuoleman.

Caritas Karuna – tai KMSS, kuten paikallista Caritas-järjestöä myös kutsutaan – ryhtyi heti auttamaan ihmisiä tulva-alueilla. Francis Lynnpard on Caritaksen hätäpuohjelman johtaja Myanmarissa. ”Meillä on 17 konttorin verkosto ympäri maata, joten pystyimme aloittamaan avustustyön saman tien. Lähetimme hätäaputiimit Pyayn, Yangonin, Patheinin, Kalayn ja Hakhan hiippakuntiin. Meillä on siellä sekä ihmisten että paikallishallinnon luottamus”, kertoo Lynnpard. ”Sen lisäksi kansainvälinen Caritas-perhe tuli mukaan auttamaan, kun pyysimme apua. Hirmumyrsky Nargisin jälkeen 7 vuotta sitten opimme paljon hätäavusta. Tällä kertaa hyödynsimme noita oppeja ja meillä oli avustussuunnitelmat valmiina.”

Yangonin hiippakunnassa Caritaksen työntekijät ja vapaaehtoiset järjestivät tulvien alta evakuoituille tilapäissuojia mm. kirkkoihin ja kouluihin. Patheinin alueella Irrawaddysuiston länsireunalla Caritas varoitti ihmisiä tulevasta tulvasta ja auttoi evakuoineissa. Liikkuva terveysklinikka hoiti lääkärin ja kolmen sairaanhoitajan avulla ihmisiä 15 kylässä, joihin tulvat iskivät pahasti. Lähellä Intian rajaa, Kalayn hiippakunnassa, Caritas pelasti yli 700 ihmistä kahdesta kylästä, kun niitä uhkasi tulva-aalto. Paikallisessa sairaalassa Caritas auttoi siirtämään potilaita ja lääkkeitä, kun tulvavesi nousi osastoille ja apteekkiin.

Nyt Caritas Karuna auttaa tulvien uhreja täysimittaisella hätäpuohjelmalla, jota Suomen Caritas Caritas Internationalksen kautta tukee. Kuuden hiippakunnan alueella 120 000 ihmistä saa ruokaa, puhdasta vettä ja katon päälle. Caritaksen avustustiimit vievät ihmisille avustustarvikkeita veneillä ja kanooteilla, sillä moniin syrjäkyliin ei pääse maitse, koska tuulet ja vesi ovat tuhonneet siltoja ja rikkoneet teitä.

Infrastruktuurin tuhot tekevät avustustyöstä vaikeampaa: monet tiet ovat maanvyörymien takia tukossa ja vedessäkin on paljon rojua, joka tekee veneellä liikkumisen vaaralliseksi.

Nälkä ja ruokaturva ovat päällimmäinen hätä. Irrawaddyn suisto on Myanmarin riisinviljelyaluetta, ja tulva iski siihen pahasti. Vesi peitti pahimmillaan yli viisi tuhatta neliökilometriä maata. Siemenet, karja, viljavarastot ja muu turva on menetetty, joten humanitääristä apua tarvitaan alueella pitkään.

Avustusmateriaalia jaetaan systemaattisesti. Kaikki avun vastaanottajat rekisteröidään ennen kuin he saavat riisiä ja ruokaöljyä. Perheille jaetaan myös ämpäreitä ja vedenpuhdistustabletteja. Caritaksen työntekijät näyttävät, miten joki-vedestä voi tehdä juomakelpoista. Sairaudet leviävät usein tulvien kanssa, joten tartunnan estäminen on elintärkeää – vain siten jälleenrakennus pääsee nopeasti käyntiin.

Lisätietoja, kuvia ja karttoja löydät Suomen Caritaksen nettisivuilta osoitteesta www.caritas.fi/adventtikerays.

Översvämningarna i Myanmar de värsta på hundra år – Caritas hjälper översvämningsoffer

Monsunregnen öste ner när regnperioden började i norra och västra Myanmar i juli i år. I Myanmar är man van vid översvämningar och folk hade förberett sig efter bästa förmåga för att minimera skadorna på hus och jordbruk. Dessvärre hjälpte det inte: översvämningarna år 2015 är de värsta som har drabbat Myanmar på hundra år. Därför är översvämningsoffren i Myanmar målet för Caritas Finlands adventsinsamling i år. **Hjälp oss att hjälpa!**

Mer än en miljon människor påverkas allvarligt av översvämningarna. När vattnet i Irrawaddy-deltat steg miste 100 människor livet. I delstaten Chin i landets norra del orsakade vattenmassorna svåra jordskred. I augusti drabbades Myanmar dessutom också av cyklonen Komen, vilket tvingade ledningen att utfärda undantagstillstånd i flera regioner och vädja om internationellt bistånd. År 2008 kostade tyfonen Nargis 130 000 människor livet, men då ville myndigheterna i Myanmar inte ha hjälp utifrån.

Caritas Karuna – eller KMSS, som den lokala Caritas-organisationen också kallas – organiserade hjälp i de värst drabbade områdena, där man har ett starkt nätverk av lokala frivilliga. Francis Lynnpard är chef för Caritas nödhjälpsprogram i Myanmar. ”Vi har ett nätverk av 17 kontor runt om i landet och kunde börja hjälpa direkt. Vi skickade ut nödhjälpssteam till stiftet Pyay, Yangon, Patheine, Kalay och Hakha. Där har både människorna och de lokala myndigheterna förtroende för oss”, berättar Lynnpard. ”Dessutom kunde vi vända oss till Caritas Internationalis för att få hjälp. För sju år sedan lärde vi oss mycket om katastrofinsatser i samband med Nargis, så den här gången hade vi katastrofplaner klara.”

I stiftet Yangon organiserade Caritas' volontärer och anställda tillfälliga skydd för människor som evakuerades i kyrkor, pagoder och skolor. I Patheine, i Irrawaddy-deltats västra del, paddlade och åkte caritasvolontärer runt i kanoter och båtar för att varna om de förestående översvämningarna och evakuera människor undan vattenmassorna. En mobil hälsovårdsklinik med en läkare och tre sjukskötare gav människor vård i 15 svårt drabbade byar. Nära gränsen till Indien, i Kalays stift, räddade Caritas mer än 700 människor från två avlägsna byar. Caritas hjälpte dessutom till att flytta patienter och mediciner från ett sjukhus i området som också hotades av snabbt stigande vatten.

Under månaderna efter översvämningen har Caritas Karuna drivit ett omfattande biståndsprogram med stöd från Caritas Internationalis. Genom det här programmet bidrar Caritas Finland till att 120 000 människor i sex stift får mat, vatten och tak över huvudet. Caritas har levererat biståndsmaterial till avlägsna byar per båt och kanot; avlägsna byar har drabbats speciellt hårt av översvämningarna, eftersom vattenmassorna och hårda vindar har förstört broar och därmed lämnat dem utan vägkontakt med omvärlden.

De stora skadorna som har orsakats infrastrukturen i Myanmar har försvårat hjälparbetet på många håll: vägar är oframkomliga på grund av jordskred och bråte i flodvattnet gör det farligt att ta sig fram vattenvägen.

Hunger och livsmedelssäkerhet är ett stort problem. Irrawaddy-deltat är centrum för risproduktionen i Myanmar och risfälten är svårt drabbade. I hela landet var över 5000 kvadratkilometer under vatten när översvämningarna var som värst. Utsäde, boskap, sädeslager och andra förnödenheter förstördes och förutsättningarna för nästa skördeperiod är dåliga. Behovet av humanitärt bistånd kommer alltså att kvarstå en längre tid.

Utdelningen av biståndsmaterial sker systematiskt. Alla hjälp-mottagare registreras innan de får ris och matolja. Varje familj får också en hink och vattenreningsstabletter. Caritas-anställda visar hur man kan göra flodvattnet tryggt att dricka. Sjukdomar går ofta hand i hand med översvämningar, så det är livsviktigt att förebygga spridningen av sjukdomar som finns i vattnet. På så sätt kan återuppbyggnadsarbetet och återhämtningen komma igång så fort som möjligt.

Mer information, bilder och kartor finns på Caritas Finlands webbplats på www.caritas.fi/adventsinsamling.

Myanmar floods the worst in a century Caritas provides aid to victims of flooding

The monsoon rain fell fast and heavy when the wet season began in north and west Myanmar in July. The people of Myanmar prepared themselves the best they could to minimise the flood damage to homes and crops. This time that was to no avail: the floods of 2015 will go down in Myanmar's history as the worst in a century. That is why Caritas Finland's Advent Collection aims to help the victims of flooding. **Please help us to help!**

Over one million people are seriously affected. 100 people lost their lives as the waters of the Irrawaddy Delta inundated homes and fields and landslides caused havoc in northern Chin state. In August, after Cyclone Komen also hit Myanmar, the government declared a state of emergency in several regions and appealed for international help. In 2008, when Typhoon Nargis killed over 130,000 people, the authorities refused any outside assistance.

Caritas Karuna – or KMSS as it is also known – is the local Caritas organization. It sprung into action in the worst affected areas, where it has a strong grassroots presence and network. Francis Lynnpard is Caritas' Emergency Programme Manager in Myanmar. He says, "Because we have a chain of 17 offices around the country we were able to get to work right away. We deployed Emergency Response Teams to Pyay, Yangon, Patheine, Kalay and Hakha Dioceses. In all of these areas we have the trust of the communities and of local government, plus the support of Caritas Internationalis when we asked for help. We've also learned a lot about emergency response since the devastation brought by Cyclone Nargis seven years ago and we had plans in place."

In Yangon Diocese staff and volunteers prepared temporary shelters in churches, pagodas and schools for people who had to be evacuated from their homes. Caritas went out in canoes to warn people of coming flood waters in Patheine in the far west of the Irrawaddy Delta and evacuated them in makeshift boats. A mobile health clinic with a doctor and three nurses tended to people in 15 badly affected villages. Close to the border with India in Kalay Diocese, Caritas rescued over 700 people from 2 remote villages when a flash flood threatened to overwhelm them. At the hospital there, Caritas helped to move patients and medicines away from the floodwaters coming into the wards and dispensary.

Since the flooding began, Caritas Karuna has initiated a full emergency response programme with backing from Caritas Internationalis. Through this programme Caritas Finland is part of helping to provide food, clean water and shelter for 120,000 people in six dioceses. Caritas teams are taking supplies out by barge and canoe to the remotest villages; they've been especially hard hit as they were totally cut off when bridges were destroyed by strong winds and raging waters.

The grave damage to infrastructure is making access difficult for humanitarian teams in many areas though; roads are blocked by landslides and debris in the water can make navigating rivers hazardous.

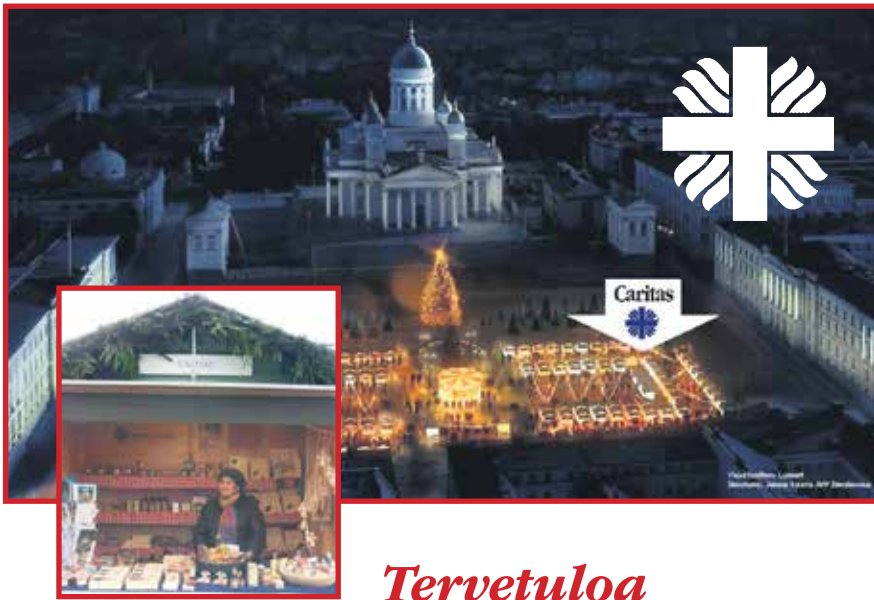
Hunger and food security is now a massive concern. The Irrawaddy Delta is Myanmar's rice bowl and it flooded badly. Countrywide, 1.3 million acres were underwater at the full extent of the flood. Seeds, livestock, grain stocks and other provisions are all lost; the planting season is badly disrupted. The humanitarian need is going to be substantial here for some time to come.

Distribution of relief supplies is well organised. Everyone who receives assistance is registered before they get rice and cooking oil. Families are also given buckets to improve sanitation, as well as water purifiers for each family. Caritas staff show people how to make river water safe to drink. As sickness goes hand in hand with flooding, stopping the spread of water-borne diseases is crucial so that longer-term reconstruction and recovery can get underway.

More information, photos and maps are available on the Caritas Finland website at www.caritas.fi/advent-collection

Lähde/Källa/Source: Caritas Internationalis (www.caritas.org)

Avustustyö

Tervetuloa

Caritas-ostoksille Tuomaan Markkinoille!

Senaatintorilla on jälleen tänä vuonna tunnelmallinen joulutori, jossa voi tehdä ostoksia reilusta 100 tuvasta. Suomen Caritas on tietysti mukana, eli tule ostamaan luostarituotteita ja tekemään hyvää. Tuomaan Markkinat on avoinna 4.–22.12.2014 klo 11–20.

Välkommen till Senatstorget på Tomasmarknad!

Marknaden är öppen kl. 11-20 alla dagar 4–22 december.

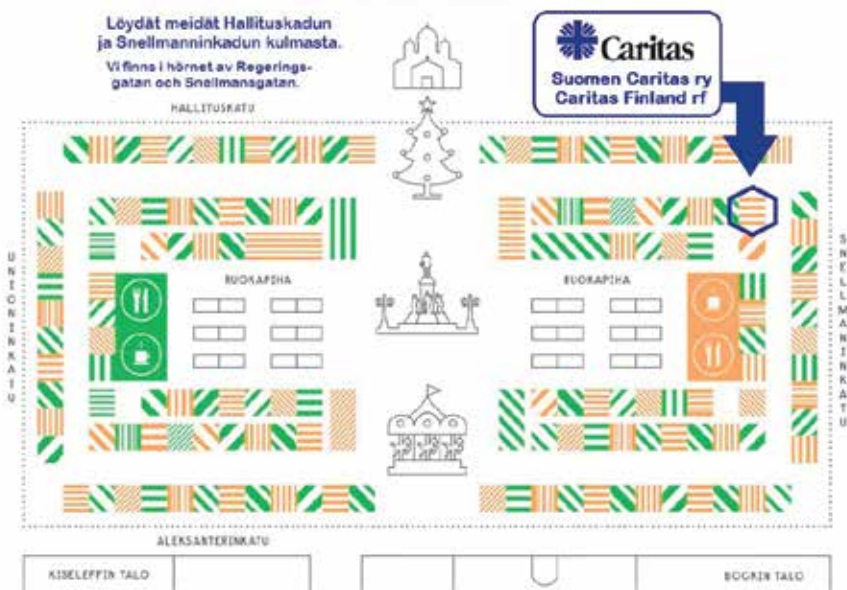
Welcome to the Helsinki Christmas Market, Senate Square!

Open daily 11 a.m. to 8 p.m. from December 4 through December 22.

Lisätietoja: Caritas.fi/tuomaanmarkkinat

Mer information på svenska: Caritas.fi/tomasmarknad

For more information in English, please go to: Caritas.fi/christmas-market

Pankki/Bank FI73 8000 1270 1545 04 Viite/Ref. 2231

Ruokaa kaikille -kampanjan päätös

Kaksivuotinen Ruokaa kaikille -kampanja päättyi maailmanlaajuiseen rukoukseen 10. joulukuuta 2015. Kampanjan yhteydessä tuotettua materiaalia voi kuitenkin edelleen hyödyntää, ja me voimme kaikki jatkaa nälän vastaista taistelua rukouksessa – olemme edelleen yhtä yhteistä ihmisperhettä!

Kampanjen Mat åt alla avslutas

Den tvååriga kampanjen Mat åt alla avslutades med en global bönedag den tionde december 2015. Det material mot hungersnöd som har tagits fram under kampanjen kan däremot utnyttjas i många andra sammanhang. Vi kan också fortsätta kampen mot hunger i våra böner!

Food for All Campaign ending

The campaign Food for All ended after two years with a global Prayer Vigil on December 10, 2015. The material against hunger that was produced during the campaign, however, can still be used. And we can all continue to pray for an end to hunger!

www.caritas.fi/food4all & food.caritas.org

Jouluinen tervehdys

”Jeesus Kristus on Isän laupeuden kasvot. Laupeus tuli eläväksi ja näkyväksi ja sai täyttymyksensä Jeesus Nasaretilaisessa. Jumala lähetti Poikansa, joka syntyi Neitsyt Mariasta, ilmoittaakseen lopullisella tavalla meille rakkautensa.” (paavi Franciscus)

Tummien ja maailman rauhaa uhkaavien pilvien keskellä ottakaamme askeleita kohti rakkauten lähdeä, häntä, ”joka tekee uudeksi kaiken.”
Jeesus Kristus antaa ihmiskunnalle toivon ja ilon.

Siunattua Vapahtajan syntymäjuhlaa ja laupeuden vuotta!

Jeesuksen pikkusisaret

Rukous

Rukouksen apostolaatti 2016

SUOMI

Tammikuu

Että vilpitiön vuoropuhelu eri uskontoihin kuuluvien miesten ja naisten välillä tuottaisi rauhan ja oikeudenmukaisuuden hedelmiä.

Että kristityt Pyhän Hengen armon, vuoropuhelun ja veljellisen rakkauden avulla voittaisivat keskuudessaan vallitsevan haajuksen.

Helmikuu

Että me pitäisimme hyvää huolta luomakunnasta, jonka olemme saaneet lahjaksi, ja hoitaisimme ja suojelisimme sitä tulevia sukupolvia varten.

Että syntyisi lisää mahdollisuuksia vuoropuheluun ja kohtaamiseen kristinuskon ja Aasian kansojen välillä.

Maaliskuu

Että vaikeuksissa olevat perheet saisivat tarvitsemaansa apua ja että heidän lapsensa saisivat kasvaa terveessä ja rauhallisessa ympäristössä.

Että uskonsa takia syrjityt ja vainotut kristityt pysyisivät vahvoina ja uskollisina evankeliumille koko kirkon jatkuvien esirukousten tukemina.

Huhtikuu

Että pienviljelijät saisivat oikeudenmukaisen korvauksen tärkeästä työstään.

Että Afrikan kristityt voisivat todistaa rakkaudestaan ja uskostaan Jeesukseen Kristukseen kaikista poliittisista ja uskonnollisista riidoista huolimatta.

Toukokuu

Että kaikissa maailman maissa naisia kunnioitettaisiin ja arvostettaisiin ja että heidän korvaamattomalle panokselleen yhteiskunnassa annettaisiin arvoa.

Että perheet, yhteisöt ja ryhmät rukoilisivat ruusukkoa evankelioimisen ja rauhan puolesta.

Kesäkuu

Että vanhukset, syrjäytyneet ja yksinäiset ihmiset voisivat myös suurissa kaupungeissa kokea solidaarisuutta ja ystävyyttä.

Että seminaristit ja noviisit saisivat koulutuksensa aikana ohjausta sellaisilta ihmisiltä, jotka elävät evankeliumin ilossa ja jotka viisaasti valmistavat heitä tehtävänsä.

Heinäkuu

Että alkuperäiskansoille, joiden identiteetti ja olemassaolo on uhattuna, osoitettaisiin asianmukaista kunnioitusta.

Että kirkko latinalaisessa Amerikassa ja Karibian alueella toteuttaisi lähetystehtävänsä tuossa maanosassa julistamalla evankeliumia entistä innokkaammin ja voimallisemmin.

Elokuu

Että urheilu olisi tulisi tilaisuus ystävällisiin kohtaamiin kansojen välillä ja siten edistäisi maailmanrauhaa.

Että kristityt eläisivät todeksi evankeliumia antaen todistuksen uskosta, rehellisyydestä ja lähimmäisenrakkaudesta.

Syyskuu

Että kaikki ihmiset edistäisivät yhteistä hyvää ja rakentaisivat sellaista yhteiskuntaa, jonka keskipisteenä on ihminen.

Että sakramentteihin osallistamalla ja Raamattua tutkimalla kristityt tulisivat yhä tietoisemmiksi siitä, että heidän tehtävänsä on levittää evankeliumia.

Lokakuu

Että journalistit aina kunnioittaisivat työsääntä totuutta ja toimisivat eettisesti kestäväällä tavalla.

Että Maailman lähetyspäivä uudistaisi kaikissa kristillisissä yhteisöissä ilon evankeliumista ja vastuun sen julistamisesta.

Marraskuu

Että maat, jotka ottavat vastaan paljon turvapaikanhakijoita ja pakolaisia, saisivat tukea solidaarisuustyöhönsä.

Että papit ja maallikot tekisivät rohkeuttaan menettämättä yhteistyötä seurakunnissamme yhteisön palvelemiseksi.

Joulukuu

Että lapsisotilaiden skandaali loppuisi kaikkialla maailmassa.

Että Euroopan kansat löytäisivät uudelleen evankeliumin kauneuden, hyvyden ja totuuden, sillä se tuo elämään ilon ja toivon.

SVENSKA

Januari

Att den uppriktiga dialogen mellan män och kvinnor av olika religioner bär frukt och leder till fred och rättvisa.

Att de kristna, med hjälp av den helige Ande, övervinner splittringen genom dialog och kristen kärlek.

Februari

Att vi tar väl hand om skapelsen som vi har fått som gåva genom att vårda och skydda den för kommande generationer.

Att möjligheterna till dialog och möten mellan kristen tro och Asiens folk ökar.

Mars

Att de familjer som lider av olika sorters problem får den hjälp de behöver, och att deras barn får växa upp i en sund och fredlig miljö.

Att de kristna, som på grund av sin tro diskrimineras och förföljs, får styrka av hela kyrkans ständiga bön att bevara sin trohet mot evangeliet.

April

Att de jordbrukare som har små jordbruk får en rättvis ersättning för sitt viktiga arbete.

Att de kristna i Afrika kan vittna om sin kärlek till Kristus och om sin tro på honom, trots alla politiska och religiösa konflikter.

Maj

Att kvinnor hedras och respekteras i alla länder och att deras oersättliga bidrag till samhället uppskattas till fullo.

Att familjer, samfund och grupper berosenkransbönen för evangelisation och fred.

Juni

Att äldre, marginaliserade och ensamma människor möter solidaritet och vänskap, även i våra storstäder.

Att seminarister och noviser under sin utbildning möter mentorer som lever i evangeliets glädje och som med vishet förbereder dem för deras uppdrag.

Juli

Att ursprungsbefolkningarna, vars identitet och själva existensen ibland hotas, behandlas med respekt.

Att kyrkan i Latinamerika och Karibien med förnyad hänförelse och entusiasm förkunnar evangeliet under sin mission över hela kontinenten.

Augusti

Att idrotten blir ett tillfälle till vänskapliga möten mellan folken och kan bidra till fred i världen.

Att de kristna lever Evangeliet och vittnar genom sin tro, ärlighet och kärlek till medmänniskorna.

September

Att var och en bidrar till det gemensamma bästa och till att skapa ett samhälle där människan står i centrum.

Att de kristna, genom att ta del av sakramenten och meditera Skriften, blir alltmer medvetna om sitt uppdrag att sprida Evangeliet.

Oktober

Att journalister alltid drivs av respekt för sanning och etik när de utövar sitt yrke.

Att världsmissionsdagen, inom alla kristna samfund, förnyar Evangeliets glädje och ansvaret att förkunna den.

November

Att de länder som tar emot ett stort antal flyktingar och tvångsflyttade människor får stöd i sitt solidaritetsarbete.

Att präster och lekmän samarbetar inom våra församlingar för att tjäna gemenskapen utan att falla för frestelsen att tappa modet.

December

Att skandalen med barnsoldater upphör i hela världen.

Att Europas folk återupptäcker skönheten, godheten och sanningen i Evangeliet, vilket skänker liv, glädje och hopp.

ENGLISH

January

That sincere dialogue among men and women of different faiths may produce the fruits of peace and justice.

That by means of dialogue and fraternal charity and with the grace of the Holy Spirit, Christians may overcome divisions.

February

That we may take good care of creation—a gift freely given—cultivating and protecting it for future generations.

That opportunities may increase for dialogue and encounter between the Christian faith and the peoples of Asia.

March

That families in need may receive the necessary support and that children may grow up in healthy and peaceful environments.

That those Christians who, on account of their faith, are discriminated against or are being persecuted, may remain strong and faithful to the Gospel, thanks to the incessant prayer of the Church.

April

That small farmers may receive a just re-

ward for their precious labor.

That Christians in Africa may give witness to love and faith in Jesus Christ amid political-religious conflicts.

May

That in every country of the world, women may be honored and respected and that their essential contribution to society may be highly esteemed.

That families, communities, and groups may pray the Holy Rosary for evangelization and peace.

June

That the aged, marginalized, and those who have no one may find—even within the huge cities of the world—opportunities for encounter and solidarity.

That seminarians and men and women entering religious life may have mentors who live the joy of the Gospel and prepare them wisely for their mission.

July

That indigenous peoples, whose identity and very existence are threatened, will be shown due respect.

That the Church in Latin America and the Caribbean, by means of her mission to the continent, may announce the Gospel with renewed vigor and enthusiasm.

August

That sports may be an opportunity for friendly encounters between peoples and may contribute to peace in the world.

That Christians may live the Gospel, giving witness to faith, honesty, and love of neighbor.

September

That each may contribute to the common good and to the building of a society that places the human person at the center.

That by participating in the Sacraments and meditating on Scripture, Christians may become more aware of their mission to evangelize.

October

That journalists, in carrying out their work, may always be motivated by respect for truth and a strong sense of ethics.

That World Mission Day may renew within all Christian communities the joy of the Gospel and the responsibility to announce it.

November

That the countries which take in a great number of displaced persons and refugees may find support for their efforts which show solidarity.

That within parishes, priests and lay people may collaborate in service to the community without giving in to the temptation of discouragement.

December

That the scandal of child-soldiers may be eliminated the world over.

That the peoples of Europe may rediscover the beauty, goodness, and truth of the Gospel which gives joy and hope to life.

Ilmoitukset

Laupeuden riemuvuoden pyhiinvaellus Roomaan 1.- 6.3.2016

Paavi Franciscuksen kehotusta noudattaen järjestämme lyhyen pyhiinvaelluksen Laupeuden riemuvuoden kunniaksi.

Pyhiinvaelluksen ohjelmassa on:

- paavin yleisvastaanotto
 - vierailu ja messu Rooman neljässä basilikassa
 - käynti katakombeissa ja Kolosseumissa
 - Rooman historiallinen keskus
 - Sikstuksen kappeli
 - messu paavin kanssa sunnuntaina, laupeuden ovi
- Joka päivä on messu sekä hartaushetkiä kuten laudes, vesper tai ruusukko

Tarkempi ohjelma lähetetään mahdollisimman pian.

Pyhiinvaelluksen hinta on 850 € (2 hengen huoneissa). Yhden hengen huoneen lisä 30 euroa. Pyhiinvaelluksen hintaan kuuluvat muun muassa:

- suorat Finnarin lennot: Helsinki-Rooma. Lähtö tiistaina 1.3.2016 klo 16.30 ja paluu sunnuntaina 6.3.2016 klo 19.55 (saavumme Helsinkiin klo 00.20)
- majoitus Piazza Farnesen laidalla sijaitsevassa birgittalaisisarten vierastalossa
- aamiaiset, illalliset ja melkein kaikki lounaat
- oma bussi
- kaikki vierailut

Ilmoittautuminen 5. joulukuuta mennessä sisar Barbaralle p. 040 9644529 tai sisar.barbara@gmail.com

Maksut maksetaan pankkitilille: Marco Pasinato, FI48 1014 3500 2455 80
Maksettaessa merkitään viestiksi "Laupeuden riemuvuoden pyhiinvaellus Rooma 2016" ja oma nimi.

- sitova ennakkomaksu 250 € 10.12.2015 mennessä
- toinen erä 250 € 15.1.2016 mennessä
- kolmas erä 350 € (tai 380 €) 20.2.2016 mennessä

Tiedustelut isä Marco Pasinato,
puh. 050 5377775
marco.pasinato@katolinen.fi

Suomen Caritas ry Caritas Finland rf

Toimistomme aukioloajat vaihtelevat.
Sovithan tapaamisesta etukäteen sähköpostitse tai puhelimitse, niin olemme varmasti paikalla. Huomaathan, että toimisto on suljettu joululomien takia 23.12.2015–10.1.2016.

Våra öppettider varierar. Vänligen boka ditt besök på förhand per telefon eller e-post så att någon säkert är på plats. På grund av jullov håller vi stängt 23.12.2015–10.1.2016.

Our opening hours vary. Please book your visit in advance either by phone or by email, so we can make sure somebody is at the office. Please note that the office is closed from December 23rd through January 10th, 2016.

Maneesikatu 2 a, 00170 Helsinki • +358 91 35 7998 • caritas@caritas.fi
www.caritas.fi

SANTA MISA EN HONOR DE LA VIRGEN DE GUADALUPE

Sábado 12.12.2015
En la Catedral de San Enrique

A las 16.00

BIENVENIDO!

Laupeuden riemuvuoden pyhiinvaellus Pyhään maahan 4.-14.4.2016 (10 päivää)

Pyhiinvaelluksen ohjelmassa on Nasaret, Kesarea, Karmel-vuori, Haifa, Tiberiaksen järvi, Kapernaum, Tabga: ruokkimishme, Pietarin primaatti, autuaaksijulistukset, Domus Galileae. Filippuksen Kesarea, Tabor-vuori, Kaana. Sikem/samarialainen nainen, kaste Jordan-virrassa, Ein Kerem. Betlehem, Paimenten niitty, Maitoluola, Jeesuksen syntymäkirkko, Ortas, P. Maria Crocifissa. Juudean autiomaa, Jeriko, Kuollutmeri. Qumran, Betania/Al.Azaryye. Jerusalem: Öl-jymäki, Betfage, Taivaaseenastuminen, Pater Noster, Dominus Flevit, Getsemane, Neitsyt Marian hauta, Siionivuori, Galllicantu, Cenaculum, Dormitio Mariae. Heprealaiskortteli ja Itkumuuri. P. Anna, Via Crucis. Yksityiskohtainen vierailu Pyhän haudan kirkossa ja vapaa-aikaa. Yad Vashem, Emmaus/Nicopolis, Jaffa/Tel Aviv.

Hinta 1330 euroa (2 hengen huoneissa), yhden hengen huoneen lisämaksu 280 €. Pyhiinvaelluksen opas on isä Gianni Sgreva CP Stella Mariksesta, kielinä englanti, suomi, italia, ranska. Lisätietoja ja ilmoittautuminen 1.3.2016 mennessä isä Giannille: 040-1382881, totustus@hotmail.it.

Laupeuden riemuvuoden retretti

**Ursuliinisaret kutsuvat kaikki halukkaat
RETRETTIIN piispa Teemu Sipon johdolla
TURKUUN 27. – 31.12.2015**

Retretti alkaa sunnuntaina 27.12. klo 17.00
birgittalaisluostarin vieraskodissa ja loppuu
torstaina 31.12. aamulla pyhän messun
ja aamiaisen jälkeen.

**Retrettiin voi osallistua koko sen keston ajan
tai vain osan ajasta.**

Ilmoittautumiset 20.12. mennessä: birgitta.turku@kolumbus.fi

Retretin hinta: 180 € (1hh, sisältää kaiken)

Pankkiyhteys: Birgittalaisisaret, FI25 8000 1300 2182 87

Asuntoa myymässä?

Etsitkö ammattitaitoista,
oikeudelliset ja verotukselliset
kiemurat tuntevaa, kokenutta
juristia ja kiinteistönvälittäjää?

**Voit tarttua hihaani vaikkapa
Marian seurakunnan kirkkokahvilla.**

Kaj Glantz, RE/MAX Kotikorttelit
lakimies (OTK), kiinteistönvälittäjä (LKV)

Korkeavuorenkatu 4, 00150 Helsinki

0400 415413

kaj.glantz@remax.fi

RE/MAX
Kotikorttelit

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.
Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Huom! Kaikkia ilmoittajia ja kirjoittajia pyydetään painokkaasti pitämään kiinni sivun 2 alalaidassa annetuista aineiston viimeisistä jättöpäivistä (deadline). Toimitus ei voi taata, että viimeisen jättöpäivän jälkeen toimitettuja muutoksia ehdittäisiin huomioida. Deadline on aina 10 päivää ennen lehden julkaisupäivää, joka on kuukauden toinen perjantai.

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 11.12.–17.1.

HELSINKI

Pyhän Henrikin
katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@katolinen.fi. Kotisivu henrik.katolinen.fi.

- La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.30 messu englanniksi, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja, perhemessu tai 13.00 gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhdistyksen liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimukseen mukaan.
- Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Mass in English, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages, Family Mass or 13.00 Gregorian Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45 and by appointment. Masses also in other cities.

12.12. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
13.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English; laupeuden oven avaaminen: Johanneksen kirkolta klo 11.00 kulkee katedraaliin, laupeuden oven avaaminen ja päämessu (EI perhemessua 12.30), 11.00 messu Tapanilassa, 18.00 iltamessu
14.12. ma 12.30 messu koululaisille, 18.00 johdantokurssi seurakuntasalissa
15.12. ti 9.30 messu koululaisille, 14.00 seniorit, 18.00 Catholic Students' Club: ruusukko ja messu
17.12. to 16.30 rukousryhmä vietnamiksi kappelissa, 17.30 joulunovena
18.12. pe 17.30 joulunovena
19.12. la 17.30 joulunovena, 18.00 aattomessu
20.12. su adventin 4. sunnuntai: 9.30 messu latinaksi ja englanniksi/Mass in Latin and English, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 17.30 joulunovena, 18.00 iltamessu
21.12. ma 17.30 joulunovena
22.12. ti 17.30 joulunovena
23.12. ke 17.30 joulunovena
24.12. to jouluaatto: 14.00 perhemessu, 16.00 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 24.00 jouluyön messu
25.12. pe Herran syntymä: 12.00 päämessu, 12.00 messu Tapanilassa, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
26.12. la pyhä Stefanos: 11.00 päämessu, 16.00 joululauluja kirkossa seimen äärellä, 18.00 aattomessu
27.12. su pyhän perheen juhla: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.00 messu Tapanilassa, 12.30 messu italiaksi/Messa in italiano, 18.00 iltamessu
31.12. to 16.30 rukousryhmä vietnamiksi kappelissa, 18.00 kiitosmessu vuoden päätyessä
1.1. pe pyhän Jumalansynnyttäjän Marian juhlapäivä: 11.00 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.1. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
3.1. su toinen joulun jälkeinen sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 13.00 gregoriaaninen messu, 16.30 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 18.00 iltamessu
4.1. ma 18.00 johdantokurssi seurakuntasalissa
6.1. ke Herran ilmestyminen: 11.00 päämessu, 15.00 kolmen tietäjän vierailu kirkossa ja seurakuntasalissa, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
9.1. la 11.00-13.00 vahvistusopetus seurakuntatalissa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
10.1. su Herran kaste: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 10.30-13.00 lastenkerho, 11.00 päämessu, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
11.1. ma 18.30 kirjallisuuspiiri seurakuntasalissa
14.1. to 18.00 elokuvakerho seurakuntasalissa
16.1. la 17.30 pyhän Henrikin juhlallinen vesper, 18.00 aattomessu
17.1. su pyhä Henrik: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu

DIASPORA

Porvoo (ort. kirkko, Tattarinalmi): 20.12., 17.1. su 15.00

Tapanila (Veljestentie 6, Helsinki): 13.12. su 11.00, 25.12. Huom.! pe 12.00, 27.12. su 11.00 piispanmessu

Pyhän Marian seurakunta
Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@katolinen.fi. Kotisivu maria.katolinen.fi.

- La 9.30 (tai 11.00) messu suomeksi (katso aika ohjelmasta), 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu (1. su ruotsi, 2. su perhemessu englanniksi, 3. su vietnami, 4. su perhemessu, 5. su saksa), 14.00 messu tagalogiksi (2. ja 4. su), 16.00 messu puolaksi, 17.30 ruusukkorukous englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ke, pe 7.30 laudes, 8.00 messu suomeksi, ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippitilaisuus ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.50, su 9.30-9.50 ja 17.30-17.50. Seurakunnan kanslia avoinna ti 13-16 ja to 13-16.
- Sat. 9.30 (or 11.00) Mass in Finnish (see schedule below), 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. Swedish, 2nd Sun. Family Mass in English, 3rd Sun. Vietnamese, 4th Sun. Family Mass, 5th Sun. German), 14.00 Mass in Tagalog (2nd and 4th Sun.), 16.00 Mass in Polish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Wed., Fri. 7.30 Laudes, 8.00 Mass in Finnish, Mon., Tues., Wed., Thurs. Fri. 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 Adoration, Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed. Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.50, Sun. 9.30-9.50 and 17.30-17.50. Parish office open Tues. 13-16 and Thurs. 13-16.

12.12. la 10.00-14.00 lauantaikurssi ja vahvistusopetus Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
13.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu englanniksi/Family Mass in English, 14.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
14.12. ma 8.00 messu suomeksi, Huom.! ei iltamessua
15.12. ti 18.00 messu suomeksi, 20.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog
16.12. ke 8.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi, 20.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog
20.12. su adventin 4. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English, 20.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog
21.12. ma 8.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi, 20.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog
22.12. ti 18.00 messu suomeksi, 20.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog
23.12. ke 8.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi, 20.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog
24.12. to jouluaatto: 14.00 perhemessu suomeksi, 16.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 23.30 joululauluja kirkossa, 24.00 jouluyön messu suomeksi
25.12. pe Herran syntymä: 12.00 piispanmessu suomeksi, 16.00 messu puolaksi/Msza po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
26.12. la pyhä Stefanos: 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 14.00 messu suomeksi (lukukappaleet ja laulut arabiaksi), 18.00 messu suomeksi
27.12. su pyhän perheen juhla: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu suomeksi, 14.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
1.1. pe pyhän Jumalansynnyttäjän Marian juhlapäivä (velvoittava juhlapäivä): 12.00 messu suomeksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
3.1. su toinen joulun jälkeinen sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

4.1. ma 8.00 messu suomeksi, Huom.! ei iltamessua
6.1. ke Herran ilmestyminen (velvoittava juhlapäivä): 9.30 joululauluja kirkossa, 10.00 messu suomeksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
9.1. la 10.00-14.00 lauantaikurssi Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
10.1. su Herran kaste: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu englanniksi/Family Mass in English, 14.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
16.1. la 9.30 messu suomeksi, 10.00-14.00 vahvistusopetus Englantilaisessa koulussa, 18.00 messu suomeksi
17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 13.00 ukrainalainen liturgia, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA

Hyvinkää (Vanha kirkko, Uudenmaankatu 13): -
Karjaa (Pyhän Katariinan kirkko, Lärkkullantie 26): 12.12. la 14.00

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan
Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@katolinen.fi. Kotisivu birgitta.katolinen.fi.

- Su 9.00 messu latinaksi, ruotsiksi tai suomeksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, kuukauden 1. su: 12.30 messu puolaksi, kuukauden 2. sunnuntai: 12.30 messu vietnamiksi, 18.00 iltamessu englanniksi. Ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.00 iltamessu. To 17.30 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.
- Sun. 9.00 Mass in Latin, Swedish or Finnish, 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 1st Sunday of each month: 12.30 Mass in Polish, 2nd Sunday of each month: 12.30 Mass in Vietnamese, 18.00 Mass in English. Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs. 18.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

11.12. pe 18.00 messu Porissa
12.12. la 9.30 katekeesi, 12.30 perhemessu
13.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.12. to 18.45 informaatiokurssi
19.12. la 10.00 messu Ahvenanmaalla/Mässa på Åland
20.12. su adventin 4. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
24.12. to jouluaatto: 24.00 paimenten messu
25.12. pe Herran syntymä: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu Porissa, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
26.12. la pyhä Stefanos: 10.30 messu
27.12. su pyhän perheen juhla: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
31.12. to 18.00 kiitosmessu
1.1. pe pyhän Jumalansynnyttäjän Marian juhlapäivä: 10.30 messu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.1. la 10.00 messu Ahvenanmaalla/Mässa på Åland
3.1. su toinen joulun jälkeinen sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.30 päämessu, 12.30 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
5.1. ti 18.45 miestenpiiri
6.1. ke Herran ilmestyminen: 10.30 messu ja perhejuhla
8.1. pe 18.00 messu Porissa
9.1. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu
10.1. su Herran kaste: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
12.1. ti 18.45 teologinen opintopiiri

16.1. la 10.00 messu Ahvenanmaalla/Mässa på Åland
17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

KATEKEESI 12.12., 9.1. la 9.30

DIASPORA

Ahvenanmaa (ev.lut. kirkko, St.Mårtensgården, Hindersböle): 19.12., 2.1., 16.1. la 10.00
Eurajoki (ev.lut. kirkko, Kukkapolku 2): 13.12., 20.12., 10.1. su 15.00
Pori (ort. kirkko, Maantiekatu 46): 11.12. pe 18.00, 25.12. pe 16.00, 8.1. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@katolinen.fi. Kotisivu olavi.katolinen.fi.

- Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma 18.00 messu, ti 7.00 messu sisarten kappelissa, to 18.00 adoraatio ja messu, pe 18.00 messu. La 10.00 tai 12.15 messu (katekeesi kerran kuussa klo 9.00). Rippiaika to 17.30-17.55 ja su 10.00-10.25 sekä 11.40-11.55 tai sopimuksen mukaan.
- Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass, 12.00 Mass in English. Mon. 18.00 Mass, Tues. 7.00 Mass in Sisters' Chapel, Thurs. 18.00 Adoration and Mass, Fri. 18.00 Mass. Sat. 10.00 or 12.15 Mass (Catechesis once a month at 9.00). Confessions Thurs. 17.30-17.55 and Sun. 10.00-10.25 and 11.40-11.55 or by appointment. For the latest updated program, see olavi.katolinen.fi.

13.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.00 messu Savonlinnassa, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Joensuussa
20.12. su adventin 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Joensuussa
24.12. to jouluaatto: 24.00 jouluyön messu
25.12. pe Herran syntymä: 17.00 messu Kuopiossa
26.12. la pyhä Stefanos: 10.00 päämessu
27.12. su pyhän perheen juhla: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Joensuussa
28.12. ma Betlehemin viattomat lapset: 18.00 messu
1.1. pe pyhän Jumalansynnyttäjän Marian juhlapäivä (velvoittava juhlapäivä): 12.00 juhlamessu
3.1. su toinen joulun jälkeinen sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
6.1. ke Herran ilmestyminen (velvoittava juhlapäivä): 12.00 messu
10.1. su Herran kaste: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA

Huom.! Tammikuun ajankohdat eivät ole vielä tiedossa. Ne löytyvät myöhemmin seurakunnan kotisivulta.
Joensuu (ort. seminaari, Torikatu 41 tai ort. kirkon seurakuntasali, Kirkkokatu 32): su 17.00: 13.12. seminaarissa (16.00 katekeesi seurakuntatalissa), 20.12. seminaarissa, 27.12. seminaarissa
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): Tammikuun messuaika ei vielä tiedossa.
Kuopio (Pyhän Joosefin kirkko, Lönrotinkatu 24): 25.12. pe 17.00
Mikkeli (ev.lut. srk-keskuksen Pirttiniemi-sali, Savilahdenkatu 20, 2. kerros): Tammikuun messuaika ei vielä tiedossa.
Savonlinna (Pääskylahden ev.lut. kirkko, Kaartilantie 62): 13.12. su 9.00
Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): Mahdolliset tulevat messuajat eivät ole vielä tiedossa.

Huom! Ohjelmaan voi tulla muutoksia. Päivitetty ohjelma löytyy seurakunnan kotisivulta osoitteesta olavi.katolinen.fi.

Yhdistykset • Societies • Muut • Others

TAMPERE

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@katolinen.fi. Kotisivu risti.katolinen.fi.

• Su 10.00 ruusukorokous, 10.30 päämessu, 16.30 ruusukko englanniksi, 17.00 messu englanniksi. Ma, ke, to, pe 18.00 messu. Ke 17.40 vesper, ti, to ja pe 18.30 adoraatio. La messuaika vaihtelee. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

• Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 16.30 Rosary in English, 17.00 Mass in English. Mon., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass. Wed. 17.40 Vespers, Tues., Thurs. and Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass time varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

12.12. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu, 14.45 pyhän Nikolauksen vierailu
13.12. su adventin 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
20.12. su adventin 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
24.12. to jouluaatto: 17.00 messu vietnamiksi, 24.00 jouluyön messu
25.1. pe Herran syntymä: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza po polsku, 16.00 messu englanniksi/Mass in English
26.12. la pyhä Stefanos: 10.30 päämessu
27.12. su pyhän perheen juhla: 10.30 päämessu, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
31.12. to 18.00 kiitosmessu vuoden päätteeksi, 18.30 adoraatio

1.1. pe pyhän Jumalansynnyttäjän Marian juhlapäivä: 10.30 päämessu, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
3.1. su toinen joulun jälkeinen sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
6.1. ke 10.30 päämessu, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
10.1. su Herran kaste: 10.30 päämessu, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
13.1. ke 17.40 vesper, 18.00 iltamessu, 18.30 informaatiokurssi
17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza po polsku, 17.00 messu englanniksi/Mass in English

KATEKEESI 12.12. la 9.50

DIASPORA

Hämeenlinna (ort. kirkon seurakuntasali, Matti Alangon katu 11): su klo 15.00: 3.1., 7.2., 6.3.
Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): klo 16.00: la 12.12., la 9.1., la 30.1., la 27.2., ma 28.3.
Kristiinankaupunki (ev.-lut. kirkko, Läntinen Pitkätu 20): klo 18.00: pe 19.2., la 19.3.
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): klo 12.00: la 12.12., la 26.12., la 12.1., la 30.1., la 27.2., ti 29.3.
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): klo 12.00: su 13.12., la 19.12., la 26.12., ke 6.1., su 10.1., la 16.1., su 31.1., su 14.2., la 20.2., su 28.2., la 12.3., ma 28.3.
Seinäjoki (Lakeuden Risti, Ala-Kuljankatu 1): klo 18.00: pe 11.12. klo 18.30 seurakuntasalissa (Huom. aika!), pe 15.1. seurakuntasalissa, la 13.2. seurakuntasalissa, pe 11.3. toimituskappelissa
Vaasa (Jeesuksen pyhän sydämen kappeli, Rauhankatu 8 C 22): klo 16.00: su 13.12., la 19.12., pe 25.12. klo 17.00 (Huom. aika!), ke 6.1., su 10.1., la 16.1., su 31.1., su 14.2., la 20.2., su 28.2., la 12.3., su 20.3. Huom.! klo 12.00 messu puolaksi ja 16.00 messu suomeksi ja englanniksi, su 27.3. klo 17.00 (Huom. aika!)

KOUVOLA

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@katolinen.fi. Kotisivu ursula.katolinen.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

• Su 11.00 (1., 2., 4. ja 5. su) tai 18.00 (3. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

• Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd, 4th and 5th Sun.) or 18.00 (3rd Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

13.12. su adventin 3. sunnuntai (kirkkomme vihkimisen muistopäivä): 11.00 messu
17.12. to 18.00 iltamessu
19.12. la 13.00 perhemessu
20.12. su adventin 4. sunnuntai: 18.00 messu
24.12. to jouluaatto: 24.00 paimenten messu
25.12. pe Herran syntymä: 11.00 messu
26.12. la pyhä Stefanos: 11.00 messu
27.12. su pyhän perheen juhla: 11.00 messu
31.12. to 18.00 kiitosmessu vuoden päättyessä

1.1. pe pyhän Jumalansynnyttäjän Marian juhlapäivä: 11.00 messu
3.1. su 2. joulun jälkeinen sunnuntai: 11.00 messu
6.1. ke Herran ilmestyminen: 11.00 messu, messun jälkeen perhejuhla seurakuntasalissa
7.1. to 18.00 iltamessu
10.1. su Herran kaste: 11.00 messu
14.1. to 18.00 iltamessu
17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 18.00 messu

DIASPORA

Hamina: Sopimuksen mukaan seurakuntalaitosten kodeissa.
Kotka (ort. seurakuntakeskus, Kymenlaaksonkatu 2): 13.12., 10.1. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 2.1. la 16.00
Lappeenranta (Linnoituksen ort. kirkko): 20.12., 17.1. su 12.00

KATEKEESI

Kouvola (seurakuntasali): 19.12., 23.1. la 11-13 (opetuksen päätteeksi messu klo 13)
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 2.1. la 14-16

Perhejuhla loppiaisena 6.1.

Klo 11.00 juhla messu. Messun jälkeen seurakuntasalissa mm.: - joululauluja - pienten lahjojen vaihtaminen - mukavaa yhdessäoloa. Juhlan onnistumiseksi tarvittaisiin erilaisia leivonnaisia. Mukaan pieni lahja. (Arvo n. 5 e.) Tervetuloa!

Siunattua joulua ja armorikasta uutta vuotta kaikille seurakuntalaisillemme ja ystävillemme! Toivottaa Pyhän Ursulan seurakunta

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe@katolinen.fi. Kotisivu perhe.katolinen.fi

• Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, pe 17.00 iltamessu. To 17.00 adoraatio, messu adoraation jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

• Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.00 Adoration, Mass after Adoration. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

13.12. su adventin 3. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
20.12. su adventin 4. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 piispanmessu ja vahvistuksen sakramentti, 17.00 messu Kemissä
24.12. to jouluaatto: 24.00 jouluyön messu
25.12. pe Herran syntymä: Huom! ei messua englanniksi/No Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
27.12. su pyhän perheen juhla (seurakuntamme nimikköjuhla): 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, messun jälkeen näytelmä
31.12. to 21.00 adoraatio, 21.30 kiitosmessu vuoden päättyessä

1.1. pe pyhän Jumalansynnyttäjän Marian juhlapäivä: 11.15 päämessu
3.1. su toinen joulun jälkeinen sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
6.1. ke Herran ilmestyminen: 11.15 juhla messu, messun jälkeen loppiaisnäytelmä
10.1. su Herran kaste: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä

JOHDANTOKURSSI 15.1. pe 18.00

USKONNONOPETUS 16.1. la 10.00

KATEKEESI nuorille ja aikuisille

11.1. alkaen maanantaisin ja torstaisin klo 18.30

DIASPORA

Kemi (Lehtokatu 31): 20.12. su 17.00, 25.12. pe 17.00, 17.1. su 17.00

Tornio (Lukiokatu 1): 3.1. su 17.00

Raah (Brahankatu 2): -

Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 13.12., 10.1. su 17.30

Toimistot

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@katolinen.fi. Kotisivu: katekeesi.katolinen.fi.

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Sähköposti info@katolinen.fi. Kotisivu: katolinen.fi. Auki ma-pe 10-16.

Keskukset

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Kotisivu www.stellamaris.today. Kanslia puh. 040 1356 381, sähköposti stellamaris@katolinen.fi. Isä Gianni Sgreva CP, 040 138 2881, totustus@hotmail.it.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh/fax 09-135 7998. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi. Aukioloajat vaihtelevat, sovithan tapaamisesta etukäteen.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 0961206711, fax 0961206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi • Kirjasto on avoinna maanantaina, tiistaina ja torstaina klo 13-16 sekä keskiviikkona ja perjantaina klo 13-18 • Messut maanantaisin, keskiviikkoisin ja perjantaisin klo 12.00 • Holy Mass in English on Mondays, Wednesdays, Fridays, at 12.00 • Studium Catholicum will be closed from December 24th until January 10th, 2016 • Lisätietoja luennoista ja muusta toiminnasta kotisivulla www.studium.fi. Ocksä på svenska. More information available in English at www.studium.fi.

Yhdistykset & yhteisöt

Academicum Catholicum

AC jatkaa toimintansa Studium Catholicumin kirjastossa (Ritarikatu 3 A, 3. krs). • AC:n menestyneen syyskauden päättäjä Sven-Olav Backin luento aiheesta Eksegeettisiä näkökulmia Lumen Gentiumiin (Exegetiska synpunkter på Lumen Gentium) torstaina 10.12. klo 19. Luennon yhteydessä juhlimme myös AC:n pikkujouluja. • Lisätietoja: academicumcatholicum.blogspot.fi • Luennot ovat avoimia myös ei-jäsenille.

AC kommer att hålla sitt program på nytt i Studium Catholicums bibliotek på Riddaregatan 3A, 3 vån. alltid på en torsdagskväll en gång i månaden. • AC:s framgångsrika höst avslutas med Sven-Olav Backs föreläsning om ämnet Exegetiska synpunkter på Lumen Gentium på torsdag 10.12 klockan 19. I samband med föreläsningen firar vi också AC:s lillajul. • Mer information: academicumcatholicum.blogspot.fi • Icke-medlemmar är också hjärtligt välkomna.

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit - luostarisaäntökunnan maallikkoyhdistys, kotisivut: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. • Birgittalaisoblaatit koostuvat kerran kuukaudessa Turun birgittalais-

luostarissa. Aluksi on vesper yhdessä birgittalaisarten kanssa Turun katolisessa kirkossa kello 16.30. • Yhteyshenkilö: Raija Markkula, sähköposti rajia.markkula7@gmail.com, puhelin 040-5783024.

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English in Saint Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00: 12.1. • 26.1. • 9.2. • 23.2. • 8.3. • 22.3. • 5.4. • 19.4. • 3.5. • 17.5. • Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! More information: cschelsinki.wordpress.com.

Fransiskaanimaallikot OFS

Ordo Franciscanus Saecularis • Kevät 2016 - 68. toimintavuosi • Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian seurakuntasalissa, jonka jälkeen mahdollisuus iltamessuun klo 18. Kokoukset ovat avoimia kaikille. • 12.1. klo 16-18 Marko Pitkäniemi kertoo pyhästä Neitsyt Mariasta. • 9.2. klo 16-18 veli Gabriel kertoo dominikaaneista ja heidän 800v.-juhlavuodestaan. • 8.3. klo 16-18 rehtori, isä Cristiano Magagna kertoo Redemptoris Mater -hiippakunnallisesta lähetyksesta, sen toiminnasta ja opiskelusta. • 12.4. klo 16-18 Risto Mantovani kertoo Tuomas Kempiläisen teoksesta Ruusutarha. • 10.5. klo 16-18 isä Manuel Prado kertoo Opus Dein toiminnasta ja hengellisyydestä. Lisätietoja kotisivuilla: fransiskaanimaallikot.blogspot.fi.

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni • Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. • Puheenjohtaja Marko Tervaportti. Moderaattori Anders Hamberg. Syksyn tridentinistä messuista ilmoitetaan yhdistyksen kotisivulla ja/tai Facebookissa. Seuraava tridentininen messu Pyhän Henrikin katedraalissa sunnuntaina 3.1.2016 klo 13.00.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)

Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsinki: yhdyshenkilö Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsingin kokoukset joka kuukauden ensimmäisenä torstaina Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen. • Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com • Turku: Yhdyshenkilö Hilikka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilikka.bernard@hotmail.com

Karmeliittamaallikot (OCDS)

Vastuuhenkilö: Eeva Kaario-Kela OCDS, gsm 050-3562427, postitusosoite Martintie 19, 02270 Espoo. Kotisivu: https://sites.google.com/site/karmeliittamaallikot. • Pyhän Jeesuksen Teresan Täydellisyyden tie -opintopiiri klo 17-18.30 Studium Catholicum, Ritarik. 3 A. 20.12.2015 Johdatus teokseen: "Mikä kristittyjä nykyään vaivaa?"

Maallikkodominikaanit OP

Laici ordinis praedicatorum • Vastuuhenkilö: Nikodemus Heikman OP, puh. 050-564 0686, sähköposti: nikodemus.heikman@gmail.com. Kotisivu maallikkodominikaanit.blogspot.fi.

Maria-klubi

Kokoontuu Marian kirkon seurakuntasaliin kuukauden 1. keskiviikkona, klo 14.00 pyhä messu kirkossa ja sen jälkeen kahvit alakerrassa. • 13.1. (huom. päivämäärämuutos loppiaisena), esitelmä, karmeliittamaallikko Heidi Tuorila-Kahana: Pyhän Jeesuksen Teresan sanoma nykyihmiselle. Tervetuloa!

Marian legioona

kokoontuu joka perjantai Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen noin klo 19. • Legion of Mary meets every Friday at St. Mary's parish hall after the Mass and adoration, ca. at 19:00.

Rakkauten lähetyssisarret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211. • Adoration on Monday at 17:30.

Seniorit

Tiistaina 15.12. messu klo 14 Pyhän Henrikin katedraalissa ja sen jälkeen joulukahvit seurakuntasalissa. Tervetuloa!

Teresa ry

Teresa-illat pidetään Pyhän Marian kirkon (Mäntytie 2) seurakuntasalissa tiistaisin aina klo 18 alkaen iltamessun jälkeen, noin klo 18.30. • Ota yhteyttä: Pirjo Uronen, pj. 050 3750318, pirjo.uronen@luukku.com, Marja Kuparinen, sihteeri, 040 5819211, marja.t.kuparinen@gmail.com.

Asten on pieni kaupunki Etelä-Alankomaissa, Brabantin läänissä Eindhovenin ja Venlon välillä. Astenin luostarin vieressä on Eijsboutsin kuuluisa kuninkaallinen kellovalimo, jonka kellot soivat juhlallisesti ympäri maailmaa.

Luostarin edessä jalkakäytävällä on kuparilaatta, jossa on teksti: "Tämän pikkukaupungin kellot ja tämän luostarin äänet ovat kaikuneet kautta maailman." Torilla on iso kirkko ja sen tornissa "carillon", joka soi iloisesti monta kertaa päivässä. Astenin kirkonkellot soivat myös Helsingissä Pyhän Marian kirkon tornissa. Ne kutsuvat ihmisiä Jumalan luokse.

Meidän luostarimme perustettiin Asteniin vuonna 1908 tavalliseen huvilaan. Sen tarkoitus oli toimia koulutuspaikkana nuorille, jotka halusivat liittyä veljeskuntaan, eli siitä tuli novisiaatti. Mutta noin 20 vuotta myöhemmin kutsumusten lukumäärän kasvun myötä rakennettiin paikalle oikea luostarakennus, jossa on kaunis sisäpiha ja talossa pihan ympärillä sisäkäytävä, ikään kun ristikko. Muistan hyvin, että me noviisit jouduimme pitämään sen joka päivä puhtaana luudalla ja hiellä sielumme puhtauden ja nöyryyden harjoitukseksi. Nyt talosta on tullut senioriluostari ja hoitopaikka veljeskunnan vanhoille pappis- ja maallikkoveljille.

Tällä hetkellä asukkaita on 19. Osa heistä palasi lähetystyöstä Afrikassa, Aasiassa, Etelä-Amerikassa tai muualla, mihin heidät sitten lähetettiinkin, Suomeenkin. Kaikki eivät palanneet kotimaahansa: toisessa maailmansodassa veljiä kuoli japanilaisten keskitysleirissä nykyisessä Indonesiassa ja myöhemmin Kongon itsenäistymisvaiheessa.

Astenin luostarissa alkukoulutuksensa saaneista yhteensä 43 Jeesuksen Pyhän Sydämen veljeskunnan jäsentä on työskennellyt Suomessa: 2 piispana, Guiliemus Cobben ja Paul Verschuren; 25 pappina ja 12 maallikkoveljinä. Heistä osa on haudattu Astenin luostarin omassa puutarhassa olevaan hautausmaahan, kuten isät Reinier Brügemann, Wim Slegers ja Jan Koolen ja veljet Aufridus ja Fabianus.

Nyt Astenin seniorien luostarissa runsas 2 kuukautta oleskelleena olen oppinut yhtä ja toista. Kuulun tällä hetkellä nuorempiin veljiin. Mutta talossa on jopa yli 90-vuotiaita kanssaveljiä, jotka ovat vielä suhteellisen hyvässä kunnossa. Ilmeisesti nykyisin, ainakin hyvin-

ISÄ FRANS VOSS SCJ:

Terveisiä Astenin Jeesuksen Pyhän Sydämen luostarista

vointimaissa, vanhuus ei enää ala 65-70 vuoden iässä niin kuin 40 vuotta sitten, vaan myöhemmin, eikä ikääntyneiden tila enää ole niin vaivalloinen lääketieteen ja terveydenhoidon edistyksen tähden.

Vaikka joku ei voi liikkua ilman rollaattoria, hän pärjää kohtalaisen hyvin vielä monta vuotta. Hän voi olla itsenäinen eikä aina riippuvainen hoitajasta. Kun joku meistä viettää syntymäpäiväänsä, toivotamme hänelle sydämestämme hyvää ja onnellista uutta vuotta. Ei vähempää eikä enempää. Jokainen lisävuosi itsessään on arvokas. Mutta on oltava realistinen. Jos Jumala ei suo hänelle enempää aikaa, emme ole sitä vastaan. Me annamme luottavasti Jumalan ratkaista lähtömme hetken.

Jotkut väittävät, että ikääntyneiden hoitolaitos olisi ikään kuin kuoleman odotushuone. Astenin luostari ei ole mitään sellaista. Tietysti ihmisen elämä keran loppuu. Mutta sitä tärkeämpi on kysymys, mihin se päättyy! Kun kuolema on mielestämme niin kuin hyvä veli tai sisar, kuten pyhä Franciscus Assisilainen sitä nimitti luomakunnan ylistyslausuunsa, ja kun sen lisäksi Jumala on meille

myötätuntoinen ja armahtava Isä, meillä ei ole syytä olla sydämestämme levottomia tai pelokkaita.

Ilmapiiri talossamme on rento ja huoleton niin kuin perheessä, jossa kaikki välittävät toisistaan ja jokaisella on aikaa kuunnella toisten tarinaa. Kutsumme hoitajiamme etunimeltä. Heihin meillä on hyvä suhde. Toisaalta Jumalalle elämämme vihkineinä ihmisinä, veljeskunnan jäsenenä, me pyrimme elämään yhteydessä hänen kanssaan, hänen joka on elämän lähde.

Jo yhteinen pöytärukous muistuttaa meitä joka päivä siitä ikuisesta juhla-ateriasta, johon Jumala on kutsunut meidät Poikansa kuoleman ja ylösnousemuksen kautta. Jokapäiväinen pyhän messun vietto ja adoraatio vahvistavat meissä sitä rakkautta ja palvelualltiutta, johon elämämme pohjautuu. Oikeastaan se elämänasenne, johon sitouduimme novisiaattivuotemme lopussa ja joka sen jälkeen teki yhteiselämämme ja yhteistyömme hedelmälliseksi, on yhä meissä ja toivottavasti säilyy mielissämme ja sydämestämme elämämme loppuun saakka.

Pidän myös erittäin merkityksellise-

nä tekijänä sitä, että me, jotka monien vuosien aikana olimme eläneet ja työskennelleet muissa maissa ja vieraisa kulttuureissa, tulemme hyvin toimeen keskenämme. Keskustelu toistemme kanssa ja eri elämäntapojen ja tapojen vertailu laajenevat näköpiiriämme ja vapauttavat meidät ennakkoluuloistamme ja omien näkemystemme arvon liioittelusta. Tällöin mieleemme viisastuu ja sydämemme rikastuu, mikä taas liittii meidät lujemmin Jumalaan ja toisiimme.

Astenin luostarissa toinen on terveempi kuin toinen. Tämä seikka otetaan huomioon tehtävien jaossa joko itse talossa tai sen läheisyydessä olevissa seurakunnissa. Tässä ei ole mitään muuta ohjeena kuin oma kuntomme ja halumme. Oletetaan, että me huolehdimme itsestämme ja toisistamme niin hyvin kuin pystymme. Sillä tavalla olemme yhä luostari-veikkeitä. Meidän elämämme todella on yksinkertaistunut, keskitymme elämässä oleelliseen. Niin kauan kuin meissä vielä on henki, voimme täällä soittaa niin kuin Astenin kellot Jumalan kunniaksi ja kanssaihmitsemme eduksi ja iloksi.

isä Frans Voss SCJ